

أبو الأعلى المودودي

جہاں نزارا وہ کی قورٹان

وہرگیزیانی
احمد محمد قدوری

بنیامونزوی
احمد وہرخی

بنیامونزوی
بخم (الذین فرجہ) احمد

چاپی
دو وہم

پہلا قرآن الکریم
پہلا قرآن الکریم
پہلا قرآن الکریم

المنشیہ

منتدی اقرأ الثقافی

www.igra.afilamontada.com

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

براي دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

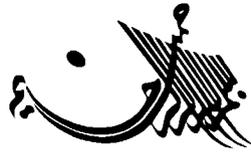

www.iqra.ahlamontada.com

ئىلكتىب (كوردى ، عربى ، فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

چوار زاراوه‌کە‌ی قورئان

مهر به سبب نه زنجیره‌ای همزی‌ها در مرد مسلمان

⊗ ده‌ده‌م‌ن‌د‌ک‌ر‌د‌ن‌ی‌ ک‌س‌ت‌ج‌ان‌ه‌ی‌ ک‌و‌ر‌د‌ی‌ه‌ ب‌ه‌ ب‌گ‌ر‌ن‌گ‌ت‌ر‌ی‌ن‌ و‌ ک‌ا‌ر‌ی‌گ‌ر‌ت‌ر‌ی‌ن‌ د‌ه‌ت‌ی‌ ن‌ه‌ و‌ ک‌س‌ب‌ان‌ه‌

ک‌ه‌ م‌ر‌ش‌ن‌ه‌ت‌ن‌ی‌ س‌ر‌ر‌ی‌ن‌ی‌ ه‌م‌ز‌ی‌ ه‌ا‌ و‌ چ‌ه‌ر‌ه‌ت‌ن‌ی‌ س‌ل‌ا‌م‌ی‌ن‌ .

⊗ ن‌ا‌ش‌ا‌ک‌ر‌د‌ن‌ی‌ خ‌و‌ن‌ه‌ ر‌و‌ ل‌ا‌و‌ی‌ م‌و‌س‌ل‌م‌ان‌ی‌ ک‌و‌ر‌د‌ه‌ ب‌ر‌د‌ه‌ ن‌ه‌ و‌ ک‌س‌ت‌ی‌ن‌ا‌ن‌ی‌

ک‌ه‌ س‌ر‌پ‌ا‌و‌ه‌ن‌ ب‌و‌ر‌ و‌ ش‌ن‌ب‌ی‌ر‌ی‌ س‌ل‌ا‌م‌ی‌ و‌ س‌ا‌ز‌ن‌د‌ر‌ی‌ ب‌ا‌ب‌و‌ن‌ی‌ س‌ل‌ا‌م‌ی‌ن‌ .

⊗ ش‌ا‌ر‌ه‌ ز‌ا‌ک‌ر‌د‌ن‌ی‌ ب‌ا‌س‌ت‌ه‌ و‌ خ‌و‌م‌ی‌ ل‌ا‌و‌ی‌ ک‌و‌ر‌د‌ ب‌ه‌ م‌ س‌ر‌پ‌ا‌و‌ان‌ه‌ ، ن‌ا‌ز‌ا‌ک‌ر‌د‌ن‌ی‌

ر‌گ‌ش‌ت‌ ک‌و‌ت‌ و‌ ب‌ن‌د‌و‌ ب‌و‌چ‌و‌ن‌ی‌ ت‌ه‌ س‌ک‌ی‌ ع‌ز‌ب‌ا‌ب‌ی‌ت‌ی‌ و‌ ن‌ا‌ک‌ب‌ه‌ و‌ی‌ و‌ ب‌ه‌ و‌ ت‌گ‌ر‌ی‌ا‌ی‌ .

⊗ ب‌ن‌اع‌ش‌ه‌ ی‌ه‌ ک‌ ب‌ن‌ی‌ ب‌و‌ن‌ی‌ا‌ذ‌ن‌ان‌ی‌ ک‌ه‌ س‌ا‌ی‌ه‌ت‌س‌ک‌ی‌ س‌ل‌ا‌م‌ی‌ ب‌ه‌ ه‌م‌ی‌ت‌ر‌ ب‌و‌ه‌ر‌ت‌ا‌ک‌ن‌گ‌ی‌

م‌و‌س‌ل‌م‌ان‌ی‌ ک‌و‌ر‌د‌ ، ن‌ا‌ت‌و‌ان‌ا‌ی‌ ن‌ه‌ ب‌ج‌ا‌م‌ل‌ان‌ی‌ ن‌ه‌ و‌ ک‌و‌ن‌ا‌ک‌ا‌ر‌ی‌ا‌ن‌ه‌ ه‌ب‌ن‌ی‌ ، ک‌ه‌ خ‌و‌ا‌ی‌

پ‌ه‌ ر‌و‌ه‌ ر‌د‌گ‌ا‌ر‌پ‌ن‌ی‌ س‌پ‌ا‌ر‌د‌و‌ه‌ .

د‌ه‌ ک‌ه‌ ن‌ل‌ ر‌ی‌ز‌و‌ت‌ه‌ ق‌د‌ی‌ر‌م‌ان‌ ب‌و‌ب‌ه‌ر‌ و‌ ر‌ا‌ی‌ ن‌و‌س‌ه‌ ر‌ا‌ن‌ی‌ ن‌ه‌م‌ ز‌ن‌ج‌ی‌ر‌ه‌ ی‌ه‌ ، م‌ر‌ب‌چ‌ش‌ن‌ی‌ه‌

ن‌ی‌م‌ر‌پ‌ا‌ب‌ن‌د‌ی‌ ه‌م‌ م‌و‌ب‌ی‌ر‌ و‌ ب‌و‌چ‌و‌ن‌ه‌ ک‌ا‌ن‌ان‌ پ‌ن‌ .

ب‌ا‌د‌ه‌ س‌ت‌و‌ر‌ی‌ه‌ ش‌م‌ان‌ ل‌ه‌ و‌ه‌ ر‌گ‌ر‌ت‌ن‌ ف‌د‌ر‌م‌ا‌ی‌ش‌ت‌ه‌ ک‌ه‌ی‌ خ‌و‌ا‌ی‌ پ‌ه‌ ر‌و‌ه‌ ر‌د‌گ‌ا‌ر‌ی‌ت‌ :

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ

هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾ سُورَةُ الْعَنْعَابِ

الفن

چوار زاراوہ کہی قورئان

نوسینی

نہ بولئہ عالی مہودودی

وہرگیرانی

احمد محمد قہرہنی

ماڻي له چاپدانه وهى پاريئز او ه بؤ نوسينگه ي ته فسير

ناوى كتيب به كوردى: چوار زار او ه كهى قورئان
نوسينى: ئه بولئه علاى مه ودودى
وهر گيرانى: احمد محمد قهره نى
بلاو كردنه وهى: نوسينگه ي ته فسير بؤ بلاو كردنه وهى راکه ياندىن / هه وليئر
نه خشه سازى نا وهى: جمعه صديق كاكه
خه ت: نهوزاد كوئى
به رگ: أمين مخلص
نوره و سالى چاپ: به كه م ۱۴۳۲ك - ۲۰۱۱ز
تيراز: ۱۵۰۰ دانه

له به ريوه به رايه تى گشتى روشنبيرى و هونه رى هه وليئر ژماره ي سپياردى (۱۹۰) سالى ۱۹۹۸ پيدراوه

التفسير
بؤ بلاو كردنه وهى و راكهياندىن
هه وليئر - شملى دلاكا - زير لوتلى شهرين پلاص
ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۲۸
مؤبايل: ۰۷۷۰ ۱۲۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۵۰ ۴۶۰ ۵۱ ۲۲
talseeroffice@yahoo.com
talseeroffice@maktoob.com
altalseer@hotmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستعصره ، ونعوذ بالله من شرور
انفسنا ومن سيئات اعمالنا ، من يهده الله فلا مضل له ، ومن يضل
فلا هادي له . واشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا عبده ورسوله .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ
مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ؕ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا

عَظِيمًا

اما بعد : فإن اصدق الحديث كتاب الله ، وخير الهدي هدي محمد ،
وشر الامور مخدثاتها ، وكل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة ، وكل

ضلالة في النار .

به ناوی خوای به خشندهی میهرمان

وتهیه کی پیویست

گومان له وهدا نیه که تیگه یشتنی لارو چهوت و هه له به شداریه کی تهواوی له دروست کردنی گومان و خوانه ناسی و رمت کردنه وهی په رومردگار و خودای تاقانه دا به در یژی میژی مرفایه تی کردوه.

له راستیدا مرفایه تیش له نه نجامی نه زانین و خوانه ناسیو بیباومریدا دو چاری چه ندین جوړ له نه خووشی و به دکاری و گومرایی و سه رلیشیواوی بوه.. کیشه و مملانیی پیغه مبه ران و نیر دراوانی خواو بانگخووانی بیروباومریش به رامبه ر نه زانین و نه فامی، بو راست کردنه وهی چه مکی خواناسی و یه کتاپه رستی کیشه و مملانییه کی دورو در یژو دژوار بوه.. چونکه لادان له ری بازی خوا یا خود به هه له و چهوت و لی تیگه یشتنی، وا دهکات که مرفو له شه وه زنگی نه فامی و سه رگه رانیدا ویل بی، یان له به ر خو یه وه دهست بکات به ورینه و له ناو شتی هیج و پوج و گومان و دله پراوکی و تیگه یشتنی ناومژودا بخولیته وه و سه رگه ران ببیت..

بویه پیویسته چه مک و زاروه نایینییه کان له پال دیدو بیروپراکانی نه قیدمو نایدیولؤژیدا وهک خو یان بنا سرین و لی یان حالی ببین، واته وهک مبه ست و نامانجی دهقه نیسلامییه کان ده یخووان، نهک به ویست و نارموز، بو نه وهی به ناومژو کراوی تی نه گهین و سه رمنجامیش سه رمان لی تیک بجی و سه رگه ران ببین.

هه ر له م سؤنگه وه و بو راست کردنه وهی نه و تیگه یشتنه هه له یه ی له هه مبه ر هه ر یه که له زاروهکانی (الله، الرب، العبادة، الدین) دا پهیدا بیو..

چسولار زاراوه کسهی قورنان

زانای پایه بهرز (ئه بو نه علا مه و دودی) که و ته خولیای هوشیار کردنه وهی
خه لکی له ریئی ئه م کتیبه وه که به ناوی (چوار زاراوه کهی قورنان) دایه، خودای
که و ره پاداشتی بداته وه.

مه و دودی ره حمه تی خوئی له پیشه کی کتیبه که دا گرنگی وتیگه یشتنی ئه م
چوار زاراوه ی باس کرده، بویه ئیمه لیژمدا ناچینه سه ری و خوینهری به ریژ
له وئی دهی خوینیته وه..

هه ر ئه م گرنگیه ی زاراوه کان و شیوازی کتیبه که ش وای کرده که بو
چه ندین زمان و مرگیژدری.. بویی برای به ریژمان ماموستا (ئه حمه د قهرمنی)
نه رکی و مرگیژرانی بو سه ر زمانی کوردی خسته نه ستو، تا خوینده واری
کوردیش لئی به هه رمه مند بیی ..

پئویسته بگوتری که به نده پیش ماوهیه کی زور دستم دایه و مرگیژرانی
ئه م کتیبه و قه دهریکی باشم لی و مرگیژرا، به لام دوا ی بینینی به ریژ ماموستا
(مخلص) له نوسینگه ی ته فسیر و ناگادار بون له وه که کتیبه که لای نه وان
و مرگیژرانه که ی ته و او بوه و ا به چاک زانرا که به نده نه رکی پیداجونه وه ی
بگرمه نه ستو و بیکه یین به یه ک و مرگیژران.

منیش - له گه ل سوپاس و پیزانینم بو ئه و به ریژانه - هه ستام به و کارمو
ئه وه ی پئویست و له توانای مندا بو به نه نجامم گه یاند، چونکه له راستیدا
ئه م کتیبه کتیبیکی ئاسایی نییه و به ره مه میکی زور نایابه، بویه هه لده گری که
چه ندین جار و مرده بگریته وه و پیداجونه وه ی له سه ر بگریت، به لگو به
و مرگیژدرای جاریکیتیر ئه و ئامانجه بییکی که یه که م جار بوئی دانراوه - ان شاء
الله گه ر له شوینیکیشدا شتیکم له په راویژدا زیاد کردبیت به (ئه و) ئامازه م
پیداوه.

به پيويستيشم زانی که کورتهیهکی ژيانی مامؤستا مهودودی بنوسم و
بيخه مه سه رمناي کتیبه که وه.

هيوادارم که کتیبیکی خنجیلانهی کوردی لی دهریچی و خوینهران لیی
به هره مه ند بن و جاریکی تیش ناواتی مامؤستا مهودودی له ناو گه لی کوردی
مسولماندا بیته دی.

داواکاریم له خوینهرانی به ریز که به وردی کتیبه که بخویننه وه و نزیه کی
خیریش بو دانهر و بو نیمه ش بکه ن.

له کوتاییدا هیوای سه رکه وتن و پیشکه وتن بو برای و مرگیرو نوسینگه ی
ته فسیر ده خوازم ..

ئه حمهد وهرتی

. هه ولیر ۱۳/ شه عبانی ۱۴۲۱ کۆچی

۹/ تشرینی دوهمی ۲۰۰۰ زایینی

پېشەكى ۋە رىگىرى كوردى

سوپاس و ستايشى بېپايان بۇ خوداى جيهانيان، درودو سەلام و بەرمەكاتى
خودا بېرژى بەسەر گىيانى پاكى (موحه مەد) و يارانى و شوپىنكە وتوانى تا
رۆزى دوايى..

لەپاشان..

ھەمو بىروبۇچونىك كاتى تەمەنى گەورە دەبى ۋە ھەر چوار دەورى جى
پەيدا بونىدا بلاۋە دەكا، زۆر تۆزۈ گەردى لى دەنیشيو شتى ترى پېۋە دەلكى،
جا يا بە ھۆى ناحالى بون لەو دەق و ماناۋ مەبەستانەى ئەو بىروبۇچونە
ھەيەتى يا بەكارھىنانى لەلايەن ھەلپەرستانەۋە بەپىي مرادو مەبەستى خۇيان
بى.

بەھەمان شىۋە بەرنامەى ئىسلامىش كە خوداى گەورە ﷺ لە نىومدورگەى
عەرمبىدا ناردىيە خوارەۋە، خەلگانىكى زۆرو زەبەندە لە ھەمو رەگەزو
زمانىكدا ھاتنە ناويەۋە ھەئىان گرت، لە ئەنجامدا زۆر تۆزۈ گەردى لى نىشت
و زۆر جار خەلكى ئىسلام لە ئامىزگرتو بىروبۇچون و ھەلسەفەۋ رۇشنىبرى
خۇيان تىكەل بەۋ ئايىنە نوپىيە دەكرد، بۇيە خوداى گەورە سوننەتى وايەۋ
پىغەمبەرى پېشەۋاش ﷺ ئاماژە بۇ ئەم مەسەلەيە دەكاۋ دەفەرموئىت:
(لەسەرى ھەر سەد سالىكدا خوداى گەورە يەككىك شياۋ دەكات كە ئەو تۆزۈ
گەردەى لەۋ ئايىنە نىشتون داتەكئىنى و كاكلكەى بخاتە بەرچاۋى خەلك).

ھەر لەم روانگەۋ رىگايەۋە مامۇستا مەودودى رەحمەتى سەيرى كرد كە
خەلكى زۆرى چەمكەكانى دىن بە نارمژو تىدەگەن، شتىان لى زيادو كەم
كردو، تا سەرى لەۋە دەرچو كە چەمكە ئايىنىيەگان ئەو رۇلەى ھەيانبو

نهیانماو کاریگه‌ریان له نیو میلله‌تی نیسلامدا کز بو، بویه به‌پیویستی زانی و مگو نویخوازیکی نهم سه‌دمیه‌ی رابرد راپه‌ړی و نهو چه‌مکانه له هزری خه‌لکدا راست کاته‌وه و حالیان بکات.

و مگو خوی رحمه‌تی لیبی له نیومرپوکی نهم کتیبه‌دا دمفرمویت: که بانگه‌وازی قورنان له دموری نهم چوار زاراومیه دمسورپته‌وه، نه‌مانه‌ش خه‌لکی له ژیانی دنیا‌دا دایان برپوه و بؤ‌چونه‌که‌یان ته‌سک کردوته‌وه.. بویه کتیبیکی ته‌واوی ته‌رخان کرد بؤ رونکردنه‌وه‌یان..

نیمه‌ش دمبینین نه‌وه‌ی له‌وی هه‌بوه لیره‌ش به هه‌مان شیوه خه‌لکی نه‌و زاراوانه‌یان ته‌سک کردوته‌وه یان له‌بیریان چوته‌وه، یا له دنیا‌ی عیلمانی نه‌مپو‌دا له ژینی دنیا دابراوه، بویه به‌پیویستمان زانی که خوینه‌رانی زمانی کوردی پی‌ناشنا بکه‌ین و میلله‌تی کوردیش ناوړیک له دینی باو باپیریدا بداته‌وه و به‌راستی لی‌حالی بی و بیکا به ساړیزکه‌ری زام و نه‌هامه‌تیه‌کانی روژگاری نه‌مپو‌ی، هه‌روه‌ها کتیبخانه‌ی کوردیش به‌م کتیبه‌دموله‌مهند که‌ین. له خوداش دمپارپینه‌وه که هه‌له‌کانمان داپوشی و نهم هه‌وله‌شمان بخاته‌ی تای ته‌رازوی چاکه‌کانمان بؤ روژیک که بنیاده‌م پیویستی به گه‌ردیله‌یه‌ک چاکه هه‌یه.

وه‌خودا باشت‌ین سه‌رپه‌رشتیارو پشتیوانه.

نه‌حمه‌د قهرمنی

۲۹ی زوالقعه‌دی ۱۴۲۰

۲ی نازاری ۲۰۰۰

هه‌ولیر

پېناساندنىك^۱

سوپاس بۇ خودا، درودى پاك و لىزمە بارانى بەزمىي خودا بېرۇي بەسەر گيانى پاكى پىغەمبەرە بەرپزەكەي (موحه مەھد ﷺ).

ئەم كىتېبە مامۇستاي بەرپز ئەبوئەلعالى مەودودى كە لە سالى (۱۳۶۰ى كۆچى - ۱۹۴۰ى زايىنى) دايىناۋە و بەشەكانى يەك لەدواي يەك لە گۇفارە مانگانەيىبەكەيدا كە ناۋى (ترجمان القرآن) بو بلاۋ كردۇتەۋە. ئىنجا ھەموى لە كىتېبىكدا كۆكردەۋەو بەناۋى (المصطلحات الاربعة فى القرآن) چاپى كرد.

مامۇستا لە پېشەكى ئەم كىتېبەدا باسى كىتېبەكەو گىرنگى زاراۋەكانى لە ئىسلامدا كردە، لەبەر ئەۋە پىۋىست ناكات لىرەدا دوبارە بىكىتەۋە، تەنھا ئەۋە نەبى كە باسى ھۇي دانانى كىتېبەكەو سالى نوسىنى بىكەين.

ئەم كىتېبە لەسالى ۱۹۴۰ ز ۱۳۶۰ى كۆچى دانراۋە، ئەو سالىش ھاۋكات بو لەگەل دامەزاندنى كۆمەلەي ئىسلامى (الجماعة الاسلامية) لە ھىندىستان. ئەم كىتېبە رۇلىكى باشى ھەبو لە رونكردنەۋەي بانگەۋازى ئەو كۆمەلەيەو ھەلۋىستەكانيان بەرامبەر بە تاقم و پىرەكانى ئەو ناۋچەيە.

جا لەۋەدوا ھەر كەسىك ھاتبايە ناو ئەو كۆمەلەيە دەمىزانى جىاۋازى ئەو كۆمەلەيە لەگەل بانگەۋازى تاقم و پىرەكانى دىكەدا چىە. ھەر چەندە ھەندىكىان داۋاي ئەۋمىيان دەكرد كە بۇ ئىسلام و بلاۋكردنەۋەي بانگەۋازەكەي دامەزراۋن.

تا ئىستى ئەم كىتېبە چۈار بەزمانى ئوردۇ چاپ كراۋە، ھەر جارەي سى

^۱ ئەمە پېشەكەي ەرمبىەكەي كىتېبەكەيە.

هزار (۲۰۰۰) دانہی لی چاپ کراوہ. تا نہمرؤ بؤ ہیج زمانیک ورنہ گپردراوہ،
تہنہا نہوہ نہبی کہ برای ئەدیب و خیرخواز (موحہمہد کازم سہباق) کہ لہ
ہاورپیانہ (دار العروبة الاسلامیة) یہ بؤ عہرہبی و مرہی گپراوہ.

وہ نیمہش خوّمانی لی بہ ہرہمہند دمکین بہ پیشکەش کردنی بؤ ئەوانہی
بہ بیٹی (ض) دەدوین.^۲

ئەم کتیبہ دوہمین کتیبہ کہ لەدیمہشقی قەلای سەختی ئیسلام بە دەستی
برایانی نایین و زانستپەرورەر چاپ دەکریت، کہ دلمان لەسەر خوڤشەویستی
ئیسلام و قوربانیدان لە پیناویدا لەگەڵیاندا کۆبۆتەوہ.

خودا ہەمومان رینمونی بکاو سەرمان بخت بؤ کاریک کہ خوئی پئی رازیہ،
ہەر ئەو سەرپەرشتیارو پشتیوان و بیسەر و ولآمدەرہوہی پئیوستانیہ کانمانہ.

پیش ئەوہش لەدیمہشقی کتیبی (مبایئ الاسلام) ی مامۆستا مەوودوی
چاپکراو ہەشت کتیبی دیش لە قاہیرہ چاپکراوہ..

دوا وشەشمان ہەر سوپاس و ستایشہ کہ بؤ خودای پەروردگارہ.

موحہمہد عاسم حداد

لاہور / پاکستان

۱۲ی جہمادی یەکەم ۱۳۷۴ی ک.

۸ی کانونی دوہم ۱۹۵۵ی ز

^۱ مەبەستی سالی ۱۳۷۴ک - ۱۹۵۵ز، ھاوکات بەنوسینی ئەم پیشمکیہ.

^۲ مەبەست عەرەبەکانہ. بۆیہ بەو پیتہ دەناسرینہوہ چونکہ پیتیکی گرانہ لەسەر زمان،
بی گومان نیستا کتیبہگە بؤ زیاتر لە ۲۰ زمانی جیہان وەرگپراوہ.

ئەبولئەعلای مەودودی ئە چەند دیریکدا (*)

لە بەرمبەیانى رۆژى دوشەممەى ۳ ی رەجەبى ۱۳۲۱ى كۆچى بەرامبەر بە ۱۹۰۳ى زایینی لە شارى (ئۆرنگ ئاباد)ى هیندستان لە خیزانیكى ئایین پەرور لەدايك بوە، باوكى ئەبولئەعلا (ئەحمەد حەسەن مەودودى) پیاویكى پارێزكارو خواناس بو كە بۆ خزمەتکردنى ئایینی نیسلام كارى رۆژنامەگەرى هەلبژاردبو..

◀ تا تەمەنى (۹) سالى كتيبەكانى سەرەتای قۆناغى خویندى لای باوكى بەرپزى خویندو، پاشان لە قوتابخانەى (فەوقانیە)ى ئۆرنگ ئاباد دا بە خویندن و فیربونی قۆناغى سەروتر لە خویندنه كەیدا خەريك دەبى، تا تەمەنى (۱۵) سالى لەو قوتابخانەيەدا لە زانستەكانى تەفسیر، فەرمودە، فيقه، ئوسول، رەوانبیرى، ویزە، سەرف، نەحو، ماتماتيك .. بەشپۆمیهكى زۆر چاك بەهرەمەند بوە.. ئەو كاتە كتيبى (المرآة الجديدة)ى لە عەرەبىيەو بە سەر زمانى ئوردو وەرگيراوە.

◀ لە سالى ۱۹۱۸ تا ۱۹۲۱ز لە رۆژنامەى (تاج) بەشداری كردو كە لە (جبل پور) لە هیند چاپ و بلاودەكرایەو.

* بۆ نوسینی ئەم چەند دیرە لە ژيانى مەودودى، سود لەم دو كتيبە وەرگيراوە : (پیشەكى وەرگيرراوى فارسى ئەم كتيبە كە (سعید بهبودى) وەرگيراو، هەرومها كتيبى (أبو الأعلى المودودي، حياته ودعوته/ أليف الدين الترابي).

◀ لەسالى ۱۹۲۱ز دەرواته شارى (دەلھى) و لەوى دەبىتە سەرنوسەرى ھەردو رۇژنامەى بەناوبانگى (مسلم) و (الجمعية) كە نۇرگانى ناوھندى (كۆمەلەى زاناينى ھىند) بون، ھەر لە سەردەمى ئەمدا (الجمعية) ناوبانگىكى زۆرى پەيدا كرد.

◀ لەسالى (۱۳۵۲ك-۱۹۳۳ز) بۇ خزمەتى زياترى ئىسلام كارى رۇژنامەگەرى دەست پىدەكات و گوڧارى (ترجمان القرآن) وچەند كتىب ونامىلكەيەكى تر بلاودەكاتەوہ.

◀ سالى (۱۳۵۹ك) كارى بانگەوازی ئىسلامى خۇى زياتر پەرە پىداو پاشان لەگەن رۇژنامەيەكى بەناوبانگى نوردوزماندا ھاوكارى دەكات.

◀ لەو كات و ساتانەشدا بو كە مەودودى روى لە سياست كردو بەشدارى لە بزوتنەوہى (خىلافەت) دا كردو لەگەن بزوتنەوہى (تەھرىكى ھىجرەت) يشدا ھاوكارى ھەبو.

◀ لەسەر داواى چەند جارەى زاناو دانای خۆرھەئات (محمد نىقبال لاھورى) لە (ھەيدەر ئابادى دكن) ھوہ دەچىتە ناوچەى (پەنجاب) بۇ ئەوہى لە بەرھووپىش بردنى شۆرشى ئىسلامى و ناساندنى سىماو روخسارى ئىسلامى راستىدا نەخش و رۆلى كارىگەر بىيىنى، وە لە (دار الاسلام) نزيك شارى (پتانكوت) نىشتەجى دەبى و لەوى ناوھندىكى رۇشنىبرى و لىكۆلئىنەوہى گرنگ پىك دەھىنىت وبەھاوكارى فەيلەسوفى بەرپىز (نىقبال لاھورى) بۇ پىگەياندىنى زاناينى ئىسلامى، لىكۆلەرھوان وزانستخوزانى خەمخۆر لەپىناو راژەو ناساندنى ھەقىقەتى ئايىنى ئىسلامى پىرۆز ھەول وگوۋشش و ھىممەتى زۆرى بەخەرجدا

چوار زارواوه کهي قورئان ۱۵

له سالي (۱۳۶۰ك-۱۹۴۱ز) كۆمهلهي ئىسلامي (الجماعة الاسلامية) ي دامه زرانده، هەر لهو سألهدا كتيبي (چوار زارواوه كه (المصطلحات الاربعة) ي داناه.

دواي نهوهي لهم سه دانهي دواييدا خهلكي بهرهبهره له ئىسلام و رينماييبه كاني دوركه وتنهوهو مؤسقولئ ئلحادى و بيبه ند وبارى له ولاتانى ئىسلاميدا بلاوبويهوه نهو كاته گه وره پياوى ميژوى ئىسلام (جهمالوديني نهفغانى) هات و پهيامى ناگرين و كاريگه ره ئىسلامى و شوپشگيرپه كه ي دا به گوئي خهلكا و جاريكيتر نوممه تي ئىسلامى و رپا كرده وه له نه خشه و پلانه كاني دوژمنان، دواي نه وپيش بانگخوازان و په رچه مدارانى گه وره ي وهك پيشه وا (حسن البنا) و (نه بو لئه علا) و (سه ييد قوتب) ريبه رايه تي بزاقى شوپشگيرى نهو قوتابخانه يه يان گرته دهست و له پيناويدا گيانبازى و فيداكارريان نواند.. كه بزاق و رابه رين و سه ره له دانه كاني ئىسلامى له جيهانى ئىسلاميدا لهم چاخه ي ئىستادا دواي فه زلى خوداي گه وره بهرو بهرهمه ي رهنج و ماندوبون و جيهاد و تيكوئشانى نهوان و هاو وينه كانيانه.

نه بو لئه علاي گه وره پياوى گوپه پانى خه بات و تيكوئشان دژى خه رافات و ريچكه مرؤف كرده خو ره لاتي و خو رئاواييه كان، ته مه ني به نرخی خو ي له ليكوئينه وهو نوسيني به ره مه ناياب و به نرخیه كاني زانستي، سياسى ورؤشنبيري زياد له سه دو نه وه نده ي (كتيب و ناميلكه) دا برده سه ر.

زانايان و نوسهران نه مرؤ ته فسيري (تفهيم القران) ي نه بو لئه علاي مه وودوى و ته فسيري (في ظلال القرآن) ي مامؤستاي شه ييد سه ييد قوتب به زمانه زينده كاني جيهان گوزارشت ليده كه ن.

سهرمنجام نهبولنه علا دواى خزمه تىكى زورى به نىسلام ومسولمانان و
هوشيار كردنه وميان وراست كردنه وهى تيگه يشتنه چهوت و هه له كان..
سالى (۱۳۹۹ك - ۱۹۷۹/۹/۲۲ز) بو دوا جار مائناوايى له م جيهانه پر له تنگ
و چه له مهيه كرد و به ره و لاي خوداي گه وره گه رايه وه، وه له
(نه چه ره) ي لاهورى پاكستان نه سپه رده ي خاك كراو نىستا نارامگاكه ي
له وييه.

سلاوى خوا له گياني پاكي و جيگاي به هه شتى به رين و ريگاكه شى پر له
ريبوار بيت.

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

پيشه کي دانهر

نهم چوار زارووميه: (الله) خودا، (الرب) پهرومردگار، (العبادة) په رستن، (الدين) نايين، بناغهو بنچينه ي زارووه کاني قورئان و بانگه وازي قورئان له دهوري نهم چوار زارووميه دسورپته وه. به گستي قورئان داواي نه وه دمکات که خوداي پهرومردگار تَاک و ته نيايه و خوي ه لسورپنه ري نهم بونه و مر ميه و همو کهس پيوستي به وه و نهو پيوستي به کهس نيه، هيچ خودايه کي به هه ق نيه ته نها نهو نه بي.. مرؤف ده بي ته نها به خودايه تي نهو رازي بي و بهس، نهو به پهرومردگار بنا سیت و بگري و خودايه تي و پهرومردگاريه تي غه يري نهو رمت بکاته وه.. به ته نها نهو به رستي و غه يري نهو نه په رستي.. ته نها ناييني خودا به پوختي بگري و همو ناييني کي غه يري ناييني خودا رمت کاته وه، وهک دهغه رموي:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

الانبیاء/ ۲۵ واته: له پيش تو دا هيچ پيغه مبهريکمان نه نار دوه نيلا سروس (وه جي) مان بو کرده که: جگه له من په رستراويکي تر نيه، دسا نيوش به ندايه تي ته نها من بکن.

وه دهغه رمويت: ﴿رَمَّا أَمْرًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَحْدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ التوبة/ ۳۱ واته: فه رمانيان ته نها به وه بي کرابو که ته نها يهک خوا به رستن، که هيچ خودايه کي تر جگه لهو نيه، پاک و

بیِ خهوشی بُوَ خوا لهو هاوبهش پهیدا کردنه‌ی که بُوِ ده‌کن..

دغه رمویت: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾
 الانبیاء/۹۲ واته: بیگومان نا نه‌مه به‌رنامه‌و نوممه‌تی نیومیه^۱ که تاکه
 نوممه‌ته‌و منیش په‌رومردگارتانم و دهی سا ته‌ننا به‌ندایه‌تی من بکن.

ه‌روه‌ها دغه رمویت: ﴿قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ الانعام/۱۶۴
 واته: بلئی چما دمبئی جگه له (الله) په‌رومردگاریکی تر بخوازم و بیبه‌رستم؟
 له‌کاتیکدا که نه‌و په‌رومردگاری هه‌مو شتیکه؟

یان که دغه رمویت: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ
 بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ الكهف/۱۱۰ واته: جا هه‌رکه‌سیک به‌ته‌مای دیدارو پیک
 گه‌یشتنی په‌رومردگاریه‌تی با کرده‌وهی چاک نه‌نجام بدات و هاوبه‌ش بُوَ خوا
 دانه‌نیټ.

یان: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾
 النحل/۳۶ واته: له‌نیو هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کدا پیغه‌مبه‌ریکمان ناردوه (تا پییان
 رابگه‌یه‌نن) که: به‌ته‌ننا خودا به‌رستن و له‌تاغوت(هه‌ر یاخی و په‌رستراویکی
 تری غه‌یری خوا) دور که‌ونه‌وه.

وه دغه رمویت: ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ آل عمران/۸۳ واته : نایا

^۱ نیینو عه‌باس دغه رمویت: (امه) به‌مانای نایین هاتوه. واته نه‌مه نایینی نیومیه که په‌ک
 نایینه‌و هه‌موتان له‌سه‌رین.

نه هلی کیتاب (جوله کهو دیانه کان) ریبازیکی دی بیجگه له ریبازی خودا ده خوازن؟ له کاتیکدا ههرچی له ناسمانه کان و زه ویدایه ، به خوشی خوین بئ یا به ناچاری ملکه چی نهون و ههر بؤ لای نهو ده گهرینه وه.

ده فهرمویت: ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ الزمر/۱۱ واته: بلی من فهرمانم پیکراوه که تهنه خودا بپهرستم و به دئسوژی و سه رپاستیه وه دینداری بؤ بکه م و له سه ر دینه که ی بم.

یان ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ آل عمران/۵۱ واته: خودای گه وره په رومردگای من و ئیوه شه، ده ی دمسا ههر نهو بپهرستن، ئا نه وه ش ریبازی راست..

نه مانه چند نایه تیك بون به نمونه هینامانه وه، دمنه نه وه ی قورئان بخوینیتیه وه و تیی بگا، ههر زو هه ست ده کا به وه ی که ههر چی رینمونی و ناموژگاری قورئان هه یه له ده وری نه م چوار زاراومیه دمسورپیتیه وه و بابه تی قورئان و دیدو فیکره بنه رمتیه که ی له وه زیاتر نیه که:

- ۱- تهنه خودای گه وره په رومردگارو په رستراوه.
- ۲- جگه له خودای گه وره هه یچ په رومردگارو په رستراویکی تر نیه.
- ۳- ده بی مروّف تهنه خودای گه وره بپهرستیت.
- ۴- ده بی تهنه نایینی خودای گه ورم به پوختی و پاکی وه ک به رنامه ی زیانی مروّف په پره و بکری و دیندارییش تهنه بؤ وی په کلا بکریته وه.

گرنگی نهم چوار زاراوه یه

نهوهی رون و ناشکرایه نهوهیه: که نهو کهسهی له قورئان بکۆلئیتهوهو بچیته بنج و بناوانی ماناکانیهوه ، دهبی له مانای نهم چوار زاراوهیه بگات و چه مکه تهواو گشتگیرهکانی وهرگریت . چونکه^١ نهوهی نهزانی مانای خودا (الله) و پهرومردگار (الرب) و په رستن (العبادة) چیه و ئایین (الدين) بۆچی به کار دیت؟ نهوا گومان له وهدا نیه قورئان لای نهو دهبیته قسهیهکی پشتگۆی خراو هیج له ماناکانی تی ناگات، و ناتوانی راستی په کتاناسی بزانی، یا بنه چهی هاوهل پهیداگردن پیبزانی! یا ناتوانی په رستن کهه ی تهنها بۆ خودا بیت و دین و دیندارییه که به پوختی بگریته بهر.. ههروهها نهگهر چه مکی نهم زاراوانه له زمینی مروفدا روشن نهبو، کهموکورتی ههبو له تیگه یشتنی ماناکاندا، نهوا بیگومان هه رچی رینمونی و نامۆزگاری قورئان ههیه لئی تیکه ل دهبی و عه قیده و کردهوهکانی هه موی کورت هه ل دینی و له کاتیکیدا که باومپی به قورئانه کهش هه یه و بهردهوام (لا اله الا الله) ی له سهر زمانه، به لام خوداوهندی دیکه جگه له خودای گهوره ده په رستیت!! هه ر لافی نهومش لیهدا که غهیری (الله) هیج پهرومردگاری دی نیه، که چی له واقیعدا ملکه چی پهرومردگاری دیکه یه! به هه مو راستگۆیی و دلسۆزیه وه راده گه یه نی که تهنها (الله) ده په رستی و ملکه چی بۆ نهو نه بی بۆ کهس ناکا، له گه ل نهومشدا ملکه چ و گوپرایه لئی زۆر خوداوهندی تره و جگه له خودای گهوره (الله) ی کردۆته سهیدو سهرومپی خۆی! ههروهها به هه مو هیزو توندی خۆی راده گه یه نی کهوا له چوارچیوهی ئایینی خودادایه و باومشی پندا کردهو دینداره، نهگهر کهسی

^١ به وردی سه رنجی نهم وتانهی مامۆستا مهودودی رحه متی بده. (نهو.)

بلی تو له سهر نایینیکی تری، شه ری له گه لدا دهکا، به لام له گه ل نه وه شدا له نایینیکی تردایه و خو ی به چمکی چهند نایینیکه وه هه لواسیوه.

بیگومان به زمان له (الله) نه بی له کس ناپارێته وه.. به کسه ش نالی خوداو په رومردگارمه، به لام به گویره ی نه و مانایانه ی بو هه ردو وشه ی خوداو په رومردگار دانراون چهن دین خوداو مندو په رومردگاری تری ههن. نه و داماوه نازانی که جگه له (الله) خوداو مندو په رومردگاری دیکه ی به هاوه لی داناوه، نه گهر ناگاداریشت کرده وه که غهیری (الله) دهپه رستی و له دینی خودادا هاوه لی بو خودای گه وره بریارداوه، نه و بیگومان به روتدا هه لده ستیته وه و په لامارت دمدات.. به لام نه وه حالیتی ! له راستیدا به گویره ی کاکله ی مانا و اتای (په رستن) و (نایین) نه و غهیری (الله) دهپه رستی و چومه نیو نایینیکی دیکه وه! نازانی له گه ل نه و هه مو چاگانه ی که دمیکا له په رستی غهیری (الله) دایه و نه و ریباره ی نه و گرتویتیه بهر نایینیکه خودا ری پی نه داوه و هیچ به لگه یه کی راستی له سهر دروستی نییه..

هو ی سه ره کی نه م تیگه یشتنه چه وته

تیروانین له چه رخی نه قامی و چه رخی ئیسلامیه کانی دوا ی نه و، ده مانگه یه نیته نه وه ی کاتی قورئان دابه زیه سه ر عه ربه گان و به وانه راگه یه نرا که وا به پیتی (ض) ده دوین، هه مو که سی له وان دمیزانی مانای (اله) چیه و مه به ست له وشه ی (الرَب) چیه؟ چونکه له میژ بو نه و دو وشه یه له ناویاندا به کار ده هات و شارمزی هه مو نه و مانایانه بون که نه و دو وشه یه دمیانگرتنه خو یان. بو یه نه گهر بییان گوترا با (لاله الا الله) واته هیچ په رستراوی نیه ته نها (الله) نه بی که هیچ هاوبه شیکی له خودایه تی و

په رومردگاريدا نيه، نهوا به تهواوي دهيانزاني بانگهيشتي چي دهكرين و بي ليتيكل بون و تهمومز بويان دمردكهوت كه گوتيار (فائل) نه في چ شتيكي كردوه نه يهيشتوه غهيري خوداي بي وهسف بكرى و چ شتيك تايبهت كراوه به خوداو پاك و پوخته كراوه بوى.

جا نهوانه ي دزايه تيان دهكرد به رپرونييه وه دزايه تيان دهكردو دهيانزاني كه خودايه تي و په رومردگار يه تيان داومه پال غهيري (الله) و كوفره كه يان به چي هه لده وه شيته وه. هه روه ها نهوانه ي باومرپان هينابو به زانين و رپرونييه وه باومرپان هينابو به هه مو نهو شتانه ي كه نهو عه قيدميه زيادميه پيوستي دهكات و مربرگيرى يا له خو دارنرى و وازى لى بهينرىت.

هه روا وشه گاني (العبادة) و (الدين) له زمانه كه ياندا باو بون و دهيانزاني بهنده (عبد) چيه و به ندايه تي (عبودية) چي دهگه يه ني و نهو په يروه كرداره چيه كه پي ده لئن (العبادة) وه كاگله ي (الدين) چيه و نهو مانايانه چين كه نهو وشه يه دهيانگه يه ني ت.

بويه كاتي كه پيان دهگوترا (خودا ببه رستن و له تاغوت دور كه ونه وه) و ورنه ناو ناييني خوداو واز له هه مو ناييني بهينن، له جالي بون لهو بانگه وازه ي قورنان هينابوي به هه لدها نه چوبون، هه ر له گه ل وشه گاني بهرگوپيان كهوت په كسه ر زانيان نهو بانگه وازه داواي چ گورانكار يه كيان له شيوازي زياناندا لى دهكات.

به لام له چه ر خه گاني دواي چه ر خي زي ريني پيغهمبر ﷺ و هاوه لاني مانا ره سه ن و راسته گاني نه م وشانه بهر مبه ره گورانيان به سه ردا هات، نهو مانايانه ي كه له سه رده مي دابه زيني قورناندا له ناو نهو نه ته وميه باوبون، تا واي لي هات هه ر يه ك لهو جوار زاروميه به چند مانايه كي ته سك سنوردار

کران له چاو نه و مانا فراوانه ی پښتر دمیانگرته خو و کورت هه لټاتن! له چند مانایه کی دیاریکراوی سنوردار و تهسک و تایبه ته وه کران به چند شتیکی شاره، نه ویش له بهر دو هو:

۱- کهم بونی چیژی زمانی عهرمی ته و او و وشک بونی کانیایوی زمانی عهرمی له چرخه دواپیه کاند.

۲- نه وانه ی له وه دو له کومه لگای نیسلامی له دایک دمبون و تیایدا پی گه یشتن، و اتاو مه دلولی نه و مانایانه یان بو نه مابوه وه له وشه کانی (الاله)، (الرب)، (العبادة)، (الدین) وه کو نه وه ی له کاتی دابه زینی قورئاندا باو بو.

له بهر نه م دو هو یه دمبینی زمانه وان و راهه کارانی قورئانی پیرو ز له چرخه کانی دواپیندا به ناچاری زور له وشه کانی قورئانیا ن به و شیوه یه راهه ده کرد که ناستی خوینده واری و روشنبیری و تیگه یشتنی موسلمانه کانی نه و چرخه ده خواست ، نه ک به پی مانا زمانه وانیه ره سانه قوله که ی خو ی، بو نمونه:

- وشه ی (اله) یان بهرام بهر (بت) دانا، و اته به ناوه لئاوی بت و بت په رستییا ن دانا بو.

- وشه ی (رب) یان دانا بو نه و که سه ی که نه رکی په رومر ده کردن و پیگه یان دن ده گریته نه ستو ..

- وشه ی (عبادة) یان کورت هه لټینا له مانای به خوادانان و کرنوش بردن و نویژ کردن بو خودای گه وره دا.

- وشه ی (دین) یان بهرام بهر مه زه ب (Religion) دانا.

- هه روه ها وشه ی (تاغوت) به مانای بت و شه ی تانه کان لی کدرایه وه.

سهرمنجامی ئەمەش ئەوه بو که خەلکی بە زەحمەت لە مەبەستی سەرمکی و
بنەرەتی بانگەوازی قورئان تی دەگەشتنەوه. جا ئەگەر قورئان بانگی
بکردنایە بۆ ئەوهی غەیری خودا نەپەرستن ؛ وایان دەزانی بە ازەهێنان لە
بت و سەنەمەکان هەقی ئەو بانگەیان داوه ، لەگەڵ ئەوهش هێشتا دەستیان
بەرنەداوه لەو شانەیی که ماناکانی (الاله) دەیانگریته خۆی بیجگە لە بت و
سەنەم و هەستیش ناکەن بەو کردەومیان غەیری (الله)یان بەخودا داناوه.

که قورئان بانگی دەکردنەوه بۆ ئەوهی غەیری (الله) بە پەرۆردگار
نەگرن، وەکو ئیستا دەیانوت: ئیمە غەیری ئەو بە پەرۆردمکارو
سەرپەرشتیاری کاروبارمان نازانین، بەو شیۆمیە بیروباوهرمان لە روی
یەکتاپەرستیەوه تەواوه، بەلام لە راستیدا زۆربەیان گەردنکەچییان بۆ
پەرۆردگاریتی غەیری خوا دەکرد، بەگوێرەیی ماناکانی وشەیی (الرب) ئەوانە
کەوتبۆنە جۆرە شیرکیکی ترهوه بی ئەوهی هەستی پی بکەن.

ئەگەر قورئان بەمانە بفرمویت خودا بپەرستن و لە تاغوت دورکەونەوه،
دەلێن ئیمە لە شەیتان دورین و نەفرینی لی دەکەین ، ئیمە بت ناپەرستین؛ و
لە (الله) نەبی لە هیچی دی ناترسین، کەواتە ئەو فەرمانەیی قورئانیان
جیبەجی کرد؛ کەچی دەیانبینیت هێشتا دەستیان بە کلکی تاغوتەکانی تر
گرتوه و هەمو شیۆمەکانی پەرستنیان بۆ غەیری (الله) بریار داوه تەنھا
(بەخودادانان) نەبی.

بۆ ماناو واتاکانی (دین)یش هەرۆهتر.. خەلکی لە مانای پوختهکردنی
(ئایین) و یەکلایونەوه بۆ خودا تیناگەن، وا دەزانن تەنھا ئەومیه بلین
فلانەکەس لەسەر ئایینی ئیسلامه و نەلین لەسەر ئایینی هیندی و جولهکەو
دیانهکانه. لیروهه وا حالی بون ئەوهی پیی بگوتری موسلمان ئەوا خۆی

يه كلا كر دۆته وه بۇ خوداو دينه كهى پوخت و ته واوه. كه چى له راستيدا زۆر بهى ئەوانه هېشتا - به گويرهى ئەو مانا فراوانانهى كه وشهى (دين) دميانگرېته خوى - خويان بۇ خودا يه كلا نه كر دۆته وه .

ئە نجامه كانى ئەم تيگه يشتنه چه وته

ئەو راستيهى كه گومانى تيا نيه و حاشا هه ئنه گره ئەوهيه كه خه لكى زۆر بهى رېنمايه كانى قورئانيان لا شاراويه ، به لكو ئەو گيانه بهرزو فيكره سه ره كيه يان لى بزر بوه كه قورئان بو يان و لتيانى ده ويت، خه لكه موسولمانه كه ئەم چوار زاراوه بنه رپه تيه يان لا مه جهوله، زۆر ناحالين لتيان، ئەمهش له دواى چه رخي زېرپى سله فه وه تا ئيستا گه ورم ترين هۆكارىك بوه كه سه رى بۇ لاوازى و بى هيزى بيروباومريان و كرده وميان كيشاوه، خو ئەوانه ئايىنى نيسلاميشيان و هرگرتبو و له ريزى موسلمانانيش دمژميردران.

له بهر ئەمانه پيمان گرنگ بو ماناى ئەو چوار زاراويه رون كه ينه وه و به دريژى باسى بكهين، تا مه بهسته راسته كهى قورئان و فه رمايسته گرنه كانى دهر كه وئ.

هه رچه نده من پيشت له چه ند و تاريك مدا كه نوسيو من هه وئم دا گرنكى ئەم چه مكى ئەو زاراوانه گرنگتر نيشان بدهم، چونكه دهمزاني ئەوهى تا ئيستا له م بابه ته دا نوسيو مه بۆلابردن و ره وانده وهى ئەو هه لانهى خويان خزان دۆته هزرى موسولمانانه وه خوى له خويدا بهس نيه، و بايى ئەوه ناكهن كه فه ناعمت به خه لكى بينن و دلتيان پيى ناسوده بيت، له بهر ئەوهى وا تى دمگهن ئەو تويزينه وه و باس كر دنه تيروته سه لانهى بۇ ئەو وشانه م كرده بى هيتانه وهى نايه تى قورئانى پيرو زى يا پشت به ستن به فه ره هنگه كانى زمان، ئەوا

تهنھا رای خۆمه و هیئاومه، ناشکرایشه که رای تایبتهتی من ناتوانی فهناعمت بهوانه بکات که لهگهڵ راکانی مندا نین. بۆیه ویستم لهم نامیلکهیهدا مانا تهواو و گشتگیریهکانی ئەم جوار زاراومیه ناشکرا بکهەم بی ئەوهی قسهیهک بهینم که هورنان پشتگیری نهکات، یا رایهک بهینم که پشتی به فرههنگهکانی زمان نهبهستبیت. سههمتا به ویستی خودای بالآدمست دست به لیکۆلینهوهی وشهی (الاله) دهکهەم و ئینجا (الرب) ، دواپی (العبادة) و دواتر (الدین). ان شاء الله..

ئهبولئهعلا

یه کهم: الاله (خودا)

لیکولینه وهی زمانه وانی

وشه‌ی (اله) له زمانه عه‌ره‌بیدا له سږ پیتی (هم‌مزه، لام، ها) پیکهاتوه له فهره‌نگه‌کانیشدا به‌و مانایانه‌ی خواره‌وه هاتوه:

۱- ألہت الی فلان : واتہ: دلّم له که‌ناری ئه‌ودا سوکنا‌بو.

۲- آله الرجل یأله : به‌نایدا له‌وه‌ی لی‌ی دمت‌رسا.

۳- آله الرجل الی الرجل : روی تی‌کردو به‌ره‌و پیری چو چونکه شه‌یدا‌یبو.

۴- آله الفصیل بأمه : هو‌گری دایکی بو و خو‌ی خسته باوه‌ش‌یی‌ه‌وه.

۵- آله إلهة والوهة: په‌رستی.

گوت‌راوه (الله) له (لاه یلیه لی‌ها) وهر‌گیراوه، واته بز‌ر بو، دیار نه‌ما.

به تی‌روانین له‌و مانایانه‌ی سه‌ره‌وه به‌دی‌ار ده‌که‌وئ که‌وا ئه‌و هو‌یه‌ی (اله)، یأله إلهة) به‌مانای په‌رستن واته (تأله) وه (الله) به‌مانای (المعبود) واته په‌رست‌راو به‌کارهاتوه بریتیه له :

۱- پر‌کردنه‌وه‌ی نه‌بونی و به‌دی‌هینانی پید‌اویستی که‌سیک که‌هست ده‌کات که‌سیکی تر تواناو ویستی هه‌یه‌و بو‌ی دینیت‌ه دی، ئه‌مه ده‌بیت‌ه پالنه‌ری

^۱ سه‌یری ته‌فسیری ابن کثیر به‌رگی ۱/ لاپه‌ره (۱۹-۲۰) وه ته‌فسیری نیساپوری له‌په‌راوینزی ته‌فسیری طه‌به‌ری به‌رگی ۱/ لاپه‌ره (۶۵-۶۶) بکه.

يەككەمى پەرستىن.. لەم پالئەرموھىيە دەمبىنىت ئەم كەسە مەيلى بۇ خاومەن تىوانو
 ويستەكە چوھو ھەز بە نزيكبونەھوى دەمكات، تا ئەومندە ھۆگىرىي دەمبىت
 دەپپەرستى، مەرۇف بە خەيالئيدا نايە كەس بپەرستى ئەگەر نەزانى
 پىداويستىھەكانى جىبەجى دەمكات و لە تەنگانەدا بەسەرى دەخا و بەھانايەھو
 دى و ترس و دلئەراوكىي لەدلدا لا دەمبات.

۲- ھەرۇھما ئەگەر بىروباومىرى مەرۇفئىك و ابىت كە يەككە ھەيە پىداويستى
 جىبەجى دەكاو بە ھاناي پارانەھوى خەلگىھوھ دى، ئەھو ئەو قەناعەتەي بۇ
 دروست دەمبىت كە ئەو لايەنە ئەك ھەر پلەھو پايەي لەو بەرزترە، بەلگو دەمبىت
 دان بنرىت بە بەرزى و زالىي و ھىزو دەسترۇيشتىشىدا .

۳- ئەو كەسەي بەپىي ياسا و رىساي سروشت و گەردون پىداويستىھەكانى ئەم
 دنيايە جىبەجى دەمكات و زۆربەي كىردەھەكانى لەبەرچاوان جىبەجى دەمبىن و
 لە بازنەيەكدا كە لەزانستى ئىمە بەدەر نىە، ناچىتە ئەو مەقامەھو كە وەكو
 خوا تەماشى بىكرىت و بپەرستىت.

بۇ نەمۇنە پىاويك پىويستى بە ھەندىك پارە دەمبىت، دىتە لاي پىاويكى دى
 داواي ئىشىكى لى دەكاو ئەويش بە دەنگىھوھ دىت و كارىكى پى دەسپىرىت و
 لەبرى ئەو كارە كرىي دەماتى، كابرا دەزانى ئەم كرىيە لە بەرامبەر كارەكەي
 خۇيدايەتەي كە ئەنجامىداوھ.. ھەرگىز بە خەيالئيدا نايەت . چ جاي ئەھوى
 باومىرى و ابى . كە خاومەن ئىشەكە شايانى پەرستەن، چۈنكە دەزانى و بە چاوى
 خۇيشى دىتى كە چۆن گەشىت بەھو ئامانجەھو ئەھو رىگەيەي زانى كە پىاومەكە
 گرتىە بەر بۇ دابىنكىردنى پىويستىھەكەي. بۇچۈنى پەرستەن بە خەيالى كەسدا
 نايەت مەگەر پەرستراومەكەھو دەسەلاتەكەي لە پىشتى پەردەي غەمبىن و تىواناي
 جىبەجى كىردنى پىداويستىھەكان و كارىگەرى لەسەر تەمواوكىردنى كلروبار لەزىر

پهردهی شارومیی بن. لیروهه وشهیهك بۆ پهرستراو (معبود) ههلبژیردراوه كه مانای دیارنهبون و سهرسورمان و خوشهویستی لهگهڵ مانای بهرز و بلندی و هیزو دمهسلاتی رهها لهخۆ بگریت .

۴- جا نهوهی هیچ گومانی تیدا نیهو شتیکی سروشتیه نهوهیه كه مرؤف به شهوق و زهوقهوه بهرهو نهو كهسه دهچی كه وا دهرانی له کاتی ئاتاجیدا پیداویدی بۆ جیبهجی دهکات و له تهنگانهدا به هانایهوه دیت و له دلتهنگیدا هیوری دهکاتهوه.

جا له ههمو نهمانهوه بۆمان دهردهکهویت كه نهو بیروبوچوانههه كه به هویانهوه وشهه (اله) بۆ پهرستراو بهکارهاتوه نهمانهه:

جیبهجی کردنی پیویستی و پهنادان و هیورکردنهوهو بونی دمهسلات و بهرزیه و زالیی بهو شیوهیهه رهچاوی نهوهی لی بکری پیداویدی جیبهجی بکات و لهتهنگانهدا توانای پهنادانی ههبی و لهبهر چاوان دیار نهبی، وهك نهوهی نهینییهك بی كهس ههستی پی نهکات، و خهلك هۆگری بن و لهترس و تهنگانهدا پهناهی بۆ بههن.

بیروبوچونی نهفامان دهربارهه (اله)

باش نهه لیکوئینهوه زمانهوانیهه و اجاکه سهیرکههین بزانهن تیروانهن و بیروبوچونی عهرهب و نهتهومکانی پیشو بهرامبهه (الوهیه) چۆن بوه، كه قورئان به هاتنی پوچی کردهوه ، ههر وهك لهمهودوا به پیی ئایهتهه پیروزمکان رونی دهکهینهوه.

خودای گه وره دمفهرمویت:

۱- ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ مریم/۸۱. واته: بیجگه له خودا جهند شتی تریان به (اله) به خودا دانابو تا بویان بییته بهربهستی سزاو مایه‌ی دمه‌لآت.

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ﴾ یس/۷۴. واته: بیجگه له (اله) جهند خودای تریان هه‌لبزاردو کردنیان به خودای خویان، بهو نومیده‌ی له تنگانهو شه‌رو شو‌ردا سه‌ریان بخهن.

لهم دو نایه‌ته تی دهگه‌ین که نه‌وانه‌ی نه‌فامه‌کان دمیان‌کردنه خودای خویان، وایان دهمزانی دؤست و پاریزم‌ریانن له ناخوشی و تنگانهدا - نه‌گهر له په‌نای نه‌واندا بن - نه‌وا له‌ترس و که‌موکوری به‌دور دهبین.

۲- ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ^ط وَمَا زَادُهُمْ عِزًّا تَنبِيْهِ﴾ هود/۱۰۱. واته: لهو کاته‌ی فه‌رمانی په‌روم‌ردگارت بو فه‌وتاندنیان هات - خودای گه‌وره پی‌شتر باسی نه‌ته‌وه‌مکان و پی‌غه‌مبه‌ره‌مکانیانی کرد که نه‌وان ههر به‌گو‌وییان نه‌ده‌کردن، تا خودای گه‌وره فه‌وتاندنی - نه‌و خودا داتاش‌راوانه^(۱) که نه‌وان له جیاتی خوا هاواریان ده‌کردنی و دمیان‌په‌رستن، به هاواریانه‌وه نه‌چون تاسزای خودای گه‌ورمیان له‌سه‌ر لابه‌رن و هاوار‌کردنه‌که‌یان خه‌سارتمه‌ندتری کردن.

(۱) هه‌لبه‌ته نیستاش لهم خوا داتاش‌راوانه زورن که خه‌لکی هانایان بو دهبین و دمیان‌په‌رستن و پشتیان بی دهبه‌ستن وهک: پیرو فه‌برو شیخ و مشایخ و پله‌و پایه‌و حیزب و عه‌شیرت و.....هتد. وه‌رگ‌تیر

﴿ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۴۰﴾ أَمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾^(۱) وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿۴۱﴾ إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَحِيدٌ ﴿۴۲﴾ النحل/ ۲۰-۲۲ واته :
نهوانه‌ی به خودایان داناون و له جیاتی خودای گهوره هاوار بو نه‌مان دمه‌ن، هیج شتیکیان پی به‌دی نایه‌ت چونکه خو‌یان به‌دی هینراون، مردو و بیگیانن و زیندو نین ، خو‌شیان نازانن که‌ی زیندو ده‌کرینه‌وه، هر خودای نیومه که تهنه‌ها خودایه.

﴿ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾^(۱) القصص/ ۸۸ واته : له‌گه‌ن (الله) دا هیج خودایه‌کی دی به ناهق بریار مه‌دهو بانگی مه‌که، چونکه هیج به‌رستراویکی تر نیه شایانی به‌رستنی راسته‌قینه بیت بیجگه لهو.

﴿ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴾ یونس/ ۶۶ واته : نهو نه‌فامانه‌ی به شوین نهو هاوه‌لانه‌دا ده‌چن که بو خودایان بریارداوهو له غه‌یری خوا دمیانه‌پرستن، درؤ ده‌که‌ن، تهنه‌ها دوا‌ی گومان و نارمزوی خو‌یان که‌وتون.

له‌م چه‌ند نایه‌ته‌ی رابورد چه‌ند شتیکیان بو رون دمیته‌وه، له‌وانه :

یه‌که‌م : هه‌بونی نهو بتانه‌ی که نه‌فامه‌گان کردبویانن به خودای خو‌یان، له تهنه‌گانه‌دا هاواریان بو ده‌کردن و لییان دمپارانه‌وه.

(۱) تا نی‌ره وشه‌ی (اله) له قورئاندا به‌دو مانا به‌کار هاتوه : یه‌که‌میان بهو به‌رستراوه‌ی که خه‌لکی له واقعیدا دمیته‌پرستن جا به‌رستراویکی راست بی‌یان نا ؟ مه‌به‌ست نیه . دوه‌میش نهو به‌رستراوه‌ی له‌راستیدا دمیته‌پرستری که (الله) یه . جا له‌م نایه‌ته‌دا وشه‌ی (اله) به‌همردو مانا‌که هاتوه.

دوھ : ئەوانەى گرابون بە خوا ھەر بت نەبون، ھەر جنۆكەو فرىشتەش نەبون، بەلكو مروفىشىيان تىدا بو! كە پىشتر مردبون و باومرپان بە كارىگەرى رۇحىانەتپان ھەبو! وەك ئەم نايەتە رونى دەكاتەو كە دەفەرموى: ﴿ أَمَوْتُ غَيْرَ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴾ واتە: مردون، زىندو نىن.. خۇشيان نازانن كەينى زىندو دەبنەو؟!

سىيەم : وایان دەزانى كە ئەو بتانە گوپپان لىيانەو دەتوانن سەریان بىخەن.

لیرەدا پىويستە خوینەرى بەرپز ئەو بەزانى كە چەمكى پارانەو چۆنەو چۆن داواى سەرخستىن و كۆمەكى لە (الە) دەكات.. كەيەكك تىنوى دەبىت داواى ئاۋ لە خزمەتكارمەكى دەكات بۇ بەئىنەت، يا نەخۇش دەبىت داوا لە دكتور دەكات چارسەرى بىكات، ناتوانىن بلپىن ئەمە وەكو ئەو پارانەو وایە كە لە خوداى پەرومردگار دەپارپتەو، يا ماناى ئەو نىە كە خزمەتكارمەكى يا دكتورمەكى بەخودا دانران.. لەبەر ئەو كە كارمەكپان بە پىپى ياساۋ رىسای سروشتى ھۆۋ ھۆكار بو، لەو بازنەيە نەچو دەروە. بەلام كاتى كابرا تىنوى دەبىت يا نەخۇش دەكەوئىت، داوا لەقەبرى پىاۋچاكك بىكات كە بە ھەزاران كىلۆمەتر لىيەو دەورە، يا ھاۋارى بىتك بىكات و داواى لىبىكات وەكو كە لە خوداى پەرومردگارى داۋادەكات، حەتمەن بەم داۋاگردن و پارانەو ھانا بۇ بىردنە ئەو قەبرە يان رۇحىانەتى ئەو پىاۋچاكەكى كىردە خودا.

دەزانىن كە كابرا داۋا لەقەبرەكە يا بىتەكە دەكاۋ ھاۋارى لىدەكات، باومرپى وایەو ھەست دەكا كە لە دەروە دەبىپىنن و گوپپان لە دەنگىەتى، لەبەر ئەو كە دەسلەتلىكى ۋاشيان بەسەر جىھانى ھۆكارمەكاندا ھەيە ئىدى بەشىۋمىيەكى غەببى و ناديارو بى بەكارھىنانى ھۆيەكان دەتوانن ئاۋمەكى بىدەنى و شىفاى نەخۇشەكەشى بىپىرن.

بوخته ی قسان نه وهیبه که مرؤف له خودا ده پارپته وهو هاواری دهکاتی، بیشک بیروبوچونی وایه که خودا دمبینیت و دمبیستیت و دمه لاتی وای هه یبه که به شیوه یبه کی غه یبی و دور له یاسای سروشتی و هوکار بوی جیبه جی بکات.

۳- ﴿وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْيِ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا

نَصْرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا إِلَهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا

يَفْتَرُونَ ﴿ الاحقاف/ ۲۷-۲۸ واته : نهو شارو جیگایانه ی دهوری مه ککه مان ویران کرد. وهک نه ته وهی (عاد) که له ناو گرده زیخه کان بون و نه ته وهی (سه مود) که له نیوان مه ککه و شام بون، ههروه ها (سه بهه) که له یه مهن بون و (مه دیهن) که له سه ر یگای مه ککه بو غهزه بون، ههروه ها نهو ده ریاجه ی نه ته وهی لوتیدا پیدا ده رپوشت. نایهت و نیشانه کانی خو مان به چهنده ها شیوه بو دوباره کردنه وهو نیشانمان دانه وه، که فه وتاشن نه خو یان و نه نه وانه ی له جیاتی (الله) به خودایان دانا بون له بهین چون، نه دی نه وانه ی که ده یانگوت نهو په رستراوانه له خوامان نزیک ده که نه وه، کوان؟! هه یچیان پیکراو توانیان سه ریان خهن؟! یان هه ر لییان بزر بون و پیک نه که یشتنه وه؟ نه ومش نه نجامی نهو درویه ی که ده یانگوت نه وانه ی به خوامان دانا ون حمتهن به هانا مانه وه دین و به سه رمان ده خهن. واش نه بو!

﴿وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَتَأْتُهُمْ بِيُتْرَابٍ أَلَيْسَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي صُدُورِهِمْ أَلَيْسَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي صُدُورِهِمْ أَلَيْسَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي صُدُورِهِمْ﴾

يُرْدِنِ الرَّحْمَنُ بَصِيرًا لَا تَعْنِي عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿ يس/ ۲۲-۲۳ واته : بوچی نهو خودایه نه په رستم که منی هینا ومته بون و هه موش هه ر بو لای نهو ده که رپنه وه ؟ نایا ده شیت جگه لهو چهنده خودای تر دانیم و بیان په رستم؟ که نه گه ر خودای به خشنده بیه ویت زینانیکم پی بگه یه نیت نهو

خوآ قهستیانه ناتوانن بهتکا کردنیش . نهگهر ههیانبیت . نهو زیانه بگپرنهوهو رزگارم کهن.. تکایان نیه، نهگهر ههشیانبیت سودیکم پی ناگهیهننن.

﴿وَالَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ الزمر/۲ واته : نهو کهسانه ی له جیاتی خودای گهوره شت و کهس و لایهنی تر دهکهنه خواو پهرومردگارو سهربه رشتیاری خویان دهئین : بو نهوه دهیانپه رستین تا له خودامان نزیک بکه نهوه. (بو نمونه: نهو فریشتانه ی نهوان وایان دهمانی لای خودا بهرپزنو خامن پلهو ئاستن بهردیان له شیوهی وان به بوچونی خویان دمتاشی و دهیانپه رست) بیگومان خودا له روژی دواپیدا داومری له نیوان نهو شتانه دا دهکا که لهسه ری جیا جیا بیان ههیه و لهسه ری ناکوک بون.

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ یونس/۸ واته : شتی وا بیجگه له خودا دمهپرستن که نه زیانیان پیده گه یه نی و نه قازانج! دهشلین نهوانه لای خودا تکاکارمانن و دمتوانن نزیکمان بکه نهوه لی.

لهو ئایهته پیرۆزانه چهند شتیک دمردهکه ویت، لهوانه :

- نهفامهکان بیروبوچونیان وا نهبو که دمهسلاتی کارگپریی نهم بونهومره بهسه ر بتهکاندا دابهشکرا بیت و خودایهکی به دمهسلات لهسه روی ههموپانهوه نهبیت، بهلگو بیروبوچونیکی رونیان لهومدا ههبو، باومپریان وابو که خودایهکی زال و بهدمهسلات بهسه ر ههمو خواکانی ترموه ههیه که به وشه ی (الله) ناویان دههینا. وایان دهمانی نهو داروبهردو بته داتاشراوانه بویان ههیهو دمتوانن

ھەندىك كاروبارى ئەو خودا گەورەو بەدەسەلاتە بىكەن، چونكە قەسەيان لاي ئەو دەرواوا ئاواتەكانى ئەمانيان پى دىتە دى. بە ھۆى ئەوانەو دەتوانن سود وەرگرن و زيان لە خۆيان دور كەونەو. لەبەر ئەمە بو كە ئەوانىشان لەگەل (الله) دا بە خودا دادەنا.

جا لىرمو دەردەكەوئىت كە ھەر كاتىك و ھەر مەرفىك يەكك بىكەتە تىككارى لاي (الله) و لىي بىپارپتەو پىشتى پىبەستى و بە رىزلىيان و بە گەورەدانانى و نەزرو قوربانى بۆ كەردنى بە مەزنى بناسىت و بناسىنىت، ئەو بە گوپىرمى ئەو زاراوہى ئەفامەكان دايان ناو، بە خودا دانانى ئەو كەسەن.^(۱)

(۱) دەبى بزىنن كە واستەو پارانەو دو جۆرە : يەككىيان كابرى واستەكار دەپارپتەو بۆ يەككى دى و جۆرە دەسەلاتىكى ھەبىت لەسەر بەرامبەرەكەى (كە دەمىوئىت ئىشەكەى لاي ئەو جىبەجى بىكات) لەبەر ئەو دەسەلاتە گەورە نەتوانى داواپەكە رەت بىكاتەو . وەك ئەوئەى فەرمانبەرىكى گەورە داوا لە فەرمانبەرىكى بچوكتەر لەخۆى بىكات بۆ جىبەجىكەردنى داواكارىەك ئەگەر واستەكەى لەگەل نەبى چ جىبەجى ناكرى، لەو كاتە فەرمانبەرە بچوكتە نەتوانى جىبەجى نەكات.. دوەمىان ئەوئەى كە دەسەلاتى لەگەلدا نە، بەلكو تەنھا لەشپوئەى داواكارىەكى ملكەچانە داوادەكرىت و بەرامبەرەكەى بەئارمەزى خۆپەتەى، قىوئى بىكا يان نا، وەكو ئەوئەى كابرىەك عەرىزمەك دەداتە دائىرمەك بەلام ناتوانىت بۆ جىبەجى كەردنى زۆريان لىبىكات. جا ئەوئەى وا بزانىت پارانەو واستەكەردن لاي خوا واتە شەفاعەت كەردن وەك جۆرى يەكەمە، ئەوا ئەو تىككارە دەكا بەخووا دەبىتە ھاوئەپىداكەر، قورنانىش ئەو جۆرە شەفاعەتە رەت دەكاتەو.. بەلام بە شپوئەى دوەم ھەمو پىاوچاك و پىغەمبەر و فرىشتەو ئىماندارو ھەمو خەلكى دەكرىتەو كە داوا لەخوا دەكەن و خواش بۆى ھەيە قەبوئى بىكات يا رەتى كاتەو، نەك كابرى پال بەداتەو ھىچ كەردەوئەى نەبى و بلى پىغەمبەر ﷺ يان فلانە شىخ يان فلانە كەس شەفاعەتم بۆ دەكاو بەتەماى ئەو دەجمە بەھەستى. پىاوچاكانىش لەرۆزى دوایىدا ھەتا خوای گەورەش رىيان پى نەدات ناتوانن تىكا بۆ كەس بىكەن. (وەرگىر).

۴ ﴿ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارَهُبُونَ ﴾

النحل/۵۱ واته : خودای گه‌وره فه‌رموی : دو خودا مه‌په‌رستن وا مه‌زانن که دو خودا هه‌یه، به‌لکو ته‌نها یه‌ک خودا هه‌یه ، جا که‌وابو ته‌نها له‌من بترسن.

﴿ وَلَا آخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يُشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ﴾ الانعام/۸۰ واته : ناترسم

له‌وانه‌ی کردوتانن به‌هاوبه‌شی خودا زیانم بی‌بگه‌یه‌نن ، ته‌نها نه‌گه‌ر په‌رومردگاری من که (الله) یه‌بیه‌وی توشی شتی‌کم بکا نه‌وا توشم دی.

﴿ إِن نَّقُولُ إِلَّا أَعْرَضْنَاكَ بَعْضَ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ ﴾ هود/۵۴ واته: نه‌ته‌وه‌ی (هود)

به‌هودیان گوت وا بزانیان خودایه‌گانمان تویان توشی شی‌تی کردوه‌و ده‌ستیان لی‌وه‌شان‌دوی ، چونکه تو جنیوت پیداون و ناهیلی بیان‌په‌رستیان.

له‌م جه‌ند نایه‌ته‌په‌روژه بومان دمرده‌که‌ویت که نه‌فامه‌کان وایان دهمزانی

نه‌گه‌ر خودایه‌گانیان (که بو خو‌یان دایان‌تاشیبون) تورپه‌ بکه‌ن گرنگیان پی‌نه‌ده‌ن و سو‌زیان بو‌یان نه‌چی ، نه‌وا توشی ناخوشی و نه‌بونی و نه‌هاتی و قات وه‌ری و مردن دین .

۵ ﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا إِلَهُهُمُ اللَّهُ ﴾ التوبة/۳۱ واته:

فه‌شه‌و ماله‌گانیان (زانایانی دینه‌که‌یان) کردبوه‌ خودا، هه‌ر وه‌کو که عی‌سای کوری مه‌ریه‌میان کردبوه‌ خودا، له‌کاتی‌کدا که ته‌نها فه‌رمانی نه‌ومیان پی‌کرا‌بوکه ته‌نها یه‌ک خودا بی‌ه‌رستن، چونکه بی‌جگه‌ له‌و خودای دی شایانی په‌رستن بی‌نیه.

﴿ أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا ﴾ الفرقان/ ۴۲ واته :
 دهبینیت چۆن نهو کهسه‌ی هه‌واو نارمزوی خۆی کردوه به خودای خۆی؟! چما
 نه‌وه‌ی نهو دمیکات به ئوبالی تۆیه؟!

﴿ وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ
 شُرَكَاءَهُمْ ﴾ الانعام/ ۱۳۷ واته : هه‌روه‌ها بت و زیوان و نه‌وانه‌ی نه‌مان به
 هاوه‌ل و هاوبه‌شی خودای ان دانابون، کوشتنی منداله‌کانیان له پېشچاوی
 خه‌لکی جوان کردبو، نیدی نه‌مانیش به گوئیان ده‌کردن! نه‌ومش به‌خودا
 دانانه‌که‌ی نه‌وانه.

﴿ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ ﴾ الشوری/ ۲۱
 واته : یان هاوه‌لیان بۆ خودا داناوه تا یاساو ری‌سای وایان بۆ دارپێژیت که
 خودای گه‌وره مؤلّه‌تی پی نه‌داوه^(۱) ..

به سه‌رنجدان له‌م ئایه‌تانه دهرده‌که‌ویت که وشه‌ی (اله) نه‌مجاره لی‌رمدا
 مانایه‌کی تر دهبه‌خشیت که زۆر له‌وانی دی جیا‌وازه. باسی ئیره باسی هیج
 دهبه‌لایکی ده‌ست رویشتو به‌سه‌ر یاسا‌کانی سروشتدا نیه ، نه‌وه‌ی لی‌ره به
 (اله) ناسینراوه دهرونی مروّفه یا هه‌واو نارمزوه‌که‌یه‌تی، نه‌وه‌ی له‌م ئایه‌ته‌دا
 به (خوا) ناسینراوه، بۆ نه‌وه نیه که له ته‌نگانه‌دا هاواری لی بکه‌ن یا بانگی

(۱) نه‌م ئایه‌ته راشکاوانه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که نه‌و کهسه‌ی یان که‌سانه‌ی په‌په‌رو و په‌رۆگرام
 و ده‌ستور بۆ کۆمه‌لانی خه‌لک دادمه‌نین که له دینی خواوه سه‌رچاوه‌ی نه‌گرتیبیت، یان
 خه‌لکی هان دا له‌سه‌ر به‌رنامه‌یه‌کی وا په‌رۆن، نه‌وا هه‌ست بکا یان نه‌کات، بزانی یا نه‌زانی،
 دان پێدا بنی یا نکولی لی بکات، خۆی له‌ریزی خوا داناوه‌و داوای خوایه‌تی له‌و خه‌لکه
 کردوه، هه‌ر که‌سێک له‌و خه‌لکه به‌و رۆل و لاف لێدانه‌ی کابرا رازی بێت، یان پی‌ی وا بێت
 غه‌یری خوا مافی نه‌وه‌ی هه‌یه، کافره.

کهن و لئی ببارینهوه یا وازانن که زیانیان ههیه یان قازانج، بهلکو بو نهومیه
 فهزمانهکانی بکهنه یاسای و ریسای دهستوری ژیانیان و نهوهی نهو بلتیت
 بیکهن نهوا دهیکهن و نهوهی نهو بلئی مهیکهن نهوا لئی دور دمکهونهوهو
 نایکهن، چ شتیک نهو هلالی کات نهوا به هلالی دهمزانن و چ شتیک نهو
 ههرامی بکات نهوا به ههرامی دادهنین.. مانای (خوا) لیهدا نهومیه که نهو
 کهس یان لایهنه پیویستی بههیزیکی له خوئی بالاتر نیه بگهپرتهوه لای و شتی
 لی وهرگریت و بیکاته بهرنامهی ژیانی خهنگی یان یاساو دهستوریان.. نهو
 کهسه یان نهو لایهنه (یان نهو خودای ه که لیهدا به یهکیک له ماناکانی
 زاراوهی (اله) ه) نهومیه که مافی رههای دارشتنی بهرنامهو یاساو ریسای ههیه..

جا نایهتی یهکهم بویمان دهمدهخات که چون جولهکهو دیانهکان فهشهو
 مالهکانیان کردبوه (اله) و پهرومردگاری خویمان، ههر وهک لهو فهرمودمییه که
 (ترمذی) و (ابن جریر) گنپرایتیانهوه که (عهدی کوپی حاتهم) خودا لئی رازی
 بیت چوه خزمهت پیغهمبهر ﷺ و لهوکاتهشدا خاچیکی له ملدا بو که له زیر
 دروست کرابو، پیغهمبهر ﷺ نهو نایهتهی خویندهوه: ﴿ اَتَّخَذُوا اَحْبَارَهُمْ
 وَرُهَبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللّٰهِ ﴾، عهدی دهمفهرموئی پیم گوت: نهی
 پیغهمبهری خوا خو نهوانه فهشهو مالهکانیان نهدهپهرست، فهرموی: با
 دهیانپهرستن! چونکه هلالیان بو ههرام دهکردن و ههرامیشیان بو هلال
 دهکردن، نهوانیش بهگویمان دهکردن، نهوش پهراستیانه.

بهلام نایهتی دوهم ماناکهی زور رون و ناشکرایه که نهگهر یهکیک شوینی
 ههواو نارمزی خوئی کهوئی وله سهروهوی ههمو شتیکی دابنی له راستیدا
 کردویهتیه (اله)

بهلام ئهو دو نايهتهی دواي ئهوان ئهگهرچی وشهی (شركاء) تياپاندا له جیی (اله) بهكارهاتوه، بهلام مهبهستی له هاوه ئپهيداگردنه بۆ خودای گهوره له (الوهیه) دا، جا لهو دو نايهتهدا بهنگهی ئاشکراو دیار ههیه کهوا ئهوهی وا بزانیته که (پیاویک یا کۆمه ئیک کهس بهرنامه، یان یاسایهک یا ریبازیک یا ریو رسمیک دادهنی و دمیکه نه یاسایهکی رسمیی) که پێچهوانهیی دینی خواش بیته، ههر یاسایهکی به جییه، ئهوا ئهو یاسادانه رانه له تهو حیدی (الوهیه) دا به هاوه ئی خودا دنراون.

بنه مای بابته تی خودایه تی

هه مو ئهو شتانهی دهربارهی مانا جیا جیاکانی وشهیی (اله) باسکران، په یومندیه کی زیر بیژی (مهنتیقی) یان له نیواندا ههیه.. ئهو کهسهی شتیکی بکاته پشتیوان و سه ره پهر شتیارو جیبه جیکه ری پێداویسته یهکانی و لابهری نه هه مته تی له سه ری و وابزانی که وه لامی پاران هوهی دمدا ته وه توانای ئه وهی هه یه زیانی لی بدات یا قازانجی پی بگه یه نیت به شیویه کی به دهر له یاساکانی سه روست، ئه وه ئهو شته ی به خوا داناوه.. مادام وا دمزانئ که ئهو شته یان کهس و لایه نه جوړه دمه لاتیکه سه ره به خوئی به سه ر ئه م بونه و مرده هه یه. ههروه ها ئه گه ر که سه یک باومپی وا بیته که ئهو شته یان کهس و لایه نه دمه تان له ری غه یبه وه زیان و سو دی پی دمه گه ینن.. چونکه وادمزانئ ئهو شته، ئهو کهسه، ئهو لایه نه جوړه دمه لاتیکه به سه ر ئه م بونه و مرده هه یه. ههروه ها ئهو کهسه ی باومپی به خودای بالادست هیناوه به لام داوا له غه یری خودا دمکات و په نای بۆ دمبات! ئه مپش موشریکه مادام وادمزانئ ئهو شتانه، یان ئهو کهس و لایه نانه جوړه هاوبه شییه کیان له گه ل خودا بۆ کارگه یزانی ئه م بونه و مره هه یه!!

ھەروھەھا ھەر كەسنىڭ ياساۋ دەستورى شتىڭ يان كەسنىڭ يان لايەنىڭ جگە لە بەرنامەى خودا بكا بە ياساى ژيانى خۇى، فەرمان و قەدەغەكراۋمگانى لەبەرچاۋ بگرى بە جورىڭ پىيى وال بىت دەبىت فەرمانى جىبەجى بكاۋ لە قەدەغەكراۋمگانىشى دور بکەۋىتەۋە، ئەمە بىگومان دان دەنى بە دەسلاتى ئەۋ شت و كەس و لايەنانەدا كە خاۋەن ياساكەن و گۋايە دەسلاتىكى زالىان ھەپە.

پوختەى قسان ئەۋەپە بنەماۋ جەۋھەرى خوداپەتى (اللوھىە) دەسلاتە، بە ماناپەكى تر: دەبىت خەلگى باۋمېرىان وا بىت كە ئەۋى دەسلاتى بەسەر ئەم بونەۋەر و ياسا سروسىتپانەدا زالە، ھەر ئەۋە كە دەبىت خەلگى شوپنكەۋتەى تەعلیماتى بن و بە پىۋىستى بزىانن كە فەرمانەگانى جىبەجى بكرىت و ملكەچى بۇ دەربېرىت.

بەلگەى قورئانى بۇ ئەم ماناپە

ئەمە ئەۋ تىروانىنەپە بۇ دەسلات كە قورئانى پىرۋز دەمىكا بە بناغەۋ چەندىن بەلگە بۇ سەلماندى دەھىنپتەۋەۋە پىچەۋانەكەى كە (الوھىە)تى غەپرى خوداپە رەت دەكاتەۋەۋە بېرىارى (الوھىە)كە تايبەت دەكاتەۋە بە خوداى بالادەست و بەس.

جا ئەۋەى قورئان بە بەلگەى دەھىنپتەۋە ئەۋمپە كەۋا كەس لە ئاسمانەگان و زەۋىدا جگە لە خوداى گەۋرە دەسلات و كارگىرى بەدەست نپە. ھىنانەبون و بەخشش و فەرمان دەمرکردن و ھىزو تواناى گۇرپانكارى بە دەست خۇپەتى ۋەھەرچى لە ئاسمانەگان و زەۋىداپە پىيان خۇش بى يا پىيان ناخۇش بى، ملكەچ و ژىربارى ياساى خودان، كەس جگە لە خۇى حوكم و دەسلاتى بەسەر ئەم بونەۋەرەدا نپە، تەنھا بېرىارو تەعلیماتى ئەۋ دەبى بەسەر ئەم

بونه و مره بان و بهرینه دا جیبه جی بکریت، که سیش نهینیه کانی بون و هیئانه بون و بهر پوم بردن و یاساکان نازانی، بویه نابیت هاوبه شی خودای گه وره بکات له بهر پوم بردنی فه رمانه کانیدا.

که وایه له راستیدا هیچ خودایه ک نیه تهنه ا نه و نه بی. بویه نه وانه هر کرده و میه ک بکه ن مه به ستیان پی خودایه کی دی بی، نه و بی نرخ و پوج و بیبایه خه. جا نه و شته ی که به خودای دادمنین لی بیپارینه وه، یا خو ی پی په نا دمدن، یا لی دمترسن و دمیکه نه واسته ی نیوان خو یان و خودا، یا به گو یی فه رمانه کانی دمکه ن نه و نه و په یومندیه یان دمی هه لومشینه وه و به ندایه تی یان تهنه بو (الله) بی، چونکه تهنه نه و که کردگاره خاومنی دمه لاتی بهر زو به توانایه، نه ک غه یری نه و.

جا فه رمون له گه ل نه و شیوازه پر مانا و بی وینه یه ی که قورئان به به لگه دمیه ینیه وه بو نه و مانایانه ی باسما ن کردن :

— ﴿ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْمَلِئُ ﴾ الزخرف/ ۸۴

واته: خودا ﷻ نه و خودایه یه له ناسماندا په رستراوه و له زه ویشدا په رستراوه، هر نه وه کار به جی و زانایه.

— ﴿ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾، ﴿ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ

لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴾، ﴿ إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ ﴾ النحل/ ۱۷، ۲۰، ۲۲ واته: نایا

نه وه ی که شتان به دی دهین ی و هکو نه و که سه یه که هیچ به دی ناهین ی؟ نایا بیر ناکه نه وه؟ نه و بتانه ی له باتی خودا لی یان دمپارینه وه هیچ یان پی دروست ناکری چونکه خو یان دروست دمکری ن، واته زمره و قازانجیان به دمه ست نیه، جا خودای نیوه تهنه یه ک خودایه.

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ أَذْكَرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنْتُمْ تُؤْفَكُونَ ﴿ فاطر/ ٣ واته : نهی خه لکینه نازو نیعمه ته کانی خوداتان وهبیر بیته وه که پیی به خشيون، نایا هیج به دیهینه ریک ههیه له ناسمان و زهویدا رۆزیتان بدا؟ هیج په رومردگاری نیه تهنها نهو نه بی، نه گهر وایه نیتر له ریگهی حهق و یه کتاپه رستی چۆن و بوچی لا نه درین؟

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ

يَأْتِيكُمْ بِهِ ﴿ الانعام/ ٤٦ واته : بلئی مه گهر له وه ناهکرن که نه گهر خودای گه وره چاو گوویی لی سهندنه وه و مؤری له سه ر دلیدان، کن یه غهیری خودای گه وره بیتان بداته وه؟

﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَمْ لَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ

الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿ القصص/ ٧٠-٧٢

واته : (الله) نهو زاتهیه که هیج خودایهک نیه تهنها نهو نه بیت، له دنیاو پاشه رۆژ شایانی سوپاس کردنه و حوکم گپران بو نه وه و هه ر بو لای نهو ده گه رپنه وه، نهی موحه ممه د پییان بلئی: هه وائلم پی بدن نه گهر هاتو خودا شهوی له سه ر هه لته گرتن تا رۆزی دواپی، کئییه خودایهک بیجگه له و روناکیتان بو بینی؟ نایا نابیستن؟ پییان بلئی: ئادهی نه گهر ویستی خودای گه وره و ابو که رۆزتان به رده وام کات و تا رۆزی دواپی شهوتان نه هی نیته وه سه ر، کئییه نهو خودایهی جگه له (الله) شهوتان بو ده هی نیته وه تا تیایدا به سه ینه وه و نارام

بگرن؟ مهگەر نابینن؟! بۆچی به چاویکی ژیرانه سهیر ناگهن و بیری لی
ناگهنه وه؟

﴿ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿۲۲﴾ وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ. ﴿۲۳﴾ سبأ/ ۲۲، ۲۳ واته : (ئهی پیغه مبهر به کافر هکان) بلی: بانگ له و بتانه بکهن که گومانتان وایه خودان بزنان وه لامتان دمدنه وه؟ نه خیر.. نه وانه نه له ناسمانه کان و نه له زهویدا خاومنی تۆز قالیک (مسقاله زهرمیهک) شت نین، ههرگیز هیچ هاوبه شیه کیان له زهوی و ناسمانه کاندانیه و یارمه تی خوداش بۆ هیچ شتیگ نادمن و ناتوانن داوای لیخوش بون بۆ هیچ کسهی بکهن، مهگەر خودای گه وره خوی رییان بی بدات.

﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ الْمَاءَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ عَلَى الْأَيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ﴿۵﴾ الزمر/ ۵ واته : خودای گه ورمیه که ناسمانه کان و زهوی به ههق دروست کردوه، شهو به سهر رۆژدا ده پیچیته وه و رۆژیش به سهر شهودا ده پیچیته وه، مانگ و رۆژی ژیربار کردوه و ههر کام له وان بۆ کاتی دیاریکرا و دهرۆن، کاتیان دیاری کراوه تا چهند دهرۆن و چۆن و کهی ده وهستن.

﴿ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقَكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآئِنِ تُصْرَفُونَ ﴿۶﴾ الزمر/ ۶ واته: خودای گه وره ئیوهی له یهک کهس دروست کردوه که باوکه ناده مه . سهلامی خودای لی بییت . نینجا

ژنه‌که‌ی که دایکه چه‌وايه . سه‌لامی خودای لی بیت . له‌و دروست کردو هه‌شت جوت مالآتی (حوشتر و مانگا و مهر) بو به‌دیهیناوان، له‌زگی دایکتانا هوناغ دوی هوناغ له نیوان سی تاریکاییدا دروستتان دهکات (که په‌رده‌ی زگ و په‌رده‌ی رحم و په‌رده‌ی کوربه‌له‌یه) نه‌مه‌یه خوداومند که په‌روهردگاری نیومه‌یه و مولک و دهسه‌لات و پادشایی ههر بو نه‌وه، هیچ خودایه‌ک نیه تهنه‌ا نه‌و نه‌بیت، نیتر نیوه چون له ریگه‌ی راست لا نه‌درین و شتی تر ده‌په‌رستن؟

﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِلَهُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿١٠﴾ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَكْبَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ خُلَفَاءَ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٣﴾ أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ قَلَّ مَا تَأْتُوا بُرْهَانَكُمْ ۗ إِنَّكُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤﴾﴾

النمل/ ۶۰-۶۴ واته : نایا نه‌وه کییه ناسمانه‌کان و زموی به‌دی هیناومو ناوی له ناسماندا بو‌تان باراندوه؟ که باخچه‌و بیستانی جوان و رازاومان پی رواندوه، که نه‌تان ده‌توانی دارو باره‌کانی بروینن به‌بی نه‌و، نایا له‌گه‌ل خوادا هیچ خودای تر هه‌یه؟ نا، نه‌وانه‌ی ده‌لین شتی تر هاوه‌لینتی نه‌وه خه‌لکیکن له‌ری لادهرن. نایا نه‌وه‌ی که زموی به‌ره‌ره‌ر کردوه و چه‌ندین روباری به‌ناودا هیناومو چی‌اکانی وه‌ک میخ بو داکوتاومو له نیوان دو ده‌ریادا به‌ره‌به‌ستی داناوه کییه؟ نایا له‌گه‌ل خوادا هیچ خودای تر هه‌یه؟ نا، به‌لام زوربه‌یان نازانن. نایا نه‌وه کییه که به

هانای نهو کهسه وه دیت که له تهنگانه دایه و هاواری دمکاتی؟! که به توانای خوئی ناخوئی لهسهر لا دمباو دمتانکاته بریکاری خوئی لهسهر زموی؟ نایا لهگهڼ خوادا هیچ خودای تر ههیه (نهمه بکات)؟ کهم بیر دمکه نه وه! نایا نه وه کښه که له تاریکښه گانی دمشت و دمزیادا ریټان پی نشان دمدا؟! کښه نه وی بایه گان له پیس رحمه تی خویدا (که بارانه) به مزگینیدم دمنیریت؟! نایا هیچ خودایه ک لهگهڼ خودای گهورمدا ههیه؟ پاک و بهرزی بو نه و خودایه، له وهی که هاوول و هاوشان و هاوبه شی بو دادمنین.. نایا کښه نه وی که دست به سهرمتای خهلق دهکاو پاشان دممرینئ و دواییش زیندوی دمکاته وه؟! کی له ناسمان و زمویدا رزقتان دمدا تی؟! نایا هیچ (الله) یک لهگهڼ خوادا ههیه؟ بلئ: نه گمر راست دهکن ههیه ده به لگه ی خوټان بهیننه وه لهسهر راستی قسه که تان!!

﴿ الَّذِي لَهُ، مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ﴾ (۲) وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا شُورًا ﴿﴾
 الفرقان/۲،۳ واته : نه وهی که خاومنی ناسمانه گان و زمویه و مندالی نیه و نه له ناسمانه گان و نه له زمویدا هاوبه شیکی نه له خاومنی تیدا وه نه له دسه لات و حوکمدا نیه و هه مو شتیکی به دیهیناوه و به پی پیویست بو هه مو مه خلوقیک شتی بو دابین کردوه و نه ندازه گیری بو کردوه. که چی موشریکه گان خودای تریان جگه له (الله) گرتوه و دمپهرستن که هیچیان به دی نه هیناوه و خوټان به دیهینراون خودای وا که هیچ قازانج و زیانیکیان نه بو خوټان ههیه، نه بو غهیری خوټان! نه مردن، نه ژیان، وه نه زیندو بونه و میان به دهسته (و خاومنی هیچ شتیکی نین).

﴿ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ، وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿ الانعام/١٠٢، ١٠١ واته : به ديهينهري ناسمانه كان و زهويه، كه نه مندالی ههيه و نه هاوسهري بو خوی گرتوه، خودا هه مو شتيكي به ديهيناوه، به هه مو شتيك زانايه، نه مه خوداتانه كه بهر و مردگاري نيويه، هيج بهر ستر او يكي راسته قينه نيه ته نها نه و نه بي، كردگاري هه مو شتيكه، دهی كه وايه بيپه رستن و بزنان كه ههر نه و سه رپه رشتياري هه مو شتيكه.

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَخُذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا

أَشَدَّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿ البقرة/١٦٥ واته : هه ندی خه لك چه ند بت و كهس و لايه نيك به مه زن و به ريز دگر يت كه دهيكاته هاوتاي مه زنيي و ريزي خوداي گه وره و به قه دمر خوا خوشيان دهوين، به لام نيمانداران زور له وه زياتر خودايان خوش دهويت، زه ماننيك ديت (له رۆزی دواييدا) كه نه و زالمانه سزا و نه شكه نجه كان ده بينن . كه قوتار بوني لي نيه . ده زانن كه هه مو دهسه لاتيك هي خوداي هو له دهستي خوادان و ناتوانن هه ئين!

﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي

السَّمَوَاتِ ﴿، وَمَن أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ

الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ ﴿ الاحقاف:٥، واته: (نهی بيغه مبهر) بلي: نادهی پيم بليين بزانه نه وانهی كه نيوه له غه يري خودا، هانايان بو دهبه ن و لييان ده پارينه وه بزانه چييان خهلق كردوه؟! نادهی نيشانه دن، كوا چيان له

زه ويدا به ديهيناوه؟ يان پشکيان له خاومنيټي و بهرپو مبردني ناسمانه کاندا ههيه ؟ .. کي لهو کهسه گومراتره که له خودا ياخي دهبيت و و جگه لهو بانگ دهکا و هانا بو غهيري نهو دهبات.. نهوا هانا بو براوه بي دسه لاتانه نه گهر تا روژي قيامت بانگ کرين و هاناو هاواريان بو بریت، وهلاميان نابیت، هر لهم هاتوهاواره بي ناگاشن^(۱) ..

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۲۲﴾ لَا يُسْتَلُ

عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ﴾ الانبياء/ ۲۲، ۲۳ واته : نه گهر زياتر له خودايهك بيجگه له (الله) له ناسمانه کان و زه ويدا ههبا، نهوا ياساي نه م بونه و مره تيك دهجو، زه وى و ناسمانه کان ههردوکیان . به هوى کيشه و مملانى (التنازع) . تيك دهجون، که و ابو پاکی و بيگه ردی بو نهو خودايه ی که خاومنی (عهرش) هو دوره لهو شته پروپوچانه ی خودای پی و مسف دهکهن و دمیدنه پالی. پرسيار له خودای گه و ره ناکرئ دهر باره ی نهو شتانه ی که دمیکات، چونکه هه مو شتيکی به جيبه و له هه مو دسه لاتیک بهر زتره و رمت ناکرته وه، به لکو نهوان پرسياريان لی دهکری و ليبيان دهرسرته وه.

﴿مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَمَّا

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ المؤمنون/ ۹۱ واته: خودای گه و ره هيج زاروکیکی بو خو ی هه لنه گرتوته وه و هيج خودايه کی تريشى له گه لدا نيه، نه گهر خودای دیکه ی له گه لبايه نهوا هر خودايه و به نارمزوی خو ی دهکرد.. هر خودايه و مه خلوقه کانی خو ی دمبردو نيداره ی دمدان! نه و جا هر يه که شيان دسه لاتي

(۱) جا نهوانه ی له مردو قه برو شيخ و چاک و پير دهرپارينه وه با چاک بزنان که توانای وه لام دانه و هپان تا روژي قيامت نيه. - و مرگير-

خوی دهخسته کارو خوی بهسهر نهوانیتردا فهرز دمکرد .. نهومش یهعنی
تیکیچونی نهو سیستم و دستوره جوانهی نیستا دمیبینین.

﴿لَوْ كَانَ مَعَهُ آءِ آلهٖ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَأَبْنَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾ (٤٢) سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰی

عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿ الاسراء/٤٢، ٤٣ واته : نهگهر خودای گهوره چهند
خودایهکی بو بهرپومهبردنی کاروباری بونهومر لهگهلبایه وهکو نهوان دهلین،
نهو کاته گهلهکومهکهیان دهکرد تا بهسهر خودای خاومن عهرشدا زال بن و
دهسهلاتهکهی لهدمست دمربهینین، نهو خودایه پاک و بیگهرد و بهرزتره لهوهی
نهوان دهیلین.

لهو ههمو نایهتانهی رابرد لهسهرتایهوه تا کوتایی یهک بیرو هزری سهرمکی
دمیبینی، نهویش نهومیه که ههریهک له خودایهتی و دمهسلات (الالوهیه
والسلطه) پیویستیان بهیهکتر ههیهو تهواوکهری یهکترین، له روی ماناو
گیانهوه هیچ جیاوازییهکیان نیه، جا نهوهی دمهسلاتی نهبی نهوا ناتوانی بیی
به (اله) و ناشگونجی بکری به (اله) ، بهلام نهوهی دمهسلاتی ههبی نهوا
دهگونجی بیی به (اله) و ههردهبی نهو بکری. چونکه ههمو پیداویستیهکانی
مروؤف که به (اله)هوه بهنده یا نهوهی که مروؤف ناچار دمی یهکیک بکا به (اله)
بو جیبهجی کردنی داخوازییهکانی بهبی ههبونی دمهسلات ناتوانی هیچی
جیبهجی بکات. جا بویه هیچ مانای نیه یهکی دمهسلاتی نهبی بکری به (اله)،
چونکه نهومش پیچهوانهی راستیه.. داوای شتیکی لی بکهیت و نهتوانیت بو
بهینیتیه دی! ئی نهوه وهکو نهومیه فو له خوئهمیش بکهی که هیچی لی جی
نامینیت.

ئهو شیوازهی که قورئان به شیومهکی زور رون و ئاشکرا به لگهی پی دینیتیهوه، ئهو بیره سهرهکیهی له بهرچاو گرتوهو خوینهر دمتوانی به تیگهیشتنیکی تهواو له پیشهکی و ئه نجامهکانی بگات به پیی ئهم ریزکردنهی خوارهوه:

۱- ئهو کردارانهی وهکو جیبهجی کردنی پیداوئیستهکان و لابردنی زیان و پهنادان و سهرخستن و سهرکهوتن و چاودیری و پاراستن و وهلام دانهوهی داخوازییهکان که بهکهمتان داناوه، ئهوانه له راستیدا گهورمن و پهیومندیهکی پتهویان ههیه بهو هیزو دمهسهلاتهی که کارگیری ئهو بونهومرهی له دهمسته. چونکه ئهگهر بیتو بیر بکهنهوه لهو ریگهیهی که پیداوئیستهکی بچوک و بیبایهختان پیی جیبهجی دمی، ئهوا ئهو کاته دهرانن که جیبهجی بونی مهحاله به بی ئهوهی چهند هؤکاریک که له ژماره نایهن له ئاسمانهکان و زهویدا تییدا بهشدار بن و بکهونه گهر، بؤ نمونه ئهو ئاوهی که دهیخونهوه یا ئهو دهنکه گهنمهی که دهیخون و سودی لی و مردهگرن، نازانن پیش ئهوهی پی بگات و بگاته دهمستان ههر یهکه له رۆژو باو زهوی و دهریاکان بهشداری له پیکهاتهو گهشهیدا دهکن. جا ئهوهی راستی بی جیبهجی کردنی پیداوئیستهکانتان و وهلامدانهوهی داخوازییهکانتان دمهسهلاتیکی کهمی ناویت، بهلکو پیویستی به دمهسهلاتیک ههیه که ئاسمانهکان و زهوی بهینیتیه بون و ئهستیرهکان بچوئینی و با ههلکاو باران ببارینیت، به کورتی ههلسوراندن و کارگیرانی ئهم بونهومرهی ههمو دهوی^(۱).

(۱) لهمهوه دمهگهینه ئهوهی که وهلام دانهوهی داخوازی که له دمهسهلاتی مروفدا نهبی به شیومهکی غهیبی بهوانهش ناگری که زیندونه چ جای مردو.

۲. ناتوانین نهو دسهلاته لیک بترازینین و پچرپچرو بهش بهش کهین ومکو بلئین : بهدیھینان له دست یهکیکهو رۆزی به دست یهکیکی ترمو رۆز له دستى ئەم دایه و زهوی له دستى ئەوی تره، دیسان ناکریت دامهزراندن و پهیداکردن له دست یهکی بی و نهخۆشی و چاک بونهوهش له دست یهکیکی که بی و مردن و ژیانیش بهدست یهکی تر بیت، چونکه ئەگەر وا بوايه نهوا کاروباری ئەم بونهومره بهو ریکوپیکیه نهدهرۆیی بهرپۆه، جا ئەوهی هەر دمبی حهتھمن وابی ئەوهیه که ههمو دسهلاتهکان له دست یهک دادومر بیت، که ههرجی له ناسمانهکان و زهويدایه بگهڕیتهوه بۆ لای نهو. چونکه یاساو سیستمی جیهان وا دهخوایێ که کارهکه وابی و له واقیعیشدا هەر وایه .

۳. جا ئەگەر دسهلات ههموى له دست یهکیکهو به قهه تۆزقالتیک بهشی کهسی پۆه نیه، کهواته خودایهتی (الوهیه) هەر شایانی نهوهو هەر لهویش دهوهشیتهوهو تایبهته بهو، بی هاوهل و هاوبهش.. جا کهوابو کهس ناتوانی بههاناتهوه بی و پهناات بدات و بتپاریزی یا سهرت بخات و پشتگیریت بکات، یا زهرمو زیانت لی بدات، تهنه نهو خاومن دسهلاته نهبی. جا که وایه تهنه (الله) به (اله) واته پهرسراو دهژمیردریت و کهسی تر نیه نهو سیفهتهی ههبی یا بیدریتى به پیی مانایهک لهو مانایانهی که بهخهیاالتاندا دی. تهنانهت ناکری کهس (اله) تان بی بهجۆرێک پایهیهکی ههبی لای دادومری ئەم بونهومرهو تکای وهرگیری لای نهو، لهبهر نهوهی نزیکه لئی، نهخیر کهس رمتکردنهوهی فهرومانیکی پی ناکریت له فهرومانهکانی خوا یا نکولیی کردنیک له بهرپۆهبردنهکانی، یا دست بخاته کاروباری نهوهو.. کهس ناتوانی دست له کاروباری وهریدا و وهرگرتنی تکاو رمتکردنهوهی لهسهر ویستی خۆی بهندهو کهس توانای ناچارکردنی وهرگرتنی نیه.

۴. يه كپارچه يي نهو دسه لاته به رزه وا پيويست دهكات كه جوړه كاني حوكم و فرمان هموي بگه رپته وه لاي يهك كه سي زال و ناچاركار، نه گهر نا به شيك لهو دسه لاته دهكه ويته دهست يه كيكي دي، چونكه نه گهر دروست كردن و بهديه نمان ته نها له دهستي نهودا بيت و كهس تيايدا هاوبه شي نهكات و ته نها نهو روژي بدات و دهستي كه سي تيدا نه بي و ته نها نهو كاروباري نه م دنيايه به رپوه ببات له وه شدا هيچ هاوبه شي نه بي، نهوا به برپاري عه قل ده گينه نهوه ي ده بي حوكم و فرمان و ياسادانان ته نها له دهست نهو بي، لهو روه شه وه هيچ پاساو بيانويهك نيه بو نهوه ي هاوه ليك بو نهو خودايه هه بي. هه روه كو نابيت يه كيكي له مولكي نهودا له ئاسمانه كان و زهوي وه لامي داخوازيه كاني خه لك بداته وهو پيداويستيه كانيان بو جي به جي بكات يا په نادمري بيچارميهك بيت، هه روه ها نابيت و پيچه وانه ي راستي و هه قه يه كيكي غه يري نهو حاكميكي سه ربه خو بي و فرماندريكي دكتاتور بيت و ياسادانه ريكي دهست روشتو و ره ها بيت و به ياسا نوقسانه كاني خو ي بكاته شه ريكي خودا.

به راستي بهديه نمان و روژيدان و ژيان و مردن و ژيرباركردني روژو مانگو ئالوگور و پيچانه وه ي شهو و روژ به سهر يه كتردا و قه زاو قه دمرو حوكم و مولك و فرمان و ياسادانان، هه مويان چهند رويه كي جياوازي يهك دسه لات پيشان ددهن و روكاري يهك حوكم ده گرنه وهو حوكم و دسه لاتيش به هيچ جوړي دابهش بون و پارچه پارچه كردن هه ئنا گريت.

نهو كه سه ي باومري وابي و پيي وا بي فرماني يه كيكي له غه يري خودا لهو جوړه فرمانه يه كه ده بي ملكه چي و گوپرايه لي بكرنت وهكو فرماني خودا. كه خودا ريي بهو فرمانه نه دابي. نهوه هاوه ل بو خوداي گه وره برپار ددها، ودهكو نهو كه سه وايه كه داوا له غه يري خودا دهكا داخوازيه كاني بو جي به جي

بكات ^(۱) يا نهوهي خوئي به خاوون مولكي تهواو (مالك الملك) يا زال و ناچار كهرو
 فهريمانر هواي رها (الحاكم المطلق) به مانا سياسي كاني ^(۲) وهك دكتاتوريك كه
 نهويپهري دسه لاتي ههبي بزاني ، نه مه وهكو بانگه شهي خوداي هتي وايه كه
 يهكيك به خه لكي بليت (من سهرپهرشتيارو پاريزهرو نوبالگرو پشتيواني
 نيوم)، نه مهش هه موي له دهره وهي چوارچيوهي ياساي سروشتي بيت. ^(۳) نابيني
 كاتي كه خوداي گه وره باسي دسه لاتي خوئي دمكا له بهريپومبردني سيستمى نه م
 بونه وهره به ديهيناني و نه نذازمگيري شته كان، يه كسهر دواي نه وه باسي حوكم و
 مولك دهكا كه سهر به خوئيه تي، واته سهر به خودايه و به شي كه سي دي پيويه نيه،
 نه مهش به لگه يه كي رون وئاشكرايه كه خودايه تي (الالوهيه) حوكم و مولكيش
 دهگريته وه (واته فهريمانر هوايه تي و خاوونداري تي). ههروه ها نه مهش پيويست
 دمكا كه مرؤف كه س نه كاته هاوه لي خودا له و شتانه دا، چونكه يه كتاپه رستي
 خودايه تي (توحيد الالوهيه) خوازياري نه وه يه كه له مانا يه شدا هيج شتيك
 نه كريت به هاوه ل و هاوبه شي خودا.

(۱) وهكو نه وانهي كه پييان وايه دهستورو ياساي به شهري دهبني وهكو فهريمانه كاني خوا
 جيبه جي كرين و نابني سهرپيچي لي بكرت، به و شيومه لايان پيروزه، به لكو جاري وايه
 له ياساي خوداش به شياوتري دهزانن.

(۲) بو زياتر رون كرده وهي نه و باسه سهيري ناميلكه ي (نظرية الإسلام السياسية)
 ماموستا (ابو الاعلى المودودي) بكه.

(۳) مه به ست له ياساي سروشتي نه وه يه ؛ مرؤف هه يه مرؤفي تر دمپاريزي له سهرماو گهرما
 به وهي ناگرو ناميري فينك كه ره وه، يا يارمه تي دمدا له سهرخستني شهريك به تهكتيك، يا
 شتيك كه له دسه لاتي مرؤفدا هه بيت يا سهرپهرشتي دمكا تا فيري شتيك دهبيت، نه و
 جوړه شتانه دهبني و ريپيدراون، چونكه له ياساي سروشتي تي ناپهري، به لام كابرايه ك
 هه بيت داوا بكات كه هيج دسه لاتيكي نيه كار له سروشتي بكات و ههر خوئيه تي ده توانيت
 كار له هه مو شت بكات نه گهر ياساي سروشتي شي بو به كار نه هيني ، نه وا خوئي دمكاته
 هاوه لي خوا.

وه لهم نايه تانه دا مهسه له كه زياتر رون كراوته وه:

﴿ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعْزِزُ

تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ ﴾ آل عمران/ ۲۶ واته : بلی خودایه نهی خاومنی مولک و دمه لاتی، نه وهی بته وهی مولک و دمه لاتی بیدمه خشی و هر که سیکیش که بته ویت مولک و دمه لاتی لی دمه نیته وه، به نارمزی خوت هندیك بهرز ده که به و مو هندیکیش نرم ده که یته وه.

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿۱﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿۲﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴾ الناس/ ۱، ۲ واته :

بلی خوم په نا ددهم به په رومردگاری خه لکی، خاومن و پادشای خه لکی، خودای خه لکی.

هه روه ها له سورفتی (غافر) دا قورئان باستر و راشکاوانه تر له هه مو نه وهی

بیشو نه م مهسه له یه رون ده کاته وه ، خودای گه وره دمه فرمویت

﴿ يَوْمَ هُمْ بَرْزُورُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴾

غافر/ ۱۶ واته : لهو روزهی که شته نادیاره کان وه کو ناگرو به هه شت و هه شرو حیساب به چاوی خویان ده بینن و هه مویان ناشکراو نمایان دمن و هیج شتیک له وان له خوا ناشارد ریته وه، بانگ ده کری: نه مرؤ مولک و سه رو کایه تی و گه وره می بؤ کییه؟ هه لبه ته هیج وه لامیک نیه، ته نها نه وه نه بی که: بؤ نه و خودایه یه که تاکه و هه مو به دیهینرا وه کانی ژیربار و ناچار کردوه لهو روزه دا.^(۱)

(۱) له م سنی نایه تانه دا باسی مولک به شیومیه کی به یه که وه گرندراو هاتوه، که واته باومر هینان به خویه تی (الله) دمی باومر هینان بی به دمه لاتی (الله) و نه مهش دمی حوکمیش له ژیر نه و دمه لاته دا بی و بهرنامه و دستورو یاسا دمی له ژیر چاودیری نه و

چ رۇژىكە كە بەردە لەپىش چاۋى خەلكى لادراۋە، ھىچ شتىك لە كاروبارى ئەوان لە خودا شاراۋە نىيە، بانگكەرىك بانگ دەكا؛ ئەمپۇ مولك و دەسلەت و پادشاىى بۇ كىيە؟ .. ھەلبەتە ھىچ دەلامىك نىيە تەنھا ئەۋە نەبى كە مولك و دەسلەت ھەمو ھى ئەو خودايەيە كە دەسلەتەكەى بەسەر ھەمو بونەۋەردا زالە.

جوانترىن شتىك كە ئەم ئايەتە لىك دەداتەۋە ئەۋەمىيە كە ئىمام ئەحمەد (رحمەتى لى بى) لە عەبدواللەى كورى عومەر (خودايان لى رازى بى) دەگىرپىتەۋە كە پىغەمبەر ﷺ رۇژىك لەسەر مەنبەر ئەم ئايەتەى خويندەۋە :

﴿ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ

مَطْوُونَتُ يَمِينِهِ ۗ سُبْحٰنَهُ ۚ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝ ﴾، و بە دەستى پىرۇزى نامازەى بۇ دەکرد و بۇ پىش و پاشى دەجولاند و دەيفەرمو: خوداى گەۋرە باسى گەۋرەمىي خۇى دەكات، دەفەرموئىت : (انا الجبار، انا المتكبر، انا العزيز، انا الكريم) واتە : من ناچاركەرى بەدى ھىنراۋەكانم بۇ ئەۋ شتانەى خۇم دەمەۋى و پىيان دەكەم ، ھەر من شانازى بە مولك و دەسلەتەم دەكەم، ھەر من زال و بەتوانا و دەست رۇشتوم، ھەر من سەخى و بەخشەرم، بى ئەۋەى سودىك يا شتىك لە بەرامبەرەكەم رەچاۋ بكەم. ھەتا بەشپەۋەمەكى وا توند دەيفەرمو مەنبەرەكەى لەگەئىدا دەھەزايەۋە تا گوتمان ئىستا مەنبەرەكەى دەروخىنى.

بى و ئەۋ پىي رازى بى و ماق كەسى دى نىيە، چونكە كەس خاۋەنى ئەم بونەۋەردە نىيە تەنھا (اللە) نەبى. كەۋاتە چۇن خەلكانىك دەتوانن لە مولكى خوا كە مولكى خۇيان نىيە دەسلەت بگىرن و ھوكم و ياسا دابنىن، ئايا دەبى حاكىمىك ھوكم بەسەر شوپىنىكدا بكات كە ھى ئەۋ نەبى ؟ - ۋەرگىر-

دوهم: په روهردگار (الرب)

ليکولینه وهی زمانه وانی

وشه‌ی (الرَّبُّ) له پیتی (ر) و (ب)ی دوباره کراوه (مشدد) هاتوه^(۱)، مانای نه‌سلی و بڼه پرمتهی (الرب) په روهردکردنه، دوايي مانای هه‌ئسوران و به‌رپوه‌بردنی کاروبار و شت له نه‌ستوگرتن و په‌یمان پیدان و چاکردن و ته‌واوکردنی لئ دمیته‌وه. له‌وانه‌ش مانای به‌رزی و سه‌رؤکایه‌تی و مولکداریی و گه‌ورمه‌تی لئ په‌یدا ده‌بی .

با زیاتر به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (الرب) له زمانی عه‌رمبی رون بکه‌ینه‌وه^(۲) :

۱- په روه‌رده‌کردن و پیگه‌یاندن و گه‌شه‌پیدان :

که ده‌لین (رب الولد) واته: من‌داله‌که‌ی په‌روه‌رده‌ی کرد تا پیگه‌یی و هه‌ست و هوشی په‌یدا کرد، و (الرَّبیب) نه‌و کورمه‌یه که په‌روه‌رده‌ی ده‌که‌یت.

(۱) نیین فارس له (مقایس اللغة) دا به‌رگی ۲/ ۲۸۱۷-۲۸۲ ده‌لی : بابه‌تی (ربُّ) پیتی (رب) چند بنچینه‌یه‌گی نه‌و وشه‌یه پیک ده‌ینن، په‌که‌م: مانای چاکردنی شت و سه‌رپه‌رشتی کردنیه‌تی به‌ به‌رده‌وامی. که‌واته (رب) به مانای خاومن یا به‌دیه‌ینهر یا چاککه‌ری شت دی.. دوهم: له‌گه‌ل‌بون و سه‌رپه‌رشتی کردن و ناگاداری کردن، که نه‌مه‌ش له‌گه‌ل په‌کتردا ده‌گونجین.. سیهم : پالدانی شتیک بو شتیکی تر، نه‌مه‌ش له‌گه‌ل نه‌وه‌ی پیشت‌ر ده‌گونجیت، وه‌هر کاتئ به وردی بروانی ده‌بنیی ماناکان له‌سه‌ر په‌ک پیومرن.

(۲) سه‌یری (لسان العرب) ماده‌ی (ربب) به‌رگی ۱ ۲۸۴۷-۲۹۴ وه (قاموس المحيط) ماده‌ی (ربب) وه (المخصص) به‌رگی ۱۷ لا ۱۵۴ بکه.

(الربیبة) مندالی کج دهگریتهوه که پهرومرده کرابی ، ههروهها ههردو وشهکه بهو مندالەش دهگوتریت که له مالی زرباوکدا پهرومرده دهگریت.

ههروهها (الربیبة) بهمانای (الحاضنة) واته نهو مندالەهی به دایهن دراوه، وشەهی (الرابة) به زردایک دهگوتریت، چونکه پهرومردهکردن و پیگهیانندی مندالیک دهگریته نهستۆ که هی خۆی نیه. ههروهها (الزاب) بهمانای باومپیاره (میردی دایک) دی . (المربب) یا (المربی) بهو دەرمانه دهگوتریت که بو کاتی پیویست ههلهدهگری. وه ههروهها (رب صرب زبنا) واته زیادکردن و هاویشتنه سهرو تهواوکردن که له بابی (نصرت يتصنر) هاتوه ، وهک دهلین (رب النعمة) واته چاکهی به زیادهوه بهسهرا رشت و تیایدا وردبینی و دیققهتی بهکارهینا.

۲- کۆکردنهوهو کۆمه ئیون و نامادهکردن :

که دهلین (فلن یرب الناس) واته کابرا خهئکی کۆدهکاتهوه یا له دهوری کۆ دهبهوه و شوینی کۆبونهومیان ناو دهنین (المرب) و (التریب) که مانای کۆبونهوهو چونهپال یهک دهگریتهوه .

۳- به ئیندان و چاککردن و چاودیری و له نهستوگرتن و سهرپهرشتی کردن :

دهلین (رب ضیعة) واته ناگای له باخهکه بو، چاومدیری کرد.

(سهفوانی کوری نومهیه) به (نهبوسوفیان)ی گوت: نهگهر پیاویک له (قورمیش) له نهستۆم بگریت و چاومدیریم بکات پیم باشتره لهوهی پیاویکی (ههوازن) له خۆم بگریت و چاومدیریم بکات، واته سهرپهرشتیم بکات و بمخاته زیر لوتف و چاودیری خۆیهوه.

وه (علقه مہی کوری عہدہ) دهلی :

و کنت امرأً أفضت اليک ربّاتني وقبلك ربّتي فضيغت ربوب^(۱)

واته : نیستا کاروبارو به خٲوکردنو ناگالیبونی من که و ته ملی تو، دوا ی نه وهی که چند که سیک پی شی تو ناگالیبون و سهر پهرشتیکردنی منیان خستبوه نه ستوی خو ٲان، که چی باش ناگاداریان نه ده کردم و کاروباریان باش به ریوه نه دم بردم.

ههروهها (فرزدق) دهلی :

کانوا کسالئة حمقاء اذا حقنت سلاءها فی اديم غیر مربوب^(۲)

واته : و مگو نهو که سه بی عه قلّه و ابون که چه وری لهو پیسته دمدات که نهرم نابیته وهو ناغاری^(۳).

وه دهلین : (فلن یرب صنعه عند فلان) واته : فلان لای فلانه که س نیش ده کاو له سهر دهستی نهو فی ر دهبی و شاره زایی په یدا ده کا.

۴- پایه به رزی و گه وری و سه رو کایه تی و سه رو ٲیشن و ده ست نه کاروبار و مردان و کار به جی بون :

دهلین (قد رب فلن قومه) واته فلان که س گه له که ی خو ی به ریو مبرد و کاروباری بو ری کخستن و وای لی کردن که گو ٲرایه لی بکن ، (ربیت القوم) واته بوم به حاکم و گه وره و فه رمانر ه وایان .

(۱) به یته که له دیوانی علقه مہدایه لا ۱۳۲۶ وه له (المفضلیات) دا به رگی ۲ لا ۱۹۴ وه (لسان العرب) ماده ی (ربب) وه له (مقایس اللغة) به رگی ۲ لا ۲۸۲ وه (تفسیر الطبری) به رگی ۱ لا ۴۸۱ وه (الصحاح) ماده ی (ربب) وه (المخصص) به رگی ۱۷ لا ۱۵۴ .
(۲) السلاء: واته (السمن) چه وری. به یته که له (لسان العرب) دا هه یه .
(۳) ناغاری: واته: (دباغة): خوش نابی .

لهبیدی کوری ربیعه دهلی:

وأهلکن یوما ربُّ کتدۀ و ابنه وربُّ معدن بین خبت و عرعر^(۱)

واته: رۆژی سهرۆکی کیندهو کورمهکی و گهورهی (معد) له نیوان (خبیت) و (عرعر) لهبهین چون. لیرهدا (ربُّ کتدۀ) مانای گهورهو سهرۆکی (کینده) دهگهیهنی.

هر لهم بارهیهوه (نابغه الثیابنی) دهلی :

تخبُّ الی النعمان حتی تناله فدی لك من رب تلیدی وطارفی^(۲)

واته : بهرهو مهلیکایهتی حیره بهرز بوپتهوه تا پئی گهیشتی، جا ههرچی مائی کۆن و نوپیه به فیدات بی.

۵- خاوهنداریتی :

له فهرمودهیهکدا هاتوه کهوا پیغمبهر ﷺ له پیاویکی پرسی (أربُّ غنم ام ربُّ ابل) واته خاوهنی مهپی یا وشتر؟ ههر بهو مانایه به خاومن مال دهگوتریت (رب الدار) به خاومن وشتریش (رب الناقة)، خاومنی باخ و بیستانیش (رب الضیعة)، ههروهها وشهی (الرب) بهمانای (سید) واته گهوره دیت به پیچهوانهی بهندهو خزمهتکار.

★ ★ ★

(۱) بهیتهکه له تفسیری (طبری) ههیه. بهرگی ۱ لا ۴۷ وه تفسیری (طبرسی) بهرگی ۱ لا ۱۱ وه (المخصص) بهرگی ۱۷ لا ۱۵۴.

(۲) تالد: نهو ماله کۆنهی لات ههیه. بهیتهکه له تفسیری (طبری) ۱/۱۴۱ ههیه چاپی وهزارمتی معاریف لهتویژینهوهی محمود شاکر. ههروهها له (دیوان) لا ۸۹ وه (المخصص) ۱۵۴/۷.. طریف: مائی نوئی.

ئەمە چەند مانايەك بو كە لە وشەى (الرب) دەبیتەو، جا سویند بە مانەوہى خودای پەروردگار^(۱) ئەوانەى مانای (الرب)یان لە پەروردەكارو گەشەپیدمردا تەسك كردۆتەو بەهەلەدا چون، كاتى لە راقەو لیكدانەوہى (الربوبیة) دا ئەم رستەیه دوبارە دەكەنەوہ كە (واتا دامەزراندن و گەشەپیدانى شتێك جار لەدوای جار تا دەگاتە رادەى تەواو بون). بەلام لە راستیدا ئەمە تەنھا یەك مانا دەگریتەوہ لەو هەمو مانا فراوان و جۆراوجۆرانەى ئەم وشەیه.

بە وردبونەوہ لە فراوانى ئەم وشەیهو هیانە بەرچاوى مانا چروپرەكانى دەگەینە ئەوہى كە وشەى (الرب) هەمو ئەم مانایانەى خوارمو دەگریتەوہ:

۱- پەروردەكارو لە ئۇبالب گرتن بۆ جیبەجى كردنى پىداوېستىەكان و ئەو كەسەى هەلەدەستى بە پەروردەكردن و پىگەیاندن.

۲- لە ئۇبالبگرو چاودىر، بەوہى بە بەئین پىدان و چاگردنى حالى ئۇبالبى بەئەستوى خوى بگرى.

۳- سەرۆك و بەرپرز و گەورمىەك لە ناو نەتەوہكەیدا پایەى هەبیت و لە دەورى كۆبنەوہ.

۴- گەورەو سەرۆك و دەسەلاتدارو دەست رۆشتویەك كە گوپراپەلى بگرى، كە دان نرابى بە بەرزى و گەورمىەتیدا، خوشى خاوەنى دەسەلاتىك بىت كە وىست و توانای ئىدارەى خەلكى هەبیت (المالك لصلاحيات التصرف).

۵- خاوەن و گەورە و فەرمانرەوا (الملك والسيد).

(۱) تەرجمەى (لعمركم الله)یە كە لە (لسان العرب)دا بابەتى (عمر) بەو جۆر هاتومو دەشئین بەمانای (دين) هاتو واته سویند بە (دينى خوا).

به کارهینانی وشه‌ی (الرب) له قورئاندا

له قورئاندا وشه‌ی (الرب) به هه‌مو ئه‌و مانایانه‌ی باسما‌ن کردن به‌کارهاتوه، له هه‌ندی جی به یه‌ک مانا‌و له هه‌ندیکی تر به زیاتر به‌کارهاتوه، له هه‌ندی شوینیشا وشه‌که به هه‌مو ماناگان واته به هه‌ر پینجیان له یه‌ک کاتدا به‌کارهاتوه. و ئیستا به نمونه‌ی ئایه‌تی قورئانی رونی ده‌که‌ینه‌وه:

١- به‌کارهینانی به‌مانای یه‌که‌م:

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾^(١) یوسف/٢٣ واته: په‌نا به‌ خودا ئه‌و په‌روهردگاری منه که به چاکی په‌روهرده‌ی کردوم و شوین و پله‌ی منی جوان کردوه و گه‌شه‌ی پیداو‌م له‌و ماوه زۆره‌ی ئیره‌ مامه‌وه . پینجه‌مبه‌ر یوسف

(١) که‌س خه‌یالی بۆ ئه‌وه‌ی نه‌چۆ که‌وا پینجه‌مبه‌ر یوسف سه‌لامی خ‌وای لی بی وشه‌ی (ربی) له ئایه‌ته‌که‌دا بۆعه‌زیزی میسری به‌کارهیناوه. چونکه راناوی (هاو) له (انه)که‌دا بۆ (الله) ده‌که‌رپته‌وه که پینجه‌مبه‌ر یوسف خ‌وای پی پاراستوه له وشه‌ی (معاذ الله) . ئامازه‌ی بۆ کراوه که (الله) یه‌ نزیک‌تره له راناوی ئیشاره‌ت بۆچی ئامازه‌گراییکی دور‌تر به‌یین؟

ئیمه‌ش ده‌ئین: ئه‌وه‌ی مامۆستا مه‌ودودی ده‌لی راناوی (هاو) بۆعه‌زیزی میسر ناگه‌رپته‌وه له ته‌فسیری (طبری) ١٢/١٠٨١ هاتوه له چه‌ند رینگه‌یه‌که‌وه له (مجاهد) و (ابن اسحاق)وه گپراپته‌وه که‌سی تر به‌م جوۆره‌ی لی‌ک نه‌داوته‌وه جگه له (طبری). ئه‌وه‌ی مامۆستا مه‌ودودی بۆی چوه له ته‌فسیری (طبرسی) که ناوی (مجمع البيان) ه (٢٢٣/٥)دا هاتوه که ده‌لی : (گوتراوه که‌وا (هاو) ده‌که‌رپته‌وه بۆ (الله)ی پاک و بی وینه. ماناگه‌شی ئه‌ومیه که خ‌وای گه‌وره به‌رزگی کردومه‌ته‌وه‌و چا‌که‌ی له‌گه‌ندا کردومه‌و کردومی به‌پینجه‌مبه‌رو هه‌رگیز لی یاخی نابم).

سهلامی خودای لی بی کاتیک نهمه می فهرمو که زنی عهزیزی میسر خوئی رازاندهومو دمرگاگانی داخست و گوتی خیراکه له گه لم و مره سهر جینگا.

۲- به کارهینانی به مانای دوهم و هه ندیک له مانای یه گهم :

— ﴿ فَاتَهُمْ عَدُوٌّ لِّيَ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۷۷﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿۷۸﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿۷۹﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿ الشعراء/۷۷-۸۰ واته: نهوان هه مویان دوزمنی منن، تهنها پهرومردگارو چاودیری جیهانیان نه بی، نهوه که بهدی هیناوم و ههر نهویش ریگهم نیشان دهداو ههر نهویش خوړاک و خواردنهوم بی دهداو نه گهر نه خووش دهگهوم چاکم دهکاتهوه .

— ﴿ وَمَا يَكُومُ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْتَرُونَ ﴿۵۳﴾ ثُمَّ إِذَا كَسَفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿ النحل/۵۳، ۵۴ واته: ههر بهخشش و نیعمه تیکتان هه یه له خوداوه یه، جا نه گهر ناخووشیه کتان توش بیت نهوا هاواری ومبر دهبمن و پهنا دهبنه بهر نهو خودای ه، پاشان ههر که نهو ناخووشیه ی له سهر لادان ، نهوا چینیتکتان هاوهل بو خودای پهرومردگار بریار دمدن و به تهنها نایه رستن.

— ﴿ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ﴿ الانعام/۱۶۴ واته : بلی: ئایا بیجگه له خودای تافانه پهرومردگاریکی تر بخوازم؟ له کاتیکدا نهو پهرومردگاری هه مو شتیکه؟

— ﴿ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿ المزمل/۹ واته : پهرومردگاری روژه لات و روژئاوایه، هیج پهراستی نیه ته نیا نهو نه بی، کهوابو نهو بکه به پشتیوان و کار هه لسورینه ری خوټ.

٣- به کارهينانی به مانای سييه م :

﴿ هُوْرُبِكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴾ هود/٣٤ واته : خوا گهورمو په رومردگاری ئيوديهو هر بو لای نه ویش ده گهرينه وه.

﴿ ثُمَّ اِلَی رَبِّکُمْ مَّرْجِعُکُمْ ﴾ الزمر/٧ واته : نینجا گه پړانه و متان بو لای گهورمو په رومردگارتانه.

﴿ قُلْ یَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ﴾ سبأ/٢٦ واته : بلی: په رومردگارمان (گشتمان له روژی دوايیدا) کو ده کاته وه.

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّا اَمُّ اَمْثَالِكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ اِلَی رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ﴾ الانعام/٢٨ واته: هیچ شتيك نيه له سر زهوی بجولئته وهو هیچ بالندهیهك نيه كه به دو بالی خوئی بفریت، وهكو ئیوه کو مهل و نه ته وه نه بن.. هیچ شتيکمان له م کتیبه دا فهراموش نه کرده، دوايي خوئیان زیندو ده کړينه وهو لای خودای کو ده کړينه وه لیان د پسر سړيته وه.

﴿ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ اِلَی رَبِّهِمْ یَسْئَلُوْنَ ﴾ یس/٥١ واته : کاتیکیش که فو به که پړنada ده کړئ، ئیدی نهو کاته هه مو له گوره کانیاں دینه دهره وهو به رهو لای په رومردگار به خیرایی دهرؤن.

٤- به کارهينانی به مانای چوارهم و هه نديکیش له مانای سييه م :

﴿ اتَّخَذُوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللّٰهِ ﴾ التوبة/٣١ واته : له باتی خودای گهوره قه شهو ماله کانیاں کړدبوه گهورمو خودایانی خوئیان وگوپړاپه ئیان ده کړدن له حه لال کړدن و حه رام کړدندا.

— ﴿وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ آل عمران/ ۶۴ واته: با هه نديکمان خو مان نه کهينه گه وره و په روه ردگاری هه نديکمان به جوړيک له هه مو شتيکدا گوپړايه لي بکهين له و کارانه شدا که خودای گه وره ري بي نه داوه (وهکو جوله که که سهيدنا عوزيريان سهلامی خودای لي بي ده پهرست و ديانه کان سهيدنا عيسايان سهلامی خودای لي بي ده پهرست گوپړايه لي هه شه و ماله کانين له حه لال کردن و حهرام کردنياندا ده کرد.

مه به ست له وشه ی (آرباب) له م دو نايه ته دا نه و ميه که نه و که سانه ی نه ته وه و ميله مت و تايفه کان دميانکه ن به ردين سپی و رينيشانده رو به رنامه دانهری خو يان، فه رمانه کانين به شيويه کی گشتی وره ها جيبه جي ده که ن و نه وه ی قه ده غه شی بکه ن وازی لي دمين و له سه ر ياسا کانين دهرؤن و باومريان به حه لال و حهرامه کانين هه يه (نه گه ر جي خودای گه وره ش ري بي نه دابن) زياد له مه ش ده لين نه م گه ورانه شايانی نه و من که له خو يانه وه فه رمان دهر که ن و ياسا دانين و شتیش قه ده غه و ياساغ بکه ن ! نه مانه ش هه موی سيفه ت و کاری خودای هتین!!

— ﴿أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيَسْتَعِ رَبَّهُ، خَمْرًا﴾ .. ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ﴾ .. ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَيَّ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَأْسُ النَّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَا أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ﴾ يوسف/ ۴۱، ۴۲، ۵۰ واته : نه ی دو هاوه له که ی زيندانم ، يه کيک له ئيوه شه راب دمه اته گه وره که ی خو ی .. وه پيغه مبه ر يوسف سه لامی خودای لي بي به و که سه يانی فه رمو له و دوانه که زانی له به نديخانه قورتاری دمبي؛ دمبي لای گه وره که ت (پاشای ميسر) باسم بکه يت تاب يريان بخه يته وه که له به نديخانه ماومه ته وه،

به‌لام شه‌یتان له بیر کابرای برده‌وه که لای (رب) و گه‌وره‌که‌ی خو‌ی باسی سه‌یدنا یوسف بکات سه‌لامی خودای لی بیت.. کاتی که نی‌راوی سه‌روکی میسر چوه لای سه‌یدنا یوسف، سه‌یدنا یوسف فه‌رموی: بگه‌رپوه لای سه‌روکه‌که‌ت پرسیری لی بکه بزانه نه‌و نافرمتانه‌ی دمستی خو‌یان بری، بوچی وایان کردو دهرباره‌ی من چ ده‌ئین؟ بیگومان په‌رومردگارم به فروه‌ئی‌یان ناگاداره.

له‌م نایه‌تانه‌دا پیغه‌مبهر یوسف سه‌لامی خودای لی بی کاتی قسه له‌گه‌ل خه‌لکی میسر ده‌کا ناوی عه‌زیزی میسری به وشه‌ی (ربهم) دوباره کردو‌ته‌وه، نه‌مه‌ش له‌بهر نه‌وه‌ی که خه‌لکی میسر دانیان نابو به ده‌سه‌لات و پله‌وپایه‌ی عه‌زیزو باومریشیان وابو که خاومنی فه‌رمانکردن و پیشگیری کردنه (مالک الامر والنهی)، چونکه له واقیعدا نه‌و پاشا فه‌رمان‌پرماه، په‌رومردگاری خه‌لکی میسر بو، به‌لام سه‌یدنا یوسف خو‌ی به پیچه‌وانه وشه‌ی (الرب) ته‌نها بو (الله) به‌کاره‌ئی‌ناوه، چونکه پیغه‌مبهر یوسف سه‌لامی خودای لی بی قه‌ناعه‌تی وانه‌بو که فه‌رعون زال و خاومن هیزیره‌های ناچاری کردن و خاومنی فه‌رمان و پیشگیری کردنه، به‌لکو باومری وابو که ته‌نها خودای گه‌وره نه‌و شتانه‌ی له ده‌سته و خاومنی نه‌م سیفه‌تانه‌یه.

۵- به‌کاره‌ئی‌نای به‌مانای پینجه‌م:

﴿ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۚ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴾ قریش/۲،۴ واته : با خاومنی نه‌و (که‌عبه‌یه) بپه‌رستن که له‌وپه‌ری برسیه‌تیدا تی‌ری کردن و له‌وپه‌ری ترس و بیمدا نه‌مانی بی به‌خشین...

﴿ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴾ الصافات/۸۰ واته: پاکی و بیگه‌ردی بو په‌رومردگاری تو که په‌رومردگاری خاومن ده‌سه‌لات و به‌عیززته، پاک و بی

خهوشی بیٔ نهو لهو نوقسانیانہی که دهمنه پائی ومسفی ئهوی پیدهکهن.

- ﴿فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ﴾ الانبياء/۲۲ پاکی بؤ خودای خاومن

عهرش لهو شته پروپوچانهی وهپائی دهمنه، له هاوهل و خیزان و مندال.

- ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ﴾ المؤمنون/۸۶ واته :

بلیٔ کیٔ خاومن و بهدیهینهری حهوت ئاسمانه‌کانه و خاومن و بهدیهینهری ئهو
عهرشه کهورمیه؟

- ﴿رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ﴾ الصافات/۵ واته: خاومن و

بهدیهینهری ئاسمانه‌کان و زهوی و ئهوهی له نیوانیاندایه و خاومن و
بهدیهینهری روژه‌لاته‌کانه.

- ﴿وَاِنَّهُ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ﴾ النجم/۴۹ واته : بهراستی خودای مهزن خاومن و

پهرومردگاری ئهو ئهستیرمیه که ناوی (شيعرا: گه‌لاویژ) ه، ئهو ئهستیرمیهی
که نه‌فامه‌کان ده‌یانپه‌رست و به خودایان دهمنه. واته خودا خاومنی
په‌رستراوه‌کهی ئه‌وانیشه.

تیروانینی نه ته وه گومراکان سه بارهت به په روهردگار یتي

له و نایه تانه ی رابرد وشه ی (رب) ماناکه ی وه کو روژ له ناسمانی هاویندا روژن و دیاره که هیج په له هه وری له سهر نییه .. به لام نینجا با نه وه بزانی تیروانینی نه ته وه سهر لیشیواو مگان چو ن بوهو چو ن و له بهر چی قورئان بهر په رچی داوه ته وه وه لئ و مشاندو ته وه .. نه دی نه و مه به سته چییه که قورئان بانگه یشتی بو ده کات؟

جا با شتر وایه ههر نه ته و میه ک به جیا باس بکه ین له باره ی بیرو بو چو ن و باوه ریانه وه تا به ناشکرا و بی ته مومز بو مان رون بیته وه و تی بگه ین .

نه ته وه ی سه ی دنا نوح سه لامی خودای لی بیت:

کو نترین نه ته وه له میژودا که قورئان باسی کرد بی نه ته وه ی (نوح) ه سه لامی خودای لی بی ، جا له قورئانا به دیار ده که و ی که نه وانه نکولیان نه ده کرد له هه بونی خودای گه ورمدا، وه ک له باسی رمتکردنه وه ی بانگه وازی نو حدا به دیار ده که و ی که گو تیان:

﴿ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً ﴾

المؤمنون/ ۲۴ واته : گو تیان: نوح ته نها مرو فیکه وه کو نیوه هیج یتر، دمیه و ی به داوا کردنی پیغه مبه مبه رایه تی خو ی له نیوه گه ورمتر بگری. نه گهر خودا بیویستبایه پیغه مبه ری ک بنیری نه و فریشته یه کی دمنارد.

هه روه ها نکولیان له وه نه ده کرد که خودای گه وره به دیه ی نه ری نه م بونه ورمیه و به مانای یه که م و دوهم په رومردگار ه، چو نکه کاتی نوح سه لامی

خودای لی بی پیی گوتن: ﴿هُورَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ هود/ ٣٣ واته (الله) په‌رومردگار و (رب)ی ئیوه‌یه‌و به‌دییه‌ینه‌رو کاره‌ه‌ئسورپینه‌ری ئیوه‌یه‌و توانای دهمست له‌کاروبار و مردانیشی هه‌یه‌و بو لای نه‌ویش ده‌گه‌رپینه‌وه. یان (اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا) واته داوای لیخوشبون بکه‌ن له په‌رومردگارتان، چونکه بیگومان نه‌و زور لیبوردیه‌..

. ﴿الَّذِينَ تَرَوُا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أُنْتَبِهُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بِآتَا﴾ نوح/ ١٥، ١٦، ١٧ واته : نایا نابینن چون خودای گه‌وره جهوت جینی ئاسمانی یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک به‌دییه‌یناوه‌و مانگی له ئاسمانی یه‌که‌مدا وه‌ک روناکیه‌ک داناوه‌و روژیش وه‌ک چرایه‌ک، خودای گه‌وره له خاک ئیوه‌ی دروست کردوه‌و به‌هۆیه‌وه‌ وه‌ک گزوگی خواردن و توخمه‌کان له‌زه‌وی و مرده‌گرن و گه‌شه‌ ده‌که‌ن.

له وه‌لامدا که‌س هه‌ئنه‌ستاوه‌ به‌ نوح بلّیت : (الله) په‌رومردگارمان نیه‌و زه‌وی و ئاسمانی به‌دی نه‌هیناوه‌و ئیمه‌ی دروست نه‌کردوه‌و یا به‌ به‌رپوه‌بردنی کاروباری زه‌وی و ئاسمان هه‌ئناستی. هه‌روه‌ها نکولیان له‌وه نه‌ده‌کرد که خودای گه‌وره په‌رستراویانه، بۆیه نوح سه‌لامی خودای لی بی بانگی کردن و فه‌رموی: (مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ) جگه له خودای گه‌وره هیج په‌رستراویکی ترتان نیه، نه‌گه‌ر نه‌ته‌وه‌که‌ی به‌ خودایه‌تی خودا کافر بونایه‌ نه‌وا به‌ شیوه‌یه‌کی تر بانگی ده‌کردن و ده‌یفه‌رمو (یا قوم اتخذوا الله الها) واته: ئه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌م (الله) بکه‌ن به‌خودای خوٲتان.

جا نه‌وه‌ی لی‌رده‌ا به‌ بیری توپژمره‌وه‌دا دیت ئه‌م پرسیارمیه؛ باشه‌ که نه‌ته‌وه‌ی نوح باومریان به‌بونی خوداو به‌خودایه‌تی خودا هه‌بوه، ئه‌دی

لهسه رچی لهگه لَ نوحدا تیک دهگیران؟ نهگه ر بۆ ئه م مهسه لهیه له ئایه تهکانی قورئان ورد بینه وه بۆمان دمرده که ویت که مشتومر له نیوانی نوح و نه ته وه که یدا لهسه ر دو شت بوه :

یه که م: پیغه مبه ر نوح سه لامی خودای لی بیت پیی دهگوتن ئه و خودایه ی که په رومردگاری جیهانه و دزمانن ئیوه و هه مو جیهانی به دی هیناومو پیداو یسته کانتان جیبه جی دهکات، له راستیدا هه ر ئه و په رستراومو دمبی به رستری و هیج په رستراوی دی له گوژیدا نیه. هه ر ئه و پشه که زهره رو زیانتان لهسه ر لاده باو پیداو یسته کانتان جیبه جی دهکات و گوپی له هاناو داواکاری و داخوازیبه کانتان دمبی و به دمنگتانه وه دی. جا که وابو دمبی ته نها ئه و به رستن و ملکه جی هیج شتیکی تر یا که سیکی تر نه بن و کړنوش بۆ هیج شتیکی نه به ن ته نها بۆ ئه و نه بی.

– ﴿يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ واته : نه ی نه ته وه که م، خودا به رستن ، هیج خودا و په رستراویکی ترتان نیه شایانی په رستن بی جگه له و.

– ﴿وَلِكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٦١﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي ﴿٦٢﴾ الاعراف/ ٦١، ٦٢
واته : به لام من له لایه ن په رومردگاری جیهانیانه وه نیردراوم و ئه و په یامانه تان پی راده گه یه نم که خودا فه رمانی پی کردوم.

نه ته وه که ی سور بون لهسه ر ئه وه ی که گومان له ومدا نیه که خودای گه وره په رومردگاری جیهانیانه، به لام چه ند خودای داتا شراوی دی هه نه، که هه ندیک دهسه لاتیان هه یه له به ریومبردنئ ئه م بونه ومرداو هه ندی له پیداو یسته کانتان جیبه جی دهکه ن، بۆیه هه ردمبی باومرمان وابی که لهگه ل (الله) دا ئه وانیش په رستراوی ئیمه ن و دمبی باومرمان پییان هه بی.

﴿وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ نوح/۲۳

واته: گوتیان دهست هه‌ئنه‌گرن له خواکانتان به‌تایبه‌تی نه‌و پینج بته (وهد، سواع، یه‌غوس، یه‌عوق، نه‌سر).

دوهم: نه‌ته‌وه‌ی نوح ته‌نها نه‌و‌منده باومریان به‌ په‌رومردگاریه‌تی (الله) هه‌بو له‌و روه‌وه که به‌دهیه‌نهری ئه‌وان و عه‌ردو ئاسمانه‌کانه‌و به‌رپه‌وه‌ری نه‌م بونه‌ومریمه، به‌لام باومریان وا نه‌بو که خودای گه‌وره به‌ ته‌نها شایانی نه‌ومیه حوکم و ده‌سه‌لاتی هه‌رمه‌رز له‌ باره‌ی ره‌وشت و گو‌مه‌لیه‌تی و شارس‌تانی و رامیاری و لایه‌نه‌کانی تری ژیان‌ه‌وه به‌دهست نه‌و بی و یا ته‌نها نه‌و شایانی نه‌وه بی رینیشاندەر بی و یاسادانه‌ر بی و فه‌رمان دهر‌بکاو قه‌ده‌غهی خراپه‌ش بکا، پیویسته ته‌نها گو‌پرایه‌لی نه‌و بکریت. به‌لکو سه‌روک وزاناکانی خو‌یان له‌باتی خودا کردبوه په‌رومردگارو ده‌مراس‌تی خو‌یان، له‌و کاروبارانه‌ی که له‌وه‌پیش باسکران و نوح داوای لی ده‌کردن و بانگی ده‌کردن که ته‌نها خودا به‌ په‌رومردگار بزائن له‌ هه‌مو لایه‌نیکی ژیان و نه‌ک په‌رومردگاریه‌تی دابه‌ش بکه‌ن له‌ نیوان خودا داتاشراوه‌کانیان وه پیویسته له‌سه‌ریان ته‌نها (الله) به‌ په‌رومردگاری خو‌یان بزائن به‌ هه‌مو نه‌و مانایانه‌ی که وشه‌ی (رب) ده‌یانگریته‌ خوی، و شوینی که‌ون و گو‌پرایه‌لی بکه‌ن له‌و شتانه‌ی که له‌ خوداوه‌ پینان راده‌گه‌یه‌نی که نوح پیی ده‌فرمون:

﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الشُّعْرَاءَ/١٠٧، ١٠٨ واته : من

نیردراوی خودام بو ئیوه، ده‌ستپاکم، چیم پی رابگه‌یه‌نری بی خیانه‌ت پینان راده‌گه‌یه‌نم، جا له‌ خودا بترسن و به‌گویم بکه‌ن .

عاد (نه ته وهی سهیدنا هود) سهلامی خودای لی بیت:

دوای نه ته وهی نوح، قورثان باسی نه ته وهی هود دهکا، دیاره نهو نه ته وهی ش مله جرهی نهو میان نه ده کرد که خودا ههیه یا په رستراوه، به لکو وهک نه ته وهی نوح باومرپان به په رومردگاریه تی خودا هه بو له هه ندی لایه نه وه، به لام کیشهی هود له گه ل گه له کهیدا له سهر دو شت بو که له دهقه کانی قورثانا به رونی به دیار ده که وی:

- ﴿وَالِیْ عَادِ اٰخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ یَقَوْمِ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ ۚ﴾ الاعراف/ ۶۵

واته : بو نه ته وهی عاد، براکهی خویمانان بو روهانه کردن که هود بو، پیی گوتن نهی نه ته وهه کهم، تهنها خودا بپه رستن، چونکه هیچ خوداو په رستراوی ترتان نیه جگه لهو.

- ﴿قَالُوْۤا اٰجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحٰدَهٗ وَنَذَرَ مَا کَانَ یَعْبُدُۤاۤءَ اٰبَاۤؤُنَا﴾ الاعراف/ ۷۰

واته : به هودیان گوت نایا بو نه وه هاتویته لامان (و به وه ده مانترسینی که سزای توندوتیژمان بو دی)، تا (الله) به تهنها بپه رستین و واز لهو بتانه بهینین که باوباپیرانمان دهیانه رستن ؟

— ﴿قَالُوْۤا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا (۱) لَآنَزَلْنَا مَلٰٓئِکَۃً﴾ فصلت/ ۱۴ واته : گوتیان : نه گهر

په رومردگاری نئمه ویستبای پیغه مبه ر بنیری نهوا له باتی نینسان فریشتهی دهنارد بو مان.

(۱) سهیری وشه (ربنا : په رومردگاری نئمه) بکهو بزانه چون باومرپان هه بو به خوا لهو لایه نهی که به دیهینه رو دروستکه ری ناسمان و زهوی و مروقه گانه.

﴿وَلَاكُ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ، وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ ھود/۵۹

واته : نهمهش شوینهواری نتهوهی عاده، که لایان داو نکولیان له نیشانهو بهلگهکانی پهرومردگاریان کردو نیمهش تفروتونمان کردن، نهوانه له پیغهمبهرانی خوا یاخی بون.. (بویه (عصوا) بهکو هاتوه که نیشارمتیکه بو نهوهی که له ھود سهلامی خودای لی بی یاخی بون وهکو نهوه وایه که له پیغهمبهرانی پیش ھود و پاش ھود سهلامی خودای ان لی بی یاخی بوین، چونکه همویان داوای یهکتاپه‌رستیان دهکرد). نتهوهی عاد بهدوای فھرمانی سهروکه سه‌رسهخت و زالم و ملهوره‌کانیان کهوتن که خوداش ری بهمه نادا.

سهمود (نتهوهی سهیدنا سالح) سهلامی خودای لی بیت:

دوای نتهوهی عاد نتهوهی سهمود دیت که له قورئاندا نامازهی پیکراوه، نهم گه‌له زالمترین و سه‌رکه‌شترین و یاخیتین نتهوه بون. نه‌مانهش گومراییه‌که‌یان له بنچینهو سه‌رمتادا وهکو گومرایی نتهوهی نوح و ھود سهلامی خودایان لی بیت وابو، که نکولی بونی خودایان نه‌دمکردو کافر نه‌بون بهوهی که خودا په‌رستراو پهرومردگاری همو بونه‌ومره. بهلکو دهیانگوت نهمه تاکه پهرومردگار نیه له‌م بونه‌ومرهو به‌ته‌نھا شایانی په‌رستن نیهو کاره‌لسوران و ده‌سه‌لات به‌ته‌نھا هی نه‌و نیه، چهند خودای تریش ههن که نه‌وانیش گوئیان له پارانه‌ومیان ده‌بیت و ناخوشیان له‌سه‌ر لا ده‌بهن و داخوایه‌کانیان جیبه‌جی ده‌کن.. هه‌روه‌ها دمربارهی ژیانی شارستانی و خوړه‌وشت هر شوینی زاناو گه‌وره‌و سه‌روکه‌کانیان ده‌که‌وتن و یاسای ژیانیان لی و مرده‌گرتن، هر نهمه‌ش بوه هوئی نهوهی که له دواییداو سه‌رمنجام ببن به نته‌وه‌یه‌کی تی‌کدمرو خودای گه‌وره‌ش وه‌به‌ر سزای خوئی خستن، همو نهمه‌پیش که باس‌مان کرد له‌و نایه‌تانه‌ی خواره‌وه‌دا رون ده‌بیته‌وه:

﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ ﴿۱۳﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرَّسُولُ مِنْ

بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۱۴﴾ فصلت/ ۱۳، ۱۴ واته: جا نهی موحه ممد نهگهر پشتیان لهو بانگه وازه خوداییه هه لکرد که تو هیناوته، نهوا پنیان بلئی هوشداری سزایه کی توندوتیزتان ددهمی، له شیوهی دهنگیکی بههیز که له خوچون و مردنی تیدا بیت، وکو نهوهی که نهتهوهی عاد و سهمودی توش هات، کاتی که پیغه مبهرمکان هاتن بو لایان (پیغه مبهری زوریشیان بو هاتبون) پنیان گوتن تهنها خودا بهرستن و نهوانیش گوتیان نهگهر خودا ویستبای نهوا چمند فریشتهیه کی بو دمناردین تا ناگادارمان بکنهوه نهک نینسانیکی وهک نیوهو نیمه باومرتان پی ناهینین.

— ﴿وَالِیُّ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ﴿۱۵﴾ هود/ ۶۱

واته: بو نهتهوهی سهمود سالحی برایانمان نارد بویمان، پیی گوتن نهی نهتهوهکه له خودای گهوره زیاتر هیچ خوداو پهرومردگاری ترتان نیه، جا نهو بهرستن.

﴿ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ﴿۱۶﴾

هود/ ۶۲ واته: گوتیان نهی سالح نیمه بهر له مه چاومرپی چاکه مان لیدمکردی، چما تو ری نادهی نهو شتانه بهرستین که باب و باپیرانمان په رستویانه؟

﴿ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۷﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۸﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ

وَأَطِيعُوا أَوْصِيَاءَ اللَّهِ وَالْطَّيِّبِينَ ﴿۱۹﴾ الشعراء/ ۱۴۲-۱۴۴ واته: کاتی که سالحی برایان پیی گوتن: نه ری نیوه له خودا ناترسن؟ من نیردراویکی دهنست پاک و نه مینی خودام و بو هوشداری

ئیوه نیردراوم، ده ئیوهش له خوا بترسن و گوپرایه لی بکه ن.

— ﴿ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۵۱﴾ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يَصْلِحُونَ ﴾ الشعراء /

۱۵۱، ۱۵۲ واته: گوپرایه لی سهر کرده و پیشه و له ریدمر چوهکان مه که ن، ئه وانه ی تیکد مری سهر زه وی و گیره شیوینن و نه هلی چاکه و چاکساز نین.

ته بهری ده فهرموی: ئه و تیکد مرانه مه بهستی ئه م نو دهسته یه که خودای

گه و ره ده فهرموی: ﴿ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴾

نه ته وهی سه یدنا ئیبراهیم سه لامی خودای لی بیئت:

دوای نه ته وهی سه مود نه ته وهی سه یدنا ئیبراهیم دیئت سه لامی خودای لی

بیئت، لیكدانه وهی دیدو باومری ئه م نه ته وهیه ش گرنگ و پیویسته، چونکه له ناو خه لکیدا وا باوه که نه مرود باومری به خودا نه بووه داوای خودایه تی کردوه، به لام له راستیدا باومری به بونی خودای گه و ره هه بو، ده میزانی که خودا به ده یینه رو کاره ئسورینه ری ئه م بونه وهرمییه، ئه و ته نها داوای خودایه تی به مانای سییه م و چواره م و پینجه م ده کرد، هه روه ها خه لکی وا حالی بونه که نه ته وهی ئیبراهیم سه لامی خودای لی بیئت نه له روی خودایه تی (الوهیه) وه له روی په رومردگاریتی (ربوبیه) وه خودایان نه ناسیوه و باومریان پیی نه بووه..

له واقیعدا حالی نه ته وهی سه یدنا ئیبراهیم سه لامی خودای لی بیئت،

هه روه ک حالی نه ته وهی نوح و عاد و سه مود بووه، له وندا که ئه مانیش باومریان به خودا هه بو که به ده یینه ری ئه م بونه وهرمییه، هه روه ها نکولیان له په رستی نه ده کرد، به لام سه رلیشیواویتی ئه مان له وندا بو که نه ستیرمیان له خودایه تیدا

دەكرده هاوهلى خوداو پەروردگار يەتیشيان بە مانای سېيەم و چوارەم و بېنجم تايبەت كىردبو بە سەرۆك و پياوہ گەورەم و خاومەن دەسەلاتەكانيان. دەقەكانى قورئانى پىرۆز بە شىومبەكى ئاشكرا ئەم مەسەلە رون دەكەنەوہ، بە جۆرىك ئىنسان سەرى سور دەمىنى كە چۆن خەلكى ھەستيان بەم راستىيە نەكردوہ و كەمتەرخەميان تيا كىردوہ؟ جا وەرە با بەر لە ھەمو شتىك پىكەوہ سەيرى ئەو روداوہ بكەين كە بەسەر ئىبراھىم داھات سەلامى خودای لى بىت كاتى لە سەرەتاي پىگەيشتنىدا بو كە قورئان چۆنىەتى ھەول و تىكۆشانى پىغەمبەر ئىبراھىم رون دەكاتەوہ بۆ گەيشتن بەراستى:

﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ .
 ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُنْقَرُونَ إِيَّيَّيَّ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِيَّيَّ وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿ الانعام/٧٦-٧٩ واتە: كاتى كە شەو

بالى رەشى بەسەرا كىشا، ئەستىرمبەكى دىت و گوتى ئەمە پەروردگارمە، تا بۆ نەتەوہكەى بەسەلەنەت كە ئەوانە خودا نىن، كە بىز بو گوتى من شتى بىزبوم خۆش ناوى، ^(١) و خودا نابىت ئەو سىفەتەى ھەبىت ^(٢) .. كاتى كە مانگى

(١) ابو حيان لە كتیبى (بحر المحيط) دا دەلى : باسكردنى شتىك لەگەن بەرامبەرەكەت ئەگەر لەسەر ناھەق بو خۆت وا نیشان دەى كە لەسەر راي وى، ئىنجا بەلگەى بۆ بەئىنيەوہ و بىدەى بەزەویدا زۆر كارىگەرترە لەوہى تەنھا بەلگەى بۆ بەئىنيەوہ. جا ئەمەى پىغەمبەر ئىبراھىمىش سەلامى لى بى لەو جۆرمبە.

دیت هه لټات گوتی نه و میان په رومردگارمه، به لآم که نه ویش ناوا بو گوتی نه گهر په رومردگارم ریم نیشان نه دا نه و ده چه ریزی کومه لی گومراو سه رلیشیوا وانه وه، ویستی له نه ته وه که ی بگه یه نی که له سه ر ریه کی خرابن. نه و جا کاتی رژی بینی هه لټات گوتی نه مه یان گه ورتره نه مه په رومردگارمه، کاتی ناوا بو گوتی : نه ی نه ته وه که م نه من بی به ریم له وه ی که هاوه ل بو خودا برپار دمدن و من روم کرده نه وه ی که نه رزو ناسمانه گانی به دیه نی ناوه، روگردنیکی پاک و ته واو و دور له هاوه ل په یداکردن، من له هاوه ل په یداکهران نیم.

له م نایه تانه ی که هیلیان به بندا هیئراوه به دیار دمکه ویت که نه و کومه لگه یه ی پیغه مبه ر نیبراهیم سه لامی خودای لی بی تیدا بو بیروبو چونیان واو که ناسمانه کان و زهوی به دیه نی نه ریکیان .. نه گهر چی باومریان به نه ستیره و هه ساره ی گه ردونی واو که خوان، به لآم پیشیان واو که خودای تریش هه یه، نه و هس سه یر نیه چونکه نه ته وه که ی نیبراهیم له نه وه ی نه و موسلمانانه بون که باومریان به په یامی پیغه مبه ر نوح هینا بو، له ناو نه و نه ته وانه ی که نزدیکی نه وان بون له کات و سه رده م و خزمایه تیدا له سه ر دهستی پیغه مبه ره به ریزمکان که یه ک له دوا ی یه ک ده ماتن نایینی نیسلام به رده وام زیندو دمبو وه نوئ ده کرایه وه. و مگو خودای گه وره ده فیه رمویت : ﴿ اِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ ﴾ واته : له ناو خو یان و دوا ی نه وان پیغه مبه رمان بو ناردون به لکو

(۱) نیبراهیم سلاوی خوی لی بی ویستی تیان بگه یه نی که په رومردگار نابی نالوگور و گواستنه وه و گورانکاری به سه ردا بیت، چونکه نه مانه له سیفاتی به دیه نی راوه کان نه ک خوی بی هاوتا .. (نه و)

له هه مو لایه که وه نێردراومان بو ناردون ،^(١) بهو پێیه پێغه مبه ر ئیبراهیم بیروبو چون و تیروانی نی نه وهی که (الله) په رومردگارو به دیه پنه ری ناسمانه کان وزهویه ، لهو دهو روبه ر و زینگه یه ی و مرگرتبو که تییدا گه وه بوبو، و نهو پرسیاره ی که له دلیدا بو بو گه یشتنه راستی نهو بیروبو چونه بو که له ناو نه ته وه مکه یدا بلاوبو که گویا روژو مانگ و هه ساره گه رو که کانی دی هاوبهش وه او هلی (الله) ن له په رومردگار تییدا ته نانه ت له په رستن (عباده) یشدا کردیونیان به هاوه لی خودا.^(٢)

جا ئیبراهیم سه لامی خودای لی بیت پیش نه وهی خودای گه وه ره هه لی بزیریت بو پێغه مبه رایه تی زور به بره شتانه هه ولی فیکری خو ی خسته گه ر تا وه لامی نهو پرسیاره بداته وه. تا یاسای هه له اتن و ناو ابونی نه ستیره کانی ناسمان بوه هو ی گه یشتن به راستیه کی واقعی که هیچ په رومردگار یك نیه ته نها به دیه پنه ری ناسمانه کان و زهوی نه بی.^(٣) هه ره له به ر نه وه بو که

(١) به لام په رومردگار یتی (الربوبیة) به مانای سییه م و چواره م و پینجه م له دیدی گه لی ئیبراهیمدا ته نها تایبه ت بو به چینی ده سه لاتدار و فه رمان په رهاویان .. (نه و).
(٢) نه وهی پنیو یسته لیره دا بگوتری نه ومیه ؛ هه لکه مند و گه ران به دوای نهو کاو لگه و شوینه وارانه ی شاری (ئوره که جینگه ی پێغه مبه ر ئیبراهیمه سه لامی خوای لی بیت، نهو شتانه ی به ده ست که تونه ده بنه به لگه بو نه وهی که وا نهو نه ته ومیه مانگیان ده په رست که ناویان نابو (فنا ر) به زمانی خو یان له دهو روبه ری نه وانیش نه ته ومیه ک که پایته خته که بیان (الرسه) بو روژیان ده په رست که ناویان نابو (شه ماس) وه بناغه دانه ری خیزانی ده سه لاتداریتی نهو شوینه ناوی (نه رمو) بو که به مه رمبی پیی ده گوتری (نه مرود) و به هه مو سه رو کیککی نهو ناوچه یه ده گوترا.

(٣) له ته فه سیره کانی (رازی، ابن کثیر، قرطبی، زه مه خشه ری، ابن مسعود، بحر المحیط) دا هه مویان له سه ر نهو رایه ن که ئیبراهیم - سه لامی خوای لی بیت- که نهو پرسیارانه ی کردوه بو گومان کردن نه بوه به لگو بو رون کردنه وهی حه قیه ت بوه بو میله ته که ی. له (صفوة التفاسیر، سورته ی انعام/٧٩) و مرگه راه.

پیغمبر نیراهیم^(۱) سهلامی خودای لی بیت له گهل ناوابونی مانگ گوتی نه گهر خودای گه وره ریم پی نیشان نه دا دترسم هه روا بمینمه ووه نه گه مه راستی و منیش هه لڅه له تیم به و روا له تانه ی که و مکو هه زارانی خه لکی ده ورو به رم پی خه له تاون. جا که خودای گه وره بو پیغمبر ایه تی هه لیبزارد بانگی نه ته ووه که ی بو خودا په رستی و به ندایه تی کردنی خودای تافانه کرد، واته (الله).

به وردبونه وه له و وشانه ی که سهیدنا نیراهیم به نه ته ووه که ی ده گوت زیاتر نه و شتانه به دیار ده که وی که باسما ن کردن :

— ﴿ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ

بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ﴾ الانعام/ ۸۱ واته: که ی نه مه شتیکی مه عقوله من له بته کانی نیوه بترسم که کردوتاننه هاوه لی خوا، که چی نیوه له خودای گه وره ناترسن که هاوا لتان بوی داناوه؟! خو خودای گه ورم ری نه مه ی نه داون..

— ﴿ وَأَعَزَّ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ مریم/ ۴۸ واته : له خوتان و

هانابوه یتر اوانتان که نارگیر دمب که له شیوه ی بت و سه نه مدا داتانتاشیون و له حیاتی خودا ده یان په رستن و لییان ده پارینه وه.

— ﴿ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ ﴾ الانبیاء/ ۵۶ واته :

(۱) نه وه ی تبینی ده کریت نه وه یه که و مرگیر له باسی پیغمبر مکه اندا سه لامی خوا یان لی بیت کاتی ناویان نه هینی (سیفمت) یان پیش ده خا له سر (ناویان): پیغمبر نوح ، پیغمبر نیراهیم.. هتد.. به رای من (سیفمت) ده که له دوی (ناو) مکه وه بیت وه (نیراهیم پیغمبر، نوح پیغمبر..) باشره، چونکه له زمانی کوریدا زیاتر ناو به کار ده یتریت ، نیجا سیفمتی به دویان نه هینیتریت.. (نه و.)

نیبراهیم گوتی: به لکو په رومردگارو خودای نیوه که شایانی په رستن بی، په رومردگاری نه رزو ناسمانه کانه که به دپهیناون، نهک نهو بت و سه نه مانه.

﴿ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴾

الانبیاء/ ۶۶ واته نیبراهیم گوتی: نایا غه پیری خودا ده په رستن که نه سودتان پی ده گه یه نن و نه زیان.

﴿ إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿۸۵﴾ أَيفَكَاءَ إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿۸۶﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿ الصافات/ ۸۵-۸۷ واته: کاتی سهدنا نیبراهیم به باوکی و نه ته وه که ی فهرمو: بوجی نهو دارو به رده له باتی خودا ده په رستن؟ بوجی وا به درؤ و ده له سه خوټان نیقناع کرده و چند خودای هکی تر جگه له خودای گه وره به خوداتان داناون، که دژوارترین چه واشه کاریبه، چونکه نهوانه ی ده یان په رستن له بنچینه دا خودا نین، نهو خه لکه نه زانه به خودایان داناون.. نه دی گومان تان دمر باره ی په رومردگاری جیهانیان چیه؟ دمی له و روژه ی پی ده گه نه وه چیتان لی بکا؟ نایا دمی وازتان لی بیئی و نازارتان نه دات؟

﴿ إِنَّا بَرَاءٌ لِّمَنكُم وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ

وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ ﴿ المتحنه/ ۴ واته: نیمه بی به رین له خوټان و له و ستانه ش که له غه پیری خودا ده یان په رستن، باومرمان پی تان نیه و باومرمان به و نایین و ریبازمش نیه که له سه رین، با به رده وام دوژمنایه تی و مملانی بکه و پته نیوان نیمه و نیوه و دوژمنداریتیمان له یهک با ناشکرا بیټ، تا نهو زه مانه ی نیوه واز له کوفر ده یین و دینه سه رپی خواویستی..

له وته‌کانی سه‌یدنا ئیبراهیمه‌وه دیاره که جه‌نابیان نه‌ته‌وه‌یه‌ک نادوینی که (الله) نه‌ناسن و نکولی له‌وه بکه‌ن که خودایه‌وه په‌رومردگاری هم‌مو جیهانه. وا دیار نیه که زمین و می‌شکیان به‌تال بیت له‌وه دیدو باومرانه..سه‌یدنا ئیبراهیم له‌ناو می‌لله‌تیکدا بو که له‌لایه‌نی په‌رومردگاریتی (الربوبیه) به‌مانای یه‌که‌م و دوهم و له‌لایه‌نی خودایه‌تیش (اللو‌هییه) وه‌هاوه‌لیان بو خودای گه‌وره برپار دابوا بو‌یه له‌هم‌مو قورئانا وته‌یه‌کی ئیبراهیم سه‌لامی خودای لی بیت نادو‌زیه‌وه که به‌نه‌ته‌وه‌که‌ی بللی باومر‌تان به‌خودای تا‌ک و ته‌نها هه‌بیت که په‌رستراو په‌رومردگاری هم‌مو جیهانه تا ئیق‌ناعیان کات. به‌رده‌وام داوایان نه‌ومیان لی ده‌کا که ته‌نها خودا به‌په‌رومردگارو په‌رستراو بزائن.

ئینجا با بیینه‌ سه‌ر باسی نه‌وه‌ گف‌تو‌گو‌یه‌ی که له‌ نیوان نه‌م‌رودو سه‌یدنا ئیبراهیم پی‌غه‌مبه‌ردا رویدا سه‌لامی حوای لی بیت، که قورئان له‌م نایه‌تانه‌دا بو‌مان ده‌گیر‌یته‌وه:

— ﴿الْم تَر إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ
الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ
الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ﴾ البقرة/ ۲۵۸ واته : نه‌ری نه‌وه
کابرایه‌ت پی‌سه‌یر نیه که ده‌مه‌ده‌می وشه‌ره‌قه‌سه‌ی له‌گه‌ل ئیبراهیم‌دا
ده‌رباره‌ی هه‌بونی په‌رومردگار ده‌کرد؟ سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی که خودای گه‌وره مال و
مو‌لکیکی زوری پیدابو، کاتی که ئیبراهیم (له‌وه‌لامی نه‌م‌روددا) گوتی :
په‌رومردگاری من نه‌وه‌ زاته‌یه که ژیان به‌جه‌سته‌کان دمبه‌خشی و ده‌شیان
مرینی، نه‌م‌رود گوتی: نه‌منیش ده‌زیینم و ده‌مرینم، دو پیاوی زیندانی هیناو
یه‌کیکیانی کوشت و گوتی نه‌وه‌م مراند و نه‌وی تریشی ئازادکرد و گوتی:
نه‌وه‌شم زیندوکرده‌وه.. ئیبراهیم که زانی نه‌وه‌نده گیل و نه‌فامه به‌لگه‌یه‌کی

دی بؤ ہینایہ وہ کہ نہتوانی رمتی کاتہوہ، فہرموی: خودای من سالہہایہ رۆژ
 لہ رۆژہلاتہوہ ہہلدینن، دمتوش جاریک لہ رۆژناواوہ ہہلی بینہوہ؟ لیرمدا
 ئہو بی باومرہ دەمی بوہ تہلہی تہقیو و ورتہی لیوہ نہہات.

ئہوہی لہم گفتوگوئیہ ئاشکرا دەبی ئہومیہ کہ کیشہی نیوان پیغہمبہر
 ئیبراہیم و نہمرود ئہوہ نہبو ئہم بفہرموی خودا ہہیہو ئہو بلئی نیہ، بہلکو
 ئہوہ بو کہ کی بہ پەرورمردگار دہزانری؟ چونکہ نہمرود لہناو گہلیکدا بو کہ
 باومری بہخودا ہہبو. پاشان نہمرود خو شیت نہبو تا ئہو قسہ پروپوچ و
 ناشیرینہ بکات و بلئی: من بہدیہینہری ناسمان و زہویمہو کارہئسورپنہری
 مانگ و رۆژم.

لہراستیدا مہبہستی ئہوہ نہبو کہ بلئی من (اللہ) مہو پەرورمردگاری
 ناسمان و زہویمہ، بہلکو مہبہستی ئہوہبو کہ ئہو پەرورمردگاری ئہو
 مہملکہتہیہ کہ پیغہمبہر ئیبراہیم یہکیکہ لہ دانیشتوانی.. داوای
 پەرورمردگاریتی نہدہکرد بہ مانای یہکەم و دوہم، چونکہ باومری بہ
 پەرورمردگاریتی رۆژو مانگ و ئہستیرەکان ہہبو و داواکەہی ئہو بؤ
 پەرورمردگاریتی بہ مانای سییہم و چوارہم و پینجہمی مانای (ربوبیہ)بو تا
 ئیعتیراف بہ شہرعیتی خاومنیتی و دەسەلاتی ناراستہکردنی ئہو مہملکہتہی
 دەست کەوینت.

بہ واتایہکی دی مہبہستی ئہو ئہوہ بو کہ خاومنی ئہو مہملکہتہیہو
 خہلکەکەشی کۆیلہو ژیردہستی ئہون و دەسەلاتہ مەرکەزیہکەہی ئہو کۆیان
 دەکاتہوہو فہرمانی ئہو دەستوری ژیانیانہ.

وشەکانی نایہتی ﴿أَنَّ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ﴾ بہلگہیہکی رونن کہ خاومنیتی و
 دەسەلاتہ سیاسیہکەہی نہمرود خوا پیی بہخشیوہ، بہلام بانگہشہی

پهرومردگاریهتی خوئی ههر خوّه لکیشان و لاف لیدان و چه سپاندنی
 فهرومانرپه وایهتی و مولکایهتی خوئیتهتی.. بویه که ههوالی درایه که لهناو
 ژیردهستهکانیدا پیاویک پهیدا بوه ناوی ئیبراهیمه و باومر به پهرومردگایتی
 روژو مانگ و ئهستیرهکان له بازنهی ئه و دیوی سروشتهوه ناکات، ههرومهها له
 روی شارستانی و رامیاریشدا باومر به پهرومردگاریهتی پاشای سه رتهختی ئه و
 سه ردهمه ناهینئ، سه ری سورماو بانگی کرد تا بزانی ئه و کئ به پهرومردگار
 دهمزانی؟ جا ههر له سه رهتاوه پئغه مبه ر ئیبراهیم فه رموی : پهرومردگاری من
 یه کیکه دهمزینئ و دهممیرینئ و دهمتوانئ خه لکان بمیرینئ و زیندوشیان
 بکاتهوه! نه مرودیش ههستی به بنج و بناوانی مهسه له که نه کرد، بویه ویستی
 پهرومردگاریهتی خوئی بسه لینئ به وهی که بلئ : منیش مردن و زیانم
 به دهسته، به ئارمزوی خوّم کیم بویت دمی کوژم و خوینی دمریزم! لیره وه
 ئیبراهیم بوئی رون کرده وه که لای ئه و هیج پهرومردگاریک نیه ته نها ئه و
 (الله) یه نه بی که به هه مو ماناکانی پهرومردگاریتیه وه پهرومردگار. جا چوّن
 یه کیک به شی هه یه له پهرومردگاریتی له کاتیکا که دهسه لاتی نه بی به سه ر
 هه ئه اتن و ناوابونی روژدا؟!

نه مرودیش پیاویکی زیرهک بو ههر که ئه و به لکه هه نه جه تیره ی ئیبراهیمی
 گوئ لیبو زانی که ئه و بیروبوچون و رایانه ی خوئی له سه ریته تی پرپوچه و
 داواکردنی پهرومردگاریهتی له ناو مولکی خودادا لاف لیدان و داواکاریه کی
 به تاله. بویه دهمکوت بو، ورته ی له دم نه هاته دهمه وه، به لام له گه ل ئه وه مشدا
 خو په رستی و ئارمزوبازی و هه واپه رستی و به رژه ومندی خیلایه تی ههر وای
 لیکرد که له و دهسه لاتهی خوئی نه یه ته خواره وه تا بو گوپراپه لی پهرومردگارو
 پئغه مبه ره که ی بگه ریته وه، ئه گه رچی راستی و حه قیقه تیشی بو رون بومه وه.

لهبەر نا ئههومیه که خودای گهوره دوای ئهه گفتوگوویه فهرموی: ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ .. مهبهست ئههومیه کاتی نهمرود پاش ئههوی راستی بو رون بوهوه رازی نهبو که ئهه ریگهیه بگری که دهبو بیگرتبایه، بهلکو ههر لهسهه دسهلات و چهوساندنهوهو ستهمکردنی خوئی بهردهوام بو.. بوویه خودای گهورهش رونکی ریگهی خوئی پی نهبهخشی! چونکه سونهتی خودا وا نیه یارمهتی یهکیک بدا که نایهویت بیته سهه ریگای راست و هیدایهت و ریتمایی خوا قبول بکات.

نهتهوهی (لوط) سهلامی خودای لی بیت

لهپاش نهتهوهی ئیبراهیم لهقورئانا نهتهوهی سهیدنا لوت پیغهمبهر دیت که خودای گهوره سهیدنا لوتی بو رهوانه کرد که برزای سهیدنا ئیبراهیم بوسهلامی خودایان لی بیت.. قورئان ئهوه رون دمکاتهوه که ئهوانیش نکولی ههبونی خودایان نههکرد، نکولی نهوشیان نههکرد که خودا - بهمانای یهکهه و دوهم - بهدیینههرو پهرومردگاره. بهلام ئههومیان نههسهلاند که (الله) به پهرومردگار بهمانای سییهه و جوارهه و پینجهه دابننن و بجهه ژیر دسهلاتی ئهه پیغهمبهرهوه که لهلایهن خوداوه رهوانه کراوهه بهرنامهی ژیانی له لایهن خودای پهرومردگاری جیهانیانهوه هیئاوه، که دهبی ملکهه چ بن بوئی.. ئههوان دهبانویست چی ئارمزویان لیبی بیکهه و ههزی خوئیان نهشکینن، نازادی بی قهید و شههت. ئهههش سههه کیشان بو تاوانه گههرومکانیان که له ئههجامیدا توشی ئهه نازاره سهخت و دژواره بون که به فهتارمهت چونه.. ئههوهی پشتی ئهه رایهههان دگری ئهه دهقه قورئانیانهی خوارهومیه:

﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا نَتَّقُونَ ﴿١١١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١١٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَلْعَلَمِينَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٤﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿الشعراء/١٦١-١٦٦﴾
 ۱۶۶ واته : کاتیک که لوتی برایان پیی گوتن نایا له سزای خودا ناترسن؟ نهو کاره نابه سهندو نابه جییانه ده کهن؟ من نیردراویکی دهست و زمان پاکی خودای یم بو لای نیوه نیردراوم، ده له خودا بترسن و گوپرایه لیم بکهن، خو من له رینمای نیوه دا هیچ پاداشتیکم له نیوه ناویت، پاداشتی من لای پهرومردگاری جیهانیانه.. بوچی واز له هاوسه رانتان دینن که پهرومردگارتان بووی دروست گردونه و به نیریینه نارم زوی جنسی خو تان تیر ده کهن؟ به پراستی نیوه کو مه لیکدی دهستدریژکارن (و سنوری حه لالتان بهره و حه رام به زانوده).

دهبینن هه مان وشه کانی سهیدان نوح و سالخ و هود دوباره ده کاته وه، نه مهش به لگهی نه وهیه که پیغه مبه ران سلاوی خودای ان لی بیت بانگه وازیان یه که و نامانجیان یه که، چونکه له یه ک سه رچاوه وه هاتوه.

شتیکی رون وناشکرایه که نه م جوړه قسانه له گهل نه ته وهیه کدا ناکرین بر وایان به هه بونی خودا نه بی و به به دیهینه رو پهرومردگاری نه و جیهانه ی دا نه نین، بویه نابینی وا وه لامی پیغه مبه ر لوت بدمنه وه و بلین : خودا جیهه؟ چون دهبیته به دیهینه ری نه م جیهانه؟ یا چون بووی هه یه بیته پهرومردگاری نیمو هه مو بونه و مر؟ به لکو دمیانگوت :

- ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ بِئِلْوَطٍ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿الشعراء/١٦٧﴾ واته : گوتیان : نه ی لوت، نه گهر واز له و قسانه نه هیینی نه وا به دلنیاییه وه شاربه دمهرت ده کهین.

قورئانی پرۆز ئهم بابتهی له جییهکی تردا بهم وشانهی خوارموه
دهربریوه:

— ﴿وَلَوْ طَآءَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأْتُونَ الْفَجْشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ
أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (۲۸) أَيُنْكُمْ لَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي
نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَنْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ

كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ العنكبوت/ ۲۸-۲۹ واته : پیغه مبهه لوت کاتی که به
نهته وه که ی گوت ئیوه کاریکی نابهجی دهکن که نیربازییه! هیچ یهک له
جیهانیان له پیش ئیوهدا ئه مه بهدییهی نه کردوه. ئیوه نیربازی دهکن،
ریگری دهکن، له کوڤر و کوومه لگه تاندا شتی نابهجی دهکن، گالته به خه لکی
دهکن، مه گهر نازانن ئه وانه هه موی کرده و ی نابهجین؟ ئه وان
نامۆزگاریه کانی لوتیان به گوپیا نه چو، هیچ وه لایمیکیان نه بو ته نها ئه وه نه بی
که گوتیان ئه گهر راست ده که ی پیغه مبهه ی ده سزای خودامان بو بینه.

نایا ئه مه وه لای نه ته وه یه که که باومپی به خودا نه بی؟ نه به خودا.. ئهم
قه ومانه باومپیان به بونی خوا هه بوه، به وهش هه بوه که ده بی بهه ستریت،
به لام له بهه ستنه که دا هاوه لیان بو داناون و له په رو مردگاریتیشدا نه یانویستوه
بینه وه ژیر دهسه لاتی یاساو ریسای شه ری پیغه مبهه ران .. دیاره که تاوانی
که ووه ی ئه وان گوپراپه لی کردن و شوپنکه وتنی بهه نامه ی غهیری بهه نامه که ی
خودای که ووه یه که به پیغه مبهه رانی بهه ریزی خویدا بو ی ناردبون، له
بهه رامبهه ردا فهه رمان و بهه ره ئستی (ئهمرو نه هی) سهه ر کرده دهه مپراست و
دهسه لاتی سیاسی خو یان وهه رگرتوه و کردویانه ته بهه نامه ی ژیان، با پیچه وانیه
وهه حیش بو بیت.. ئه مهش له دیتدارییدا قبول نیه.

نه ته وهی شوعه یب سه لامی خودای لی بیت :

نینجا با باسی خه لکی مه دین بکه مین که به (اصحاب الایکه) واته خاومن دارستانی چروپر ناسرابون، نه وانهی که سه دینا شوعه یب بیان بو ره وانه کرابو، سه لامی خودای لی بی.. نه وهی دمربارمیان دزمانین نه وهیه که نه وانیش له نه وهی سه دینا نیبراهیم بون، سه لامی خودای لی بی، که وایی پیویست ناکات لییکوئینه وه داخوا باومرپان به بونی خودا هه بوه یان نا؟ یا باومرپان به په رومردگاریه تی و خودایه تی خودا هه بوه؟ له راستیدا نه وانه نه ته وهیه کی موسلمان بون، دواپی به هوی نه وهی بیروبو چونیان شیواو کردمو میان خراب بو له پری دمرون.. قورئانیش که باسیان دمکا وا دمردمکه وی که نه ته وه که دواپی نه وه هه مو خرابه کاریه خو یان به نیماندار دزمانی، بو یه شوعه یب سه لامی خودای لی بی جار له دواپی جار پیی دمگوتن نه ی که له که م نه گمر خو تان به نیماندار دزمان ناوا بکه م و نه وه بکه م.

له وتویژی نیوان شوعه یب ونه ته وه که ی وه لآمدانه وهی نه ته وه مکه یدا دمردمکه وی که باومرپان به خودا هه بوه به په رومردگارو په رستراویشیان دادمنا، به لام له گهل نه وه شدا توشی دو جو ره گومرایی هاتبون:

یه که میان : قه ناعه تیان وابو که له گهل خودای که ورمد خودا و مندی تر هه نه له بواری خودایه تی و په رومردگاریتیدا. به م شیومیه خودا په رستنیان پاک و بیگهره نه بو.

دوهمیان : وایان دزمانی که په رومردگاریتی خودا لایه نه کانی ژیانی مرو ف له روی ره وشت و کو مه لایه تی و نابوری و شارستانی و سیاسییه وه ناگریته وه. وایان دزمانی که به نازادییه کی ره ها له ژیانی خو یاندا سه ربه ستن تا به ئارمزوی خو یان بزین و چی بکه م و چی نه که م . قورئانیش راستی نه م

قسانه مان دهسه لینی وهك دمه رمویت :

— ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ

غَيْرُهُ ۗ قَدْ جَاءَ تَكْمٌ بِكِنَّةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا

تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ

خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿ الاعراف/ ۸۵ واته : شوعه ییمان بو لای

خه لکی مه دیهن ره وانه کرد، پی گوئن : نهی گه لی خوُم ته نها (الله) بیهرستن

که هیچ خودای ترتان نیه بیجگه لهو، بهرنامه یه کی پاک و بوخت و به لگهی

زور و رونتان له پهرومردگارتانه وه بو هاتوه (که موعجیزه ی سهر دهستی نهو

بو سهلامی خودای لی بی).. له کیشان و پیواندا زولم له کهس مه کهن و شتی

خه لکی مه خوَن و به تهواوی بدهنه وه، پاش ناردنی پیغه مبهران و

چاکسازیه کهی نهوان له سهر زهوی مه که ونه خرابه کاری و فساد بلاو

مه که نه وه.. نه گهر باومرتان هه یه و ده لئین نیماندارین به گویم بکهن، بو خوَتان

چاکه.

. ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِيٰ أُرْسِلْتُ بِهِ ۖ وَطَائِفَةٌ لَّا يُؤْمِنُوا

فَأَصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿ الاعراف/ ۸۷ واته : مادام

تاقمیکتان باومری هیناوه به وهی که منی پی نیردراوم و تاقمیکیش باومری پی

نه هیناوه، ده چاومروانی داومریتی خودا بن که حوکمی خو ی له نیوانماندا

دهدات.. خوداش باشترین حاکم و داومره . نه مهش مزده ی نیماندارانی به

سهرکه و تن تیدایه و به لئینی به فه تارمت چونی کافرانیسه..

. (وَيَقَوْمٍ أَزْوَاجًا أَلْمِيحَاتٍ بِالْقِيسِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ يَقِيْتُ اللَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾) قَالُوا يَسْخَعِيْبُ أَصْلُوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا تَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِيْ أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ)

هود/ ۸۵-۸۷ واته : ئه‌ی نه‌ته‌وه‌ی خوّم با کیشانه‌و پیوانه‌تان دروست بیټ، مائی خه‌لکی مه‌خوّن وشتیان به کهم کورتي مه‌دمنه‌وه‌و ئازاوه مه‌نینه‌وه‌و فساد له ولاتا بلاو مه‌که‌نه‌وه، گوپرایه‌لی خودا بکه‌ن باشتره‌و ئه‌و حه‌لاله‌ی خودا بو‌ی دیاری کردون باشتره بیگرنه‌به‌ر وهک له‌و حه‌رامه‌ی کو‌ی ده‌که‌نه‌وه، من چاودیر نیم به سهرتانه‌وه، به‌لکو پیغه‌مبه‌ریکی خوام و په‌یامی نه‌وتان پی راده‌گه‌یه‌نم‌و ئاموژگاریتان ده‌که‌م. نه‌وانیش به‌ گالته‌پیکردنه‌وه گوتیان: ئه‌ری شوعه‌یبا نه‌وه نو‌یژه‌که‌ت وات لی ده‌کا پیمان بلئی دینی باوباپیرانتان جیبیلن و ناهیللی له کیشانه‌و پیوانه‌شدا به‌ ئارمزوی خوّمان فروه‌یلل بکه‌ین؟^(۱) .. هه‌ر بو گالته‌ پیکردن پییان گوت: به‌ راستی تو کابرایه‌کی عاقل و زاناو دانای!

ئه‌و رستانه‌ی هیلیان به‌ بندا هیئراوه‌ تایبه‌تن به‌ به‌لگه‌ی گومرپو‌نی راسته‌هینه‌یان له‌لایه‌نی په‌روه‌ردگاریه‌تی و خودایه‌تیدا.

(۱) پیشه‌وا فه‌خری رازی ده‌فه‌رمو‌ی : شوعه‌یپ به‌ دو شت فه‌رمانی به‌گه‌له‌که‌ی کرد، یه‌که‌میان به‌ یه‌کتابه‌رستی، دوه‌میشیان وازه‌ینان له‌ ته‌رازوبازی، نه‌وانیش نینکاریان کردو به‌ دو به‌هانه‌ خو‌یان لی‌بوارد: یه‌که‌م به‌ ته‌نها خودا ناپه‌رستن چونکه‌ نه‌ریتی باوباپیرانیان نه‌بوه، دوه‌م وازیش له‌ ته‌رازوبازی ناهینن چونکه‌ مائی خو‌یانه‌ وتیایدا ئازادن ، جا (ما یعبد آباؤنا) ئامازمه‌ بو‌ یه‌کتابه‌رستی و (نفضل فی اموالنا) ئامازمه‌ بو‌ وازه‌ینانی ته‌رازوبازی. (صفوة التفاسیر ۲/۲۹). (نه‌و.)

فیرعهون و دەست و پێوهندهکانی

ئینجا با پیکهوه له قورئاندا له چیرۆک و سەرگوزمشتهی فیرعهون و دەست و پێوهندهکانی ورد بینهوه، دهربارهی ئەو ههلهو چهواشهکاریبانهی که به ناو خهڵکیدا بڵاو بونهتهوه، ئەوهی دهربارهی فیرعهونه زیاتره لهوهی دهربارهی نهمرودو نهتهوهکهی بڵاو بو.. که گوايه فیرعهون نهک ههر باومری به بونی خودا نهبوه، بهلکو داوای خودایهتیشی دهکرد. مانای وایه ئەومنده گیل بو که به ناشکرا له ناو خهڵکیدا دهیگوت من بهدییهنهری ناسمان و زهویمهو میللهتهکهشی ئەومنده گیل و نهفام بون باومریان پێ دهکردا بهلام لهو راستیهی که قورئان و میژو شایهدی بۆ دهمدن دهرمهکهوئیت که گومرایی ئەویش له گومرایی نهمرود چوهو جیاوازییان نهبوه، ههردوکیان ههر له بوازی خودایهتی و پهرومردگاریتیدا گومراییون و گومرایی شوین کهوتوانی فیرعهونیش وهکو گومرایی دەست و پێومندو شوینکهوتوانی نهمرود بوه، ئەگەر جیاوازیهک ههبیئت ئەوهیه که لهبهر ههندی باروئوخی سیاسی، ملهپوری و دهمارگیری و نیشتمانپهرومری له نیو دەست و پێومندی فیرعهوندا بهرامبهر (بهنی ئیسرائیل)پهیدا ببوا! که ببوه بهربهستیک نهیدههشت ئەو نهفامانه باومر به خودایهتی و پهرومردگاریتی خودای بالادەست بهینن، ئەگەرچی له دلایانهوه باومریان پێی ههبو وهکو زۆریه ی بیباومره ماددییهکانی سهردهمی ئیستای ئیمه.^(۱)

(۱) هۆی سهرمکی خو بهبیباومر نیشاندانی زۆریه خهڵکی ئەم زهمانه بۆ ئەو دهمارگیری دهگهڕێتهوه که ئیمپریالیزم لهدوای لهبهین چونی خهلافهتی ئیسلامی بهناو جیهانی ئیسلامیدا بڵاوی کردهوهو بهردهوام بونی داگیرکردنی هزر (غزو الفکری) که بههۆیهوه ئیسلام وهک داگیرکمر خرایه بهرچاوی بهناو رۆشنیرمکانمان بهلام زۆریهشیان دواى رونکردنهوهی ئیسلامی راستهقینهو روبهروبوونهوهی واقع دینهوه سهر باومریون بهخواو

رونکردنه وهی کورتی نهم مهسه لهیه بهم شیوهیهیه :

کاتی دهسه لات که وته دهست سهیدنا یوسف سهلامی خودای لی بی همو
 ههولئی بو نهوه بو که ئیسلام و رینماییه کانی له نیوانیاندا بلاوکاته وهو له
 سهه خاکی میسر ناسه واریکی وا پتهوی جیهیشت تا چند سهدمیهک کهس
 نهیتوانی رهشی بکاته وه.

هههه چهنده خه لکی میسر هه مویان باومرپان به ئیسلام نههینابو، به لام
 ناشتوانرئ بگوترئ مروقی وایان تیدا مابو که باومرپی به خودا نه بی ونه زانی
 که خودا به دیهینه ره ئاسمانه کان و زهویه. کاریش به وهنده نه وهستا به لکو له
 راستیدا ئیسلامه تی به رادهیه کی وا کاری کردبوه سهه هه مو میسریهک ههه
 هیچ نه بی باومرپی وا بی که (الله) لهو دیوی سروهته وه خودای هه مو بته کان و
 په رومردگاری هه مو خو به په رومردگار زانه کانه. له سهه نه وه زهویه کهس
 نه مابو کافر بی و باومرپی به خودایه تی (الله) ی بالادهست نه بی. به لام نه وانهی
 که له سهه کافریتی دهرؤیشتن و به ردهوام بون له سهه ری نه وه له گه ل
 خودا (الله) دا چند هاوه ئیکیان دانابو له بواری خودایه تی و په رومردگار تیدا..
 نهم کاریگه ریه جوړاوجوړانه ی ئیسلام ههه مابوه وه له سهه خه لکی میسر تا
 کاتی هاتنی سهیدنا موسا پیغه مبهه سهلامی خودای لی بی^(۱) به لگهش نه وه

هه ناعه تی نه وه که ئیسلام به رنامه ی زیانه، که چی هه ندیکیان له بهه هه ندیکی ئیعتبارات
 به کرده وه جیهه جیی ناکه ن نه گه رچی له دل هوش هه ناعه تیان ههیه .. و مرگپر.
 (۱) نه گهه دهرباره ی روداوه میژوییه کان برپا بکهین به وهی که له ته وراتدا ههیه نه وه
 دمتوانین وا دانین که. له و کاته دا پینجیه کی خه لکی میسر موسلمان بون. نه مه و ته ورات
 باسی نه وانه دمکات که له گه ل پیغه مبهه موسا کوچیان کرد دو ملیون نه فهه بون! باومر
 مه که خه لکی میسری نه وه کاته له ده ملیون زیاتر بوین. ته ورات ده لی نه وانهی که له گه ل
 پیغه مبهه موسادا کوچیان کرد هه مویان (بنی ئیسرائیل) بون، به لام چون له ماوهی (۵۰۰)
 سالدا، دوازه کوری یه عقوب سهلامی خوی لی بی بون دو ملیون نه فهه، هه لته ههه

وتارمیه که یه‌کێک له میره‌کانی قیبتی له کۆری فیرعه‌وندا دای، نه‌وه‌ش له‌و کاته‌ی که فیرعه‌ون بریاری کوشتنی سه‌یدنا موسای دا، نه‌و میره قیبتیه که به نه‌ینی موسلمان ببو، له ناو میره‌کانی کۆری فیرعه‌وندا خۆی پینه‌گیراو هه‌ستاو گوتی:

— ﴿أَنْقَتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَقَوْمِ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ

يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا ﴿ غافر/ ۲۸-۲۹ واته : ئایا پیاویک ده‌کوژن که ده‌لێت (الله) په‌رومردگارو خودامه؟ له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا به‌لگه‌و موعجیزه‌ی زۆری له‌لایه‌ن په‌رومردگارانه‌وه بۆ هینانوه؟ خۆ نه‌گه‌ر درۆزن بێت نه‌وا زهرمری درۆیه‌که‌ی هه‌ر بۆ خۆیه‌تی و بۆ ئیوه‌ نیه، و نه‌گه‌ر راستگۆش بێت نه‌وا هه‌ندیک له‌و هه‌رمانه‌ی به‌ په‌یمانی خودا پێی داوون که سزای خودای گه‌ورمتان بۆ دێ نه‌وا حه‌تمه‌ن توشتان دێت. به‌ راستی خودا رینمایی زیاده‌رۆ و له‌رێ لادهر و درۆزن نادات.. ئه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌م نه‌مپۆ ئیوه‌ مال و مولکیکی زۆرتان به‌ده‌سته‌وه‌یه‌و له‌سه‌ر زه‌ویش ده‌سه‌لاتدارن و ده‌ست رو‌یشتون، باشه نه‌گه‌ر سزای خودامان بۆ بێت کێ هه‌یه یارمه‌تیمان بدات و هورتارمان کات لێی؟

— ﴿يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ

چهند ته‌خمین که‌ین ناگاته نه‌و ژمارمیه . له‌به‌ر نه‌مه نه‌وه‌ی پێوانه پێویستی ده‌کات نه‌ومیه که ژمارمیه‌کی زۆر له‌خه‌لکی میسر بریویان به‌پێغه‌مبه‌ر موسا هینابو و له‌گه‌لێاندا کۆچیان کرد. (مه‌به‌ست هه‌زۆو تیرمه‌کانی تره نه‌ک به‌نی ئیسرائیل) جا به‌هۆی هه‌مو نه‌مانه‌وه ده‌توانین بزانی که کاری بانگه‌وازی پێغه‌مبه‌ر یوسف سه‌لامی خوای لیبیت و چی‌نشینه‌کانی تا ج رادده‌یه‌ک کاری کردبوه سه‌ر ولاتی میسر.

وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ﴿ غافر/ ۳۰-۳۱ واته : نهی نه ته وه که م دترسم وه کو نه و دته وه تا همانه تان لی بیټ که ری که وه تن دزی پیغه مبه ران بوه ستنه وه .. وه کو کافرانی نه ته وه ی نوح و عاد و سه مود و نه وانه ی له دوا ی نه وان هاتن، وه ک نه ته وه ی لوت، بینیتان چو ن خودای گه وره له به ی نی بر دن!!

۔ ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ نَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا ﴿ غافر/ ۲۴ واته : پیشت یوسف تان به چهن دین موعجیزه ی ناشکراوه بو هات، که چی تا نیستاش به رامبه ری هر له گومان دان! کاتی کچی دوا ییشی کرد گوتتان دوا ی نه وه هر گیز خودا هیج پیغه مبه ری کی دیکه نانیری.

– ﴿وَيَقُولُ مَا لِيَ أَذْعُوكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿۴۱﴾ تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿ غافر/ ۴۱-۴۲ واته نهی نه ته وه که م بوچی من داوا ی نه وه تان لی ده که م و بانگتان ده که م که باومر به ی نین به خودای تا ک و ته نیا که ده تانبا به ره و رزگاری و به هشت و نیومش به ره و ناگری دوزه خم بانگ هیشت ده که ن؟! داوام لی ده که ن که بی باومر به به خوا و هاوه لی بو په یدا بکه م و ده تانه وی که سانی بکه م به هاوبه شی (وه کو فیرعه ون) که من وا نازانم شیاوی بن! من دهمه ویټ نیوه باومر به وه خودای ه به ی نین که کهس زال نابی به سه ری دا.. که توبه ی ته و به کارانیش ومردمگری.

سه ره تاو کو تایی نه م وتاره شایه تی نه وه دده ات که کاریگه ری که سایه تی سه یدنا یوسف سه لامی خودای لی بیټ هیشتا له دمرونی نه ته وه که دا تا نه و کاته ی نه م وتویزه روی داوه هر مابو، نه که رچی چهن دین چهرخی به سه ردا رویشتبو.

بههوی ئه و زانستهی ئه و پیغمبهره بهرپزه سهلامی خودای لی بیت فیری کردبون، له رادمیهکی وا نهفامیدا نه مابونه وه که هیچ شتیک له بونی (الله) نه زانن، یا نه زانن که ئه و پهرومردگارو خودایه و دسه لاتی بهسه ر هیزی سروشتدا زاله و دهبی لیی بترسن و خوئی لیی بپاریزن.

ههروهها له رستهی کۆتایی ئه م وتارمدا به دیاردهکهوئی که نه ته وهی فیرعه ون به ته وای نکوئی پهرومردگاریه تی و خودایه تی (الله) یان نه ده کرد، به لکو گومراییه که یان وه کو گومرایی نه ته وه مکانی تر بو که له مه و پیش باسمان کردن، واته ئه و نه ته وه هیهش له بواری پهرومردگاریه تی و خودایه تیدا هاوه لی بو خودا (الله) بریار دابو.

به لام نه وهی که گومان له فیرعه ون پهیدا دهکا که بروای به هه بونی خودا نه بو بی ئه و پرسیارهیه که کاتی گوئی له موسا پیغمبهر بو دهیضرمو: ﴿إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ من نیردراوی پهرومردگاری جیهانیانم، گوتی: ﴿وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ پهرومردگاری جیهانیان چیه و کییه؟ ئینجا نه وهی که به هامانی ومزیری گوت: ﴿أَبْنِي لِي صِرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣١﴾ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ﴾ واته: فه لایهکی بهرز و قولله یه کم سه ختم بو دروست بکه تا بگه مه هۆکارهکان، واته بگه مه هۆکارو ریگاکانی ئاسمان، تا بجه لای خودای موسا! ههروهها ئه و هه ره شه یه ی که له سهیدنا موسای کرد: ﴿لَئِن أَخَذَتِ الْإِلَهَاءُ غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ﴾ نه گهر بیجگه له من به خودا بگری به نندت دهکه م و ئه و جارهی بو نه ته وه که ی دا ﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَىٰ﴾ من پهرومردگاری هه ره بهرزتانم و ئه و فه سه یه ی که به دهست و پیومن و پیاوما قولانی خوئی گوت:

﴿ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي ﴾ نه مزانيوه بيچگه له من خودايه كي ترتان هه بيت.. بهم وتانه خه لگي وا تيده گهن كه فيرعه ون باومري به هه بوني خوداي گه وره نه بووه و هيچ بو چونكي دمرباره ي په رومردگاري جيهانيان نه بووه و هر خوي به تاكه خودا داناوه، به لام له راستيدا پالنه ري نه م قسانه ي پيشه وه ي فيرعه ون ته نها دهمارگيري نيشتمان په رومري بو، چونكه له كاتي سه يدنا يوسفدا سه لام ي خوداي لي بيت هر نه وه منده نه بو كه به هو ي كه سايه تيه به رپزو به هيزه كه ي نه و زاته بيرو باومري ئيسلام له خاكي ميسر بلا و بيته وه، به لگو كوراني يه عقوب (بني ئيسرائيل) به هو ي ده سه لات و قسه رويشتني سه يدنا يوسف وه سه لام ي خوداي لي بيت له ناو حكومه تي ميسردا ده سه لات يكي ته واويان هه بو، و حوكميان به سه ر ميسردا سي بو چوار سه ده مايه وه.

ئينجا هه ستي دهمارگيري نيشتمان په رومري و نه ته وه په رستي (ناسيوناليزم)^(۱) له دلي ميسريه كاندا جولايه وه و تپروانينيكي ره گه زپه رستييان بو دروست بو به رامبه ر به گه لي به ني ئيسرائيل (نه وه و ه چه ي كوراني يه عقوب)، نه م هه سته توند بو تا واي ليها ت ده سه لات ي (به ني ئيسرائيل) يان نه هيشت و بنه ماله نيشتمان په رومره ميسريه كان ده سه لاتيان گرته ده ست و يه ك له دواي يه ك حوكميان كرد، نه و پاشا نوپيانه ي كه حوكميان گرته ده ست به وه منده نه وه ستان كه كوراني يه عقوبيان ژر بار كرد و بي هيزيان كردن، به لگو هه وليان دا هه مو شوپنكار يكي سه رده مي سه يدنا يوسف سه لام ي خوداي لي بيت بسر په وه و خونه ريتي ئايينه نه فاميه كه ي خويان زيندو بكه نه وه. جا كاتي ك كه خوداي گه وره سه يدنا موساي سه لام ي خوداي لي بيت بو ناردن،

(۱) هه رچه منده ناسيوناليزم نه و كاته به و شيوميه ي ئيستا وه ك فيكرمه ك نه بوه كه له چه رخي سازده هه مي نه وروپا هاته كا په وه. - و مرگير -

ترسان له وهی که جاریکی دی دهسه لات بکه و یته وه دست جوله که کان.. نه مه هوی نهو رهفتاره لوت بهرزییهی فیرعه ونه که به تورمی و تیخورینه وه له سهیدنا موسا بپرسی: ﴿وَمَارَبُّ الْعَالَمِينَ﴾؟ واته: خودای جیهانیان کییه؟ نهو مل بادانهی بو نهوه بو دهسه لات ههر له دست حویدا بمینیته وه.. فیرعه ون له هه بونی خودای گه وره بی ناگا نه بو، نه مهش به جوانترین شیوه له گفتوگو یه کانی فیرعه ون و قسهی پیاوما قولان و وته کانی سهیدنا موسا پیغه مبهردا سهلامی خودای لی بیت دهر ده که وی بو نمونه فیرعه ون بو داکوکی کردن لهو قسهیهی خوی که موسا پیغه مبهردا سهلامی خودای لی بیت نیردراوی خودا نیه ده لی: ﴿فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقَرَّرِينَ﴾ الزخرف/۵۳ واته: نه گهر موسا سهلامی خودای لی بیت پیغه مبهردا بوچی وه کو سهر کرده و گه وره پیاوانی نیمه جهند بازنیکی زیبری له ده ستدا نیه؟ چونکه سهر و که کانی نه وان دو بازن و ته نیکی زیریان له دست ده کرد! یا بوچی کومه لی فریشته له گه لیا نه هاتون پاریزگاری بکه ن و پشتیوانی لی بکه ن؟

نایا کابرایه کی میشک به تال دهر باره ی بونی خوداو فریشته نه م قسانه ده کات؟

له شوینیکی دیدا قورئان چیروکی گفتوگوی نیوان موسا و فیرعه ونمان به م شیوهیه بو ده گیر یته وه:

﴿فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ (۱۰۱) قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هٰٓؤُلَاءِ

إِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ بَصٰٓئِرٌ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿ الاسراء/۱۰۱-۱۰۲
واته : فیرعه ون به پیغه مبهردا موسای گوت: و ابزانم جادویان لی کردوی

وتیکجوی! نه ویش فهرموی: تو باش دهمانی که خودای نه رزو ناسمانه کان نهو نو نیشانه ی بو ناردونه خواره وه تا پهندی لی وهرگرن و بگه رینه وه لای نهو شاهیدیشن له سهر راستی قسه کانی من، من وادمزانم نه ی فیرعه ون تو به هیلاک ده چی و خه سارتمه ند ده بی.

له شوینیکی دیدا خودای گه وره قسه ی شارواوه ی ناو دلی نه ته وه ی فیرعه ون دهم ده خات، که دم فهرموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۳﴾ وَحَمَدُوا بِهَا وَأَسْتَيْقَنَتَهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ النمل/۱۴، ۱۳ واته : که نیشانه دیارو ئاشکراکانی ئیمه یان گه پشته لا و دیتیان (موعجیزه کانی سهیدنا موسا سهلامی خودای لی بیت) گوتیان نه مه سیحریکی ئاشکرایه و نکولیان لیکردو باوهرپیان پی نه هینا، له گهل نه وهش له دلته وه دهمانزانی که له لایه ن خوداوه هاتوه. نه مهش زولمیک بو له خو یان کرد، چونکه خو یان به گه وره تر دهمانی و ملهورپیان دهم کرد له وه ی شوینی هه ق که ون.

هه روه ها قورئان کوریکی ترمان ده خاته به رچاو که سهیدنا موسا و ده ست و پیوهنده کانی فیرعه ونی تیدا کۆده کاته وه به م نایه ته که دم فهرموی:

— ﴿قَالَ لَهُم مُوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَقْتُلُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتْكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ ﴿۱۱﴾ فَنَنْزِعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ﴿۱۲﴾ قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَىٰ﴾ طه/۶۱-۶۲ واته : سهیدنا موسا به کۆمه لی ساحیرانی فهرمو: نه ی ههش به سه رینه! به دم خودای گه وره وه درۆ هه لمه به ستن، به تایبه تی که دهمانن نه مانه موعجیزه ی خودان و سیحر نین.. مه لئین سیحره، دواپی به هیلاکتان دها، هه رکه سی درۆ هه لبه ستی به هیلاک ده چی و زهرمه مند ده بی.. نه وانیش به م قسه یه ترسیان

لئ نیش و بونه دو بهش: هندیکیان به نهینی دهیانگوت: نهمه ساحر نیه، ساحر قسهی وا ناکات، هندیکیشیان دهیانگوت: بهدی ساحره! همتا لهسهر نهوه ریکهوتن که بهخه لکی بلین نهم دوانه (سهیدنا موسا و هارونی برای سهلامی خودای ان لئ بیت) دو ساحرن و دهیانهوی و لاته کهی خوتان له دست دهر بهینن و خوشتان و دهر نین و له دینی خوشتان که باشترین ریبارتانه دهرتان بهینن.

نهوهی لهم نایه ته به دهر ده کهوی نهوهیه کاتی که سهیدنا موسا سهلامی خودای لئ بیت ساحرهکانی به سزای خوداو خراپی سه رمنجامیان لهم به دروخسته و میهدا ترساند، هیچ کیشه و بگره و بهره له نیوان سهیدنا موسا ساحرهکاندا روی نه دا، نهوش له بهر نه و بو که هیشتا ناسه واری گه ورمیی و دسه لاتی خودا له دلی ساحرهکاندا هر مابو، به لام حاکمه نیشتمانیهکان ناگاداریان کردنه وه که نه گهر شوینی موسا بکهون و دسه لات بکه و پته دست بهنی نیسرا نیلیهکان نهوا کودمتایه کی سیاسی گه و ره رو دمداو فه رمانر هوایی میسر ده که و پته وه دست بهنی نیسرا نیلیهکان، بویه دلیان رهق بو و هه مویان لهسهر نهوه ریکهوتن که بهر بهر مگانی نهو دو پیغه مبه ره پیشه وایه سهلامی خودای ان لئ بیت بکهن.

دوای رون بونه وهی نهم راستیه به ناسانی دمتوانین بجینه ناو نهم لیکوئینه و میه وه که کیشهی نیوان سهیدنا موسا فیرعهون لهسهر چی بو؟ جووری نهو گومراییه کی که فیرعهون و نهته وه کهی لهسهری بون چی بو؟ فیرعهون به چ مانایه کی (رب) داوای خودایه تی و پهرو مردگاریه تی ده کرد؟

با پیکهوه بیر له یهکه بهیهکهی ئەم نایه تانهی خوارهوه بکهینهوه :

۱- پیاوماقولانی فیرعهون : ئەوانهی دمیانووست بانگهوازی سهیدنا موسا له ریشهوه دهریهینن له میسر، له دیدو بهرزهوهندی خۆیانهوه پرسیاریان له فیرعهون دهکرد:

﴿أَنْذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتِكَ﴾ الاعراف/ ۱۲۷ واته : نایا واز له موسا و نهتهوهکهی دینیت که ئاوا له ولادتدا خرابه و نازاوه بنینهوه و واز له په رستنی تۆو خودایه کانت بهینن؟

به پیچهوانهی ئەمانهوه، ئەو موسولمانهی باوهری به سهیدنا موسا هینابو پینی دهگوتن : ﴿تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ المؤمن/ ۴۲ واته: ئیوه من بانگهیشتی کافر یون دهکهن! ده تانه ویت به نه زانی بکهومه شیرکهوهو هاوهل بۆ خوا پهیدا بکه م؟!

ئهگەر له دو نایه ته وردبینهوهو به لگهی میژویی و شوینهواری نهتهوه کۆنهکانی میسری سهردهمی فیرعهونی بخهینه پال، بۆمان دهردهکهوی که فیرعهون و نهتهوهکهی به مانای یهکه م و دوهمی وشهی (الرب)، هاوهلیان بۆ خودا پهیدا کردبو و بت و سهنه میان کردبوو هاوهلی خوداو دمیانهپرست، دیاره ئهگەر فیرعهون خۆی به پهرومردگاری سهروی جیهانی سروشت دابنایه، واته وای دهربخستایه که له جیهانهدا زاله بهسه ر سیستمی هۆکارهکان و بیجگه لهو له ناسمانهکان و زهویدا هیچ خودای دی نهبی، ئەوا به هیچ جوریک بت و سهنهمی نه ده په رست.^(۱)

(۱) هندیك له لیکد رهوه (مفسری قورئان وشهی (آلهتك) بهو شیوهیه دهخویننهوه (لاهتك) واته (عبادتک)، وا تئ دهگن که فیرعهون داوای نهوهی کردوه که بهدییهینهری

نھرزو ناسمانهكانه.. جا مانای ناپهتهكه بهگوپرهی لیكدانهوی ئهوان وای لی دیت: (نایا واز له موساو نهتهومهکی دههینی تا نهتهپرستن؟) بهلام هندی شت همیه دهبی ناگاداری بین، وهك :

١- (الاهتك) ریزهپر (شاذ) هو پیچهوانهی خویندنهوی باوی ھورئانخویننهكانه.
٢- نهو مهبهستهی كه لیكدرهوانی ھورئان نهو خویندنهومیان بو ههلبزاردوه بهلگهیهکی بههیزی نیه.

٣- رمنگه (الاهه) به مانای بتیکی می بیت ، سهرمرای مانای (عیبادت)، بهلام ناشكرایه كه خوای ههرمههرزی میسریه كۆنهكان رۆژ بو كه به وشهی (رع) ناویان دهبرد و وشهی (ھرعون) مانای جیگری رۆژه یا روکاری رۆژه واته نهوهی فیرعهون داوای دهگرد نهوه بو كه نهو روالهتییکی مادی نهو رۆژهیه . تهواوبو.

(طبری) رحمهتی خوای لی بیت له تهفسیرمهكیدا بهرگی ١ لا ٤١-٤٢، بهرگی ٩ لا ١٧ دا دهلی : نیبن عهباس و مواهید رحمهتیاں لی بیت به (الاهتك)یاں خویندۆتهوه، بهلام (طبری) بهلاوازی داناوه گوتویهتی نهو خویندنهوهی كه زۆربهی خهلكی لهسهرینه (الاهتك) نیه بهلكو (الاهتك)ه به بهلگهی پهكدمنگی ھورئان خویننهكان لهسهر نهو رایه .

ههروهها طبری لیكدانهوهی نهو خویندنهوهی له نیبن عهباسهوه له جهند رویهكهوه گیراومهتهوه لهبهرگی ٩ لا ١٨ دهفهرموئ (ویزرك و آلهتك) واته (عبادتك) و وتویهتی فیرعهون دهپهراستراو كهسی نهدهپهراست، لهلایهکی ترموه لئی گیراومهتهوه بهمانای (واز لهپهراستن بهینن) نهمش نهوه ههلهدگری كه مانای ملكهچ نهکردنی بی بو فهرامانهكانی فیرعهون.

ههروهها نهو رایهی مامۆستا مهووددی كه نهو خویندنهوهیه دهگری (الاهه) بهمانای جینسی می (اله) هاتبی ههر تهبهری گیرایتیهوه، ههرچهنده دوباره بهلاوازی داناوهو فهرمویهتی: ههندیکیان دهلین نهوهی دهخویننیهوه (الاهتك) مهبهستی ومكو مانای (الاهتك)ه، بهلام نهوه (مؤنت)هو بهمهبهستی یهك خواجه.

جا نهوهی رای مامۆستا مهووددی بههیز دهكات (ههرچهنده تهبهری به لاوازی داناوه) نهومیه كه میسریهكان رۆزیاں به خوا دادماناوه له زمانی عمرمبی بهوشهی (اللاهه) هاتوه. ههروهها طهبهری له تهفسیرمهكیدا بهرگی ٩ لا ١٨ شیعری (بنت عتیبه بن حارث الیربوعی) به بهلگه هیناومهوهو دهلی :

تروحننا من اللعباء عصراً واعجلنا الالهة ان تؤبوا

۲- به لّام نهو وشانهی فیرعهون گوتویهتی که له قورئاندا هاتوه وهک
﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنَ إِلَهِ غَيْرِي﴾ القصص/۲۸ واته : نهی پیاو
ماقول و گه وره پیاوان، هیچ خودایهک شک نابهم غه پیری خوّم که بهرستراوتان
بیّت.

ئیبین عهباس دمه فرموی : له نیوان نهّم قسهو قسه کهی تری که وتی : ﴿أَنَا
رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ چل سالی پیّ جو، نهو دوزمنی خودایه دروی کردو دهیزانی که
خودایه کی به دهسه لّات هه یه و نه رزو ناسمان و نهویشی دروست کردوه.

— ﴿قَالَ لِيْنِ أَخَذْتِ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ﴾ الشعراء/۲۹ واته :
گوتی: نهی موسا نه گهر خودایه کی دی جگه له من بگریت و بهرستی، نهوا
به نندت ده کهم.

له وهشدا فیرعهون مه بهستی نهوه نه بوه که هه رچی (آلهة) هه بیّت غه پیری
خوی رمتی کاته وه، به لکو مه بهستی پوچکردنه وهو به دروختنه وهی بانگه وازی
سهیدنا موسا بو سهلامی خودای لیّ بیّت.

کاتی سهیدنا موسا بو سهلامی خودای لیّ بیّت بانگه شهی نه وهی ده کرد
دهسه لّاتی خودا نهک هه ر ته نهها له سه روی سهروشته وهیه، به لکو خاوهنی

ته بهری فه رمویه تی: (الالهة) لیّ رهدا به مانای رۆژ هاتوه ، هه روهها قاموسه کان له مانای
(الالهة) مانای بت و مانگ و رۆزیان لیّک داومه وه. بپروانه (القاموس المحيط) و (لسان
العرب) له وشه ی (اله) وه (المخصص) ۱۹/۹.
هه روهها (طبرسي) له ته فسیری (مجمع البيان) به رگی ۲ لا ۶۶۱ ده لیّ : (ابن جنی) ده لیّ :
رۆژ به (الالهة) ناو نرابو چونکه ده یان به رست ، نه مانهش هه موی رایه کانی ماموستا
مه ودودی به هیز ده کهن و دهیچه سپینن.

۳- بانگه‌شهی فیرعه‌ون بو خودایه‌تی نه‌وه نه‌بو که نه‌و به‌سه‌ر هه‌مو یاسایه‌کی سروشتدا زال‌ه و نه‌و به‌رپوهی ده‌بات، به‌لکو مه‌به‌ستی خودایه‌تی له بواری سیاه‌تدا بو و به‌ مانای سییه‌م و چواره‌م و پینجه‌می وشه‌ی (الرب) وای دادمنا که نه‌و سه‌روک و گه‌وره‌ی هه‌رمبه‌رزی میسه‌ره، بویه‌ ده‌یگوت نه‌من خاومنی خاکی میسر م و به‌روبو مه‌که‌شی هی منه، که‌وابی هه‌ر خو م شایانی نه‌وم کاره‌له‌سورپنم تیایدا، و که‌سایه‌تیه مه‌رکه‌زیه‌که‌ی ولات خو م که بنجینه‌ی پیکه‌وه‌گریدانی میسه‌ره، بویه نابیت هیچ یاسایه‌کی دی بیجگه له یاسای من به‌رپوه بریت.. بنه‌ماو بنجینه‌ی داواکه‌ی فیرعه‌ون به‌ دهربرپینی قورئانی به‌م شیوه‌یه بو:

﴿وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ

تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ الزخرف/ ۵۱ واته : فیرعه‌ون به‌ناو گه‌وره‌بپاوانی قیبتیدا بلاوی کرده‌وه و گوتی: نه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌م ! نایا مولک و ده‌سه‌لاتی میسر هه‌موی هی من نیه‌و نه‌و روبرو جوگه‌لانه به‌ژیر کوشکه‌که‌مدا نارون؟ نایا نابین چ ده‌سه‌لاتیکم هه‌یه؟

هه‌ر نه‌و بنجینه‌یه‌ش بو که بانگه‌وازی په‌رومردگاریتی نه‌مرودی له‌سه‌ر بنیات نرابو ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبرِهِمْ فِي رَبِّهِمْ أَنَاءَ أَنَّهُ اللَّهُ الْمَلِكُ﴾ البقرة/ ۲۵۸ واته : نایا هه‌والی نه‌و که‌سه‌ت پینه‌گه‌یشتوه که موناقه‌شهی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم دهرباره‌ی په‌رومردگاری ده‌کرد؟ نه‌وش به‌هوی به‌خونازین و له‌خوبایی بونی بو به‌و ده‌سه‌لات و مولکه‌ی که خودای گه‌وره پپی دابو.

هه‌ر نه‌و دیدو روانگه‌یه‌یه که فیرعه‌ونی هاوچه‌رخ پیغه‌مبه‌ر یوسف - سه‌لامی خودای لی بیت - لیه‌وه داوای په‌رومردگاریتی له‌سه‌ر ژیرده‌سته‌کانی

دهکات.

۴ به لَام بانگه وازه که ی موسا پیغه مبه ر سهلامی خودای لی بیّت که له گه ل فیرعه ون و دارودسته که پیدا بوه هوی مملانی و دوبهرمکی، نه وه بو که هیچ خوداو په رومردگاریک نیه تهنه ا (الله) نه بیّت به هه مو ماناکانی وشه ی (رب)، تهنه نه وه له جیهانی سه روی سروشته وه خوداو په رومردگارو له روی کۆمه لایه تی و سیاسیشه وه هه ر خوداو په رومردگار، بۆیه دهبی تهنه نه وه په رستری و که سی تر بیجگه له وه به گوپرایه لی کردن و په رستن تایبته نه کری، و دهبی تهنه دستورو یاسای نه وه له هه مو کاروباره جۆراوجۆرمکانی ژیاندا پیاده بکری..

خودای گه وره سهیدنا موسای رهوانه کردوه به لگه ی پیغه مبه رایه تی له شیوه ی موعجیزه دا پییه و فه رمان و نه هیه کانی خو ی به وه حی بو رهوانه کردوه، بۆیه دهبی به ریوه بردنی کاروباری به ندهکان له دست نه ودا بی نه ک فیرعه ون. لی رده دا فیرعه ون و سه رانی حکومه ته که ی جار له ودا ی جار دنگیان لی به رز دهبو وه و ده یانگوت: موسا و هارون هاتونه و ده یانه و ی ولاتی میسرمان له دست دهر به یینن و یاساو دستوری نایینی و شارستانیه تیمان بگۆرن به یاساو دستوری دی به پیی ویستی خو یان.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فَأَتَّبَعُوا آتْمَرَ فِرْعَوْنَ وَمَا آتْمَرَ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾ هود/ ۹۶، ۹۷ واته : موسامان به به لگه و نیشانه کانی خو مانه وه بۆلای فیرعه ون و دارودسته که ی نارد ، نه وانیش گوپیان به بانگه وازه خودای یه که نه داو شوین فه رمانی فیرعه ون که و تن، فه رمان و ریگه ی فیرعه ون لارو ویره و ناته واوه و عاقلانه نه بو.

- (وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ، أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ، وَأَنْ لَا تَغْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ) الدخان / ۱۷-۱۹
 واته : پيش هاوول پيداگه راني قورهيش فيرعون و نه ته وه كه يمان تاقى کرده وه، کاتي که موسامان بو ره وانه کردن که پياويکی خانه دان و به ريز بو، به فيرعو داروده سته که ی فهرمو: نهو به ندانه ی خودا (به نی نيسرائيل) م له گه لدا بنيرن و نازاريان مه دن، من ره وانه کراويکی نه ميني خودام، خو بهزل مه زانن له وه ی که حوکمی خودا جيبه جي کهن، من به به لگه ی ناشکراوه رينمايي ريگه ی راستم بو هي ناون که هه مو خاومن عه قليك دانی پيدا دهنی که من راستگوم و نيردراوی خودام.

- ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلاً﴾ المزل / ۱۶، ۱۵ واته : هو قورهيشينه، ني مه پيغه مبه ريگمان بو ناردون تا شاهيدي له خودا ياخي بونتان بيت، هه ر وه که پيشتر پيغه مبه رمان بو لای فيرعون ره وانه کرد، به لام فيرعون ياخي بو، ني مهش به شيويه کی سهخت گرتمان و له به ينمان برد، شيويه که به خه يالی که سدا نه ده هات، ني وهش له خوتان برسن که به هيلاک بجن نه گهر له موحه مه مد ﷺ ياخي بن.

- ﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى ﴿١٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ﴿٤٩﴾ طه / ۴۹-۵۰
 واته : فيرعون گوتی: نه ی موسا، نهو خودايه ی ني وه که منی بو بانگ ده کهن کييه؟ نه يگوت خودای من، چونکه زور که لله ره ق بو، دايه پال موسا و هارون، سه يدا موسا فه رموی: په رومردگاری ني مه نهو خودايه يه که هه مو شتيکی به دي هينا وه و زيانی پی به خسيوه و پاشان رينمايي چوني هتی زيانه که شی کرده.

— ﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَنْ أَخَذَتْ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿ الشعراء / ٢٣-٢٩ واته :

فيرعون گوتی: حه قیقیه تی ئه و خودایه ی تو جیه و چونه که دهئی سیه پهروردگاری جیهانیانه؟ سهیدنا موسا فهرموی: پهروردگاری نهرزو ئاسمانه کان و نه وهی له نیوانیاندایه نه گهر باومری پی دمکه ن.. فیرعهون به دهوروبه ره که ی گوت: گویتان لیه چ دهئی؟ من پرسیاری پهروردگار مه کی لیده که م که حه قیقیه ته که ی چونه، نه و باسی سیفاته که ی دمکات.. سهیدنا موسا سهلامی خودای لی بیت به لگه ی دوهمی بو هیناوه و فهرموی: پهروردگاری ئیوه و به دیهینه ری ئیوه و باو باپیرانتانه.. نه مهش به لگه یه کی کاریگهر تر بو، بویه فیرعهون نه ی توانی بهر په رچی بداته وه، بویه گوتی: به راستی نه و پیغه مبه ره ی بو ئیوه ره وانه کراوه شیته!! سهیدنا موساش سهلامی خودای لی بیت به لگه یه کی به هیزتری بو هیناویه و بو سه لاندنی پهروردگاری تی خودای گه وره و فهرموی: نه و پهروردگاره ی رۆژ له رۆژه لاته وه هه لدینی و له رۆژناواوه ئاوا ی دهکا، نه وه زمقترین به لگه یه نه گهر ئیوه عه قلتان هه بی، ههر نه و به لگه یهش بو که سهیدنا ئیبراهیم سهلامی خودای لی بیت نه مرودی پی به زاند و ورته ی له دم نه هاته دمره وه. فیرعهون که زانی هیچی بو نه مایه وه له بهرامبهر نه و به لگه به هیزانه دا، گوتی : نه گهر ههر پهروردگاری کی دی جگه له من هه لبریزی ئه و زیندانیت ده که م و هه تا دهمری له به ندیخانه توندت ده که م.

﴿ قَالَ أَجِنْتَنَا لِيُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ﴾ طه/ ۵۷ واته : گوتی: نه‌ی موسا! نایا بو نه‌وه هاتویه لامان که بهو سحرمت له خاکی میسر دهرمان که‌ی؟

— ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴾ غافر/ ۲۶ واته : فیرعهون گوتی: لیم گه‌رین با موسا بکوژم، (خوی وا پیشاندا که له‌بهر دلّی وان نایکوژی، به‌لام له راستیدا له ترسی نه‌وه‌بو نه‌وه‌ک سزای خودای بو بی) نینجا با موسا بانگی خودایه‌که‌ی بکات و رزگاری کا، دهرسم دینه‌که‌تان لی بگوژی یا نازاوهو شهر له ولاتدا بنیته‌وه..

— ﴿ قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّى ﴾ طه/ ۶۳ واته : ساحیره‌کان دوا‌ی وتویژ له نیوان خویان هاتنه سهر نه‌وه‌ی بلین که ئەم دو ساحیره ده‌یانه‌وی به هوی نه‌و سحره‌ی دمیکه‌ن له خاکی میسر دهرتان که‌ن و نه‌و ریگه راسته‌تان لی بشیوینن که سحرکردنه‌و له بن ده‌ستتان دهری بینن و به هویه‌وه ببن به خاومن ده‌سه‌لات.

به وردبونه‌وه لهو نایه‌تانه‌ی یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک هی‌نامان دهرده‌که‌وی که هه‌مان نه‌و گوم‌راییه‌ی که ههر له کۆنه‌وه نه‌ته‌وه جیاجیاکانی تیکه‌وتبو بالی کیشابو به‌سهر دۆلی نیلدا، وه بانگه‌وازی سه‌یدان موساو هارون سه‌لامی خودایان لی بیت هه‌مان بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ره‌کانی پیشوتر بو که ههر له کۆنه‌وه خه‌لکیان بو بانگ ده‌کرد.

جوله‌که و دیانه‌کان:

دوای باسکردنی شوینکه وتوانی فیرعه‌ون، ده‌گه‌ینه باسی به‌نونیسرائیل و نه‌ته‌وه‌کانی تر که نایینی جوله‌که و دیانیان^(۱) هه‌لگرتبو، نه‌وانه هیج گومانیان لئناکرئ که باومرپان به خودای جیهانیان نه‌بوئی یا باومرپان به‌خودایه‌تی و په‌رومردگاریه‌تی (الله) نه‌بوئی، هه‌ر نه‌مه به‌سه بو به‌لگه که فورئان به خاومن کتیبیان دادمنی به‌لام نه‌و پرسیاره‌ی به میشکی توئژمره‌ودا دیت نه‌ومیه: باشه بی نه‌ملاولا کردن دمبی نه‌و لادانه فیکری و کرداریانه چی بن له بابته په‌رومردگاریتیه‌وه که فورئانی پیروز نه‌مانه‌ی له ریزی گومرپان هه‌ژمارد کردون؟ وه‌لامی کورتی نه‌و پرسیاره هه‌ر له فورئاندا هه‌یه له‌و نایه‌ته پیروزه‌دا:

﴿ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴾ المائدة/۷۷
 واته: نه‌ی موحه‌مه‌ده‌دا! به جوله‌که و دیانه‌کان بلئ که خاومنی کتیبی خودایین: له دینه‌که‌تاندا به نارپه‌وا زیادمه‌روی مه‌که‌ن و شوین هه‌واو نارمزوی که‌سانیک مه‌که‌ون که پیستر گومرپا بون و خه‌لکی زوریشیان له‌گه‌ل خویاندا گومرپا کردو له راسته‌رئ دهرچون.

له‌م نایه‌ته‌ده‌دا دهرده‌که‌وی که گومرپایی نه‌وانه‌ش له بنجینه‌و بنه‌رته‌دا هه‌ر هه‌مان نه‌و گومرپاییه‌یه که نه‌ته‌وه‌کانی پیستر تی‌ی که‌وتبون. سه‌رباری نه‌مه‌ش گومرپاییه‌کی تره که زیادمه‌روی بو له ناییندا.. نیستا ئیمه‌ ده‌بینین که چۆن دوای نه‌مه فورئان نه‌و شیوه‌ گشتیه‌ رون ده‌کاته‌وه‌و دریزه‌ی پی‌ ده‌دا:

(۱) دیان: فه‌له، گاور، مه‌سیحی.

﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ﴾
 التوبة/ ۳۰ واته: چوله كه كان گوتيان پیغه مبهر عوزمهیر کوری خودایه و
 دیانه کانیش گوتیان پیغه مبهر عیسا کوری خودایه.^(۱)

﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۗ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي
 إِسْرَائِيلَ ۗ اَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ﴾ المائدة/ ۷۲ واته: بهراستی نه وانهی که گوتیان
 خودا خوئی عیسا کوری مهریه مه، بهو قسه یه یان کافر بون.. عیسا فه رموی:
 نهی بهنی نیسرائیل، تنها خودا بهراستن که بهروردگاری من و نیومه.

﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ ۗ
 وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ﴾ المائدة/ ۱۱۶، ۷۳ واته: بهراستی
 نه وانهی گوتیان خودای گهوره یه کیکه له سی خودایه کان (مه بهستیان خودای
 گهوره و سهیدنا عیسا و سهیده مهریه مه که هر سیکیان به خوا دادهنین)
 کافر بون، هیچ خودایه ک جگه له خودای یه کتاو تا فانه نیه.. نه و کاتهی که له
 روژی قیامتدا خودای بهروردگار دهفه رمویت: نهی عیسا کوری مهریه م!
 نه وه تو به خه لکیت گوتوه که من و دایکم له جیاتی خودا به خودا دابننن؟
 سهیدنا عیسا سهلامی خودای لی بیت دهفه رمویت: پاکی بو تو نهی خودایه! بو
 من نه هاتوه ونابی قسهی واکهم که شایانی من نه بی.

(۱) لیرمدا دمبینین زیادمهرویان کرد له وهی که له ناپینه که یاندا هاتبو، و پیغه مبهر عوزمهیر
 و پیغه مبهر عیسا سهلامی خویان لی بیت تنها نادمین و پیغه مبهرن و پلهی له وه
 بهرتریان نیه، بهلام نهوان ههستان زیاد له پیویست ریزیان لینان و کردنیان به کوری
 خوا، له کاتیکدا که خوی گهوره هیچ کورو کچی نین (پاک و بیگهردی بوئی). و مرگپر.

﴿ مَا كَانَ لِشَيْءٍ أَنْ يُوتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا

لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿۷۳﴾ وَلَا

يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۷۴﴾ آل عمران/ ۷۹-۸۰

واته: ناگونجی و ریی تی ناچی که سیک خودای گهوره کتیبی بو بنیری و حوکمی بداته دست و پیغه مبه رایه تی پی ببه خشی، نینجا به خه لکی بلیت و مرن ببنه بهنده ی من له حیاتی به ندایه تی خودا! به لکو پیان ده لیت ببنه خودا په رست و بهنده ی خودا ^(۱) بهو هویه ی که کتیبی خودا ده خویننه وهو خه لکیش فی ر ده کن، وه بو ی نیه و ناگری فه رمانتان پی بدات که فریشته و پیغه مبه ران بکن به په رومردگارو له حیاتی خودای گهوره دایاننن، چون دوا ی نه وه ی بون به موسلمان فه رمانی کوفرتان پی ده کات؟!

له م نایه تانه دهر ده که ویت که نه ته وه خاومن کتیبه کان (جوله که و

دیانه کان) گومر ایان له وه دابو:

یه که م: زیاد له پیویست ری زیان له گیانه په روزه کان وه کو پیغه مبه ران و

پیاوچا کان و فریشته کان ده گرت که له بهر پله و پایه ی نایینیان شایانی

ریزلیگرتن و به گه وره گرتن، به لام نه هلی نه م دو نایینه نه وانیان نه وه منده

به رز ده کرده و تا ده میانگه یاننده پله ی خودای متی و هاوه لی خوداو به شدار له

هه ل سوراندنی نه م بونه و مره!! نینجا له مه وه بو هانا بو بردنیان و په رستنیان!

چونکه وا حالی بوبون که نه م به ری زانه له و دیوی سروشته وه له پال خودای

گه وره دا به شیکیان له ده سه لاتی خودایه تی (الوهیه) و په رومردگاریه تی

(۱) نیین عه باس له ته فسیری وشه ی (ربانی) دا ده فه رموی: مانای (حکماء، علماء، حلما)

واته: حه کیم و زانوا سینه فراوانه کان.

(ربوبيه) دا ههيه.. واين دمزانى كه نهوانيش دمتوانن لئيان خوښ بن و يارمه تيان بدمن و بيانپاريزن.

دوهم: ﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْكَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ﴾ التوبة/۳۱.
واته : جوله كهو ديانه كان حيرو راهيبه كانى خوښان (پياوانى دينى خوښان) يان لهبرى خودا دانابو، كردبويانن به خوداى پهرومردگاريان، بهوهى كردبوياننه قسه روښتو.. به واتايه كى دى نهوانه كى كه له ناييندا هيچ نهركيكيان نه بو تهنه نهوه نه بى ياساكانى خودا فيرى خه لكى بكن و پاكيان كه نه وه به گوپره رزمه ندى خودا، نهوانه يان بهرز كرده وه بهرمبه ره تا گهيانديانه رادميهك چى ويستبايان بو يان هلال ده كردن و بهئارمزوى خوښيان شتيان لى قه دهغه ده كردن و فرمانيان پى ده كردن و بهر هه ئستيان ده كردن بى نهوهى به لگه يه كيان له كتيبى خوادا هه بى تا هه نهوانه ش بهرنامه و ريبازو داب و نهريتيان بو ديارى ده كردن.

به م شيويه نهوانه كه وتنه ناو نهو دو جوړه گومراپيه كى كه پيش نهوان نه ته وهى سهيدان نوح و ئيبراهيم و عاد و سهمود و خه لكى مهديه ن و نهوانى دى تى كه وتبون كه فرشته و پياوچاگانيان كردبوه هاوه لى خودا يان لهو لايه نه وه كه له سيفه تى پهرومردگاريتيدا لهو ديوى سروشته وه به زال و ده ستر وښتويان داده نمان، يان لهو لايه نى سياسى و كومه لايه تيه وه به پهرومردگاريان داده نمان .. ئاوا هه مو بنه ماكانى (مبادئ) سياسى و ياساى شارستانى و كومه لايه تى و رهوشت و داب و نهريتيان لهو مرو فان هوه ومرده گرت بى گويدانه نهوهى داخوا خوداى گه و ره رى پيداوه يان نا؟ يان ئايا برپارو ياساو ريساگانيان له گه ل و ه حى خوداى گه و رهدا يه ك ده گرنه وه يان نا؟! تا گومراپيان گه يشته رادميهك قورئان دمربارميان دمفه رمويت:

. ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اٰتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْحِجْبَةِ

وَالطَّغُوْتِ ﴾ النساء/ ۵۱ واته : نایا نابینی نهوانه‌ی به‌شیکیان له کتیبی خودا (تهورات) پیدرابو، باوهر به جیبت (بت و جادوگه‌ری) و تاغوت (حاکمی یاسا) ده‌یینن؟

— ﴿ قُلْ هَلْ اُنْبِئْتُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذٰلِكَ مُتُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَن لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَعَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ

الْقَرَدَةَ وَالْخَنَازِيْرَ وَعَبْدَ الطَّغُوْتِ اَوْلٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَاَضَلُّ عَن سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴾ المائدة ۶۰ واته: بلئ : هه‌والئ نهوانه‌تان بده‌می که له لای خودای گه‌وره زور له‌وه خرابترین؟! نهوانه‌ی خودا نه‌فره‌تی لی کردن و رقی لییان هه‌ستاوه هه‌ندیکیانی کردوه به مه‌یمون و به‌رازو هه‌ندیکی تری کردن به کویله‌ی تاغوتان، نه‌مانه گومرای دنیان و خرابترین جییان له دۆزه‌خدا ده‌بیئت..

وشه‌ی (جبت) وشه‌یه‌کی گشتگیره بو هه‌مو شتیکی سوک و بی ناومرؤک به‌کار دی وهک سیحرو نوشته و خه‌به‌ردانی غه‌یب و ره‌شبینی و گه‌شبینی و کاریگه‌ری به‌دهر له یاسای سروشتی. (تاغوت) یش بریتیه له هه‌ر تاکیک یا چینیک یا به‌رئومبه‌رایه‌تیه‌ک له ریبازی خودا دهر‌چوبیئت و سنوره‌کانی به‌ندایه‌تی به‌زاندبیئت و داوای خودایه‌تی (الوهیه) و به‌رومردگاریتی کردبیئت..

جا که جوله‌که‌و دیانه‌کان توشی نه‌و دو جوړه گومراییه بون که باسمان کرد، ویدی له لایه‌که‌وه هه‌رچی بیروبو‌چونی پروپوچ و نه‌فسانه‌ی نه‌و کاته هه‌بو، خزایه ناو دل و میشکیانه‌وه.. له لایه‌کی تریشه‌وه له به‌ندایه‌تی کردنی زانا و شیخ و چینی سوئی و پیاو‌چا‌کانه‌وه به‌ره‌به‌ره داخزانه ناو به‌ندایه‌تی کردنی سته‌مکارو سه‌روک و گه‌وره‌کانیان که به‌ناشکرا سنوری خودایان شکاندبو و یاخی بیون.

هاوه ئپهيدا كه راني عه رهب

كه يه كه م جار قورئاني پيرؤز له گه ل هاوه ئپهيدا كه ره عه رمبه كاندا دوا كه دوا پئغه مبه ري خودايان صلي الله عليه وسلم بؤ هاتبو نه وانيش له چهند جؤريكي گومرپاييدا بون.. بزاني گومرپاييه كه يان له چ جؤريك بو له بابيه تي (الوهية) و (ربوبية) دا. ئايا خوداي گه ورميان نه دهناسي؟ يا نه وه ته هه ر باومرپان به بوني نه بو؟ جا بؤ نه وه پئغه مبه ريان بؤ ني ردرابيت تا باومر به بوني خودايان له دلدا بروينيت، ئايا (الله) يان به په رومردگارو خوداي هه مو جيهانيه كان نه دهناني؟ جا قورئانيان بؤ بني ر ئا بړوايان به خودايه تي و په رومردگاريه تي (الله) له لا دروست بكات؟ يا ملكه چي خودايان نه ده كرد و نه يانده په رست ؟ يا نه يانده دهناني كه خودا بيسه ري پارانه وه كانيانه و دهنانيت پيداويستيه كانيان جيبه جي بكات؟ ئايا وايان دهناني كه (لات و عوزاو مهنات و هوبه ل) و خودا داتاشراوه كاني دي له راستيدا به ديهيته ر و خاومني نه م گه ردونه و ورؤزيمه رو كاره ه لسورپينه رو به رپوه به رن؟ يا بړوايان وابو كه نه م خودا داتاشراوانه سه رچاوه ي ياساو چاوگي رينموني و ئامؤزگاري كردن له كاروباري شارستانيه ت و ئاكاردا؟

نه گه ر بؤ وه لامي هه ر يه ك له م پرسيارانه بگه رپينه وه بؤ قورئان ، نه وا وه لامي هه مويان به (نه خير) دمداته وه و بؤ مان رون ده كاته وه كه هاوه ئپهيدا كه راني عه رهب نه ك هه ر باومرپان به بوني خوداي گه و ره هه بوه ، به ئكو دميانزاني كه (الله) به ديهيته ر و په رومردگارو خاومني هه رمبه رزي نه م بونه ومريه به بته كانيشيانه وه ، وه ملكه چيشيان بؤ خوداي گه ومرده كرد له وه ي كه خودايه و په رومردگار.. خوداي گه و ره نه و زاته هه رمبه رزه بو كه له كاتي ته نگانده ا په نايان ده برده به رو نكوئيان له وه نه ده كرد بيپه رستن و ملكه چي

بن. ھەرۈمھا دەربارەى بت و خواگانيان باومريان وا نەبو كە بەدبەينەرى بونەومرن، ياخود رزق و رۆزیدەرى مروفن، يا ئەوان لە مەيدانى سياست و ياسای بەرپۆەبەرىتى شارستانىەتدا رینمونىكار و چاوساغيانن.. ئەم ئايەتانه شایەدى ئەم راستیە دەدن :

— ﴿ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَنْقُوبُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنْ يَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾ بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾

المؤمنون/ ۸۴-۹۰ واتە : ئەى موحەممەد پىيان بلى: ئەم زەويەو كەسانى كە تيايدايە ھى كىيە ئەگەر دەزانن؟ لە وەلامدا دەلین ھى (اللە) يە ، بلى: ئەدى بۆ پەندو نامۆزگارى لى وەرنەگرن؟ بلى : كى بەدبەينەرى ئەو ھەوت ناسمان و ئەو عەرشە گەورەيە؟ دەلین : خودايە ، بلى : كەوايە بۆ لە سزای ناترسن؟ چونكە بريار دەدن و دوايش بت دەپەرستن! بلى : كى خەزینەو مولكى ھەمو شتىكى لە دەستە؟ و خاومن ئەمانە؟ ئەوھى مەبەستى بى پەناى دەدا ئەگەر پەناى بۆ ببا، بەلام كەس لەو پەنا نادریت، ئەگەر دەزانن پىم بلىن؟ لە وەلامدا دەلین ھەر (اللە) يە ئەوھى بەدەستە، پىيان بلى : باشە چۆن لەگەل دان پىدانانتان بە يەكتايى خودا خۆتان دەخەلەتینن و لە رپى ھەق لادەدن و شتى ديكە دەپەرستن؟ ئیمە بەلگەى تەواومان لە سەر يەكتايى خودا بۆ ھىنانەو، بەلام ئەوان نەفامانەو چەواشەكارانە ھاوەليان بۆ خودا پەيدا دەکرد.

﴿ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرِينِ يَمِّمِ بِرِيحٍ طَبَقَتْهُمُ وَقَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۗ دَعَاؤُا اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنْجَيْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾ يونس/ ۲۲، ۲۳ واته : خودايه كه شتى بو وهديهناون تا له وشكايي پي برؤن وهكو نهسپ و بارگير، عه قلى پيداون تا كه شتى بو ناو ناو دروست بكن، ههرچهنده كاتيك له ناو كه شتيدا دمبن و بايهك ديت و دميانات پي دلخوش دمبن ، نهگهر له ناكاو بايهكي توند هه لى كردو له هه مو لايه كه وه شه پولى گهورميان بو هات گومانيان بو دروست بو كه به هيلاك دهچن، نهوا پشت له بتهكان دهكهن و پر به دل هاناو هاواري خودا دهكهن! . نهمه به لگه يه له سهر نه وهى كه نينسان له تهنگاندها به فيتره وه دهگه رپته وه لاي خودا، بو يه پارانه وهى ناچار گيرايه نهگهر كافر يش بيت .^(۱) جا دمبيرين ده لين: خودايه نهگهر نه مجاره له م سهختى و ناهه مواريه رزگارمان كهى، نهوا سوپاسگوزاريت دمبين و دمه پهرستين، كه خوا رزگاربان دهكات، دمبيني ديسان هاواري غه يري خودا دهكهنه وهو كرده وهى خراب و نابه جى دهكهنه وه.

﴿ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۗ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴾ الاسراء/ ۶۷. واته : كاتيك له ناو دهريادا دمبن و ترسان له خنكان و فهوتان روتان تى دهكات، ويل دمبن به دواى فرياره سيكدا! نهوجا دلنياش دمبن كه غه يري خوا كهس به هانا تانه وه نايات، كه چي كه قورتارتان دهكات و

(۱) تهفسرى قورتوبى ۲۲۵/۸.

دہگنہ وہ سہر و شکانی پشت له خوا دہگنہ وہو گوئی به وحیہ کہی نادن..
به راستی مرؤف کو فرانه بزیرہ..

﴿وَالَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِهِمْ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾
الزمر/۲ واتہ: بتہرستہ کان دہلین : نئمہ بؤ ئەوہ ئەو بتانہ دہہرستین تا
پلہیہک له خودامان نزیك بکہنہ وہو بؤمان بپارینہ وہو داواى لیخوشبونمان بؤ
بکہن.

﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾ یونس/۱۸ واتہ : دہلین : ئەوانہ
تکا کارمانن له لای خودا.

هەر وہا عہر مہبہ گانی جاہیلییہت وا له بتہ کان نہ دہگنہ یشتن وەك ئەوہی
بلین له کاروباری ژیانماندا رینماییمان دہکن، خودای گہورہ له سورمتی
(یونس) دا فەرمان به پئغہ مہرہ کہی دہکا کہ محە مەدە ﷺ کہ بفر مویت:

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ﴾ یونس/۳۵
واتہ : به هاوہ ئپہیدا کہرہ کان بلی : ئایا بتہ کان هی وایان تئیدایہ کہ رینمایى
کہس بکات بؤ رئی راست؟

خودای گہورہ بہم پرسیارہ بئدہنگی کردن، کہس نہیتوانی بلی بہ ئی
تیاپاندا ہئیہ رینشاندمر بی. وەك ئەوہی بلی (لات و عوززاو مہنات) و
ئەوانی تر له بیروبؤ چون و رەفتاردا رینشاندمرمانن، یاخود بنہ ماگانی
(مبادئ) دادگہری و ناشتی و ئاسایشمان فیر دہکن و نئمہش له کانیواى ئەو
زانستانہ وہ راستیہ سہرہ کیہ گانی بونہ وەر فیر دہبین. لەو کاتہدا خودای
بالادہست به پئغہ مہرہ کہی ﷺ دہفر مویت :

– ﴿قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ ۗ فَمَا لَكُمُ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ یونس/ ۲۵ واتە: پێیان بڵێ: خودای گه‌وره رێی راست نیشان دهدا، باشه ئه‌وهی رێی راست نیشان دهدا شایانتره شوینی که‌وی یا ئه‌وهی رێنیشانده‌ر نیه و مه‌گه‌ر رێی پێ نیشان بدری؟ نه‌ری ئه‌وه چیتانه ئه‌مه چۆن حوکمی‌که که خودای بالاده‌ست و بته‌کانتان له دسه‌لات و شوینکه‌وتندا ده‌که‌نه په‌ک.

دوای ئه‌م ده‌قه قورئانیانه ده‌مینێته‌وه داوای وه‌لامی ئه‌و پرسیاره بکه‌ین که باشه ده‌بی هۆی گوهرایی هاوبه‌شپه‌یداکه‌رانی عه‌ره‌ب له بابته په‌روهردگاریته‌وه چی بویته که خودای گه‌وره پێغه‌مبه‌ری خۆی بۆ ناردن تا به‌ره‌و رێی راستیان به‌ینێته‌وه؟ بۆچی ئه‌م کتێبه راسته‌ی بۆ ناردن تا له تاریکه‌وه به‌ره‌و روناکیان به‌ینێته‌وه؟

ئه‌گه‌ر به‌ قوڵی له قورئان ورد بینه‌وه ئه‌وا له کرده‌وه‌و بیروبو‌چونیاندا ده‌گه‌ینه دو جو‌ر گوهرایی که له دێر زه‌مانه‌وه له ناو نه‌ته‌وه نه‌قامه‌کاندا هه‌به‌.

ئه‌وان له‌لایه‌که‌وه له بابته په‌روهردگاریتی و خودایه‌تی به‌ سه‌ر ئه‌و دیوی سروشتدا چه‌ند بت و خوداوه‌ندیکیان کردبوه هاوه‌لی خوداو وایان ده‌زانی که فریشته‌و پیاوچاگان و نه‌ستیره‌کان له هه‌ندیک لایه‌نه‌وه بی به‌کاره‌ینانی یاسای هۆکاری (نظام العلل والاسباب) دسه‌لاتیان له‌م بونه‌ومردا هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه له پارانه‌وه‌و دروشمه په‌رسته‌نه‌کان و پشت پێبه‌ستاندا نه‌ده‌گه‌رانه‌وه به‌ ته‌نها بۆ لای خودا، به‌لکو بۆ خودا داتا‌شراوه هه‌لبه‌سراوه‌کانیشیان ده‌گه‌رانه‌وه.

له‌لایه‌کی تره‌وه له بابته په‌روهردگاریته‌ی له مه‌یدانی سیاسه‌ت و یاساو

ریسای شارستانیہ تدا بیریان بو ئه وه نه ده چو که ههر خودای بالادہست
 پەروردگارو بهس، به لکو پیشهوا ئایینی و سهرک خیل و گهرمکانیان لهو
 رووه کردبو به پەروردگارو له وانه وه بهرنامه و یاسای ژانیان و مرددگرت.

جا له باره ی گومرایی یه که میانه وه قورنانی پیروز بهم ئایه تانه ی خوارموه
 شاهیدی دا:

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ
 عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْأَمِينُ ﴿۱۱﴾ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَفْعَ لَهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿۱۲﴾ يَدْعُوا لِمَن ضَرَّهُ أَوْ قَرَّبُ مِنَ
 نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿۱۳﴾ الْحج/۱۱-۱۳ واته : هه نديک کهس هه ن له لای
 لابه لاوه خودا ده پهرستن ! (له که ناریکه وه خودا ده پهرستن و نه هاتونه ته ناو
 دینه که یه وه،^(۱) و مکو بلایی گومانیان له دلدا ماوه له ناخیاندا جارئ
 قه ناعه تیان پئی نه کردوه)، نه گهر خیر و بیریکی پیبگات، نهوا له سهر
 خواپهرستی بهردهوام ده بیئت، نه گهر توشی تاقیکردنه وه و ناخوشییه ک بیئت
 نهوا له دین و مرده گهرئ خه سارمه ندی دونیاو قیامت دمی، نه مه یه
 خه سارته ناشکرا. له شتیک ده پارینه وه که نه قازانج ده گیه نی و نه زیان،
 نه مهش نه وپهری گومراییه، داوا له شتیک ده کات که زیانی نزیکتره له قازانج!
 به وهی له دنیا دا توشی سهر شوپریان ده کات و نه وهی ده شیانه وی له قیامت
 بویان بپارپته وه به ده ستیان نایهت. نه مانه خراپترین پشتیوان و هاوده من .

(۱) واته به دودلی و گومانه وه خوا ده پهرستن ، نه مهش نمونه یه که خوی گه وره
 ده یه نییه وه بو ئه و که سانه ی که به دنیا یییه وه به نایه ته ی خوا ناکن ، به لکو بهر اپایی و
 گومان و دلهر اوکیوه خواپهرستی ده کهن و مکو دورو (مناق) .. (نه.و)

﴿ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ، وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ یونس/۸ واته : جگه له خودا شتانیک دمپه‌رستن که نه‌زیانیان پیده‌گه‌یه‌نن و نه‌قازانج و ده‌لین : نه‌وانه تکاکارمانن لای خودای گه‌وره تا له تاوانمان خوش بییت.. بلی باشه هاوه‌لئیک به خودا ده‌ناسینن که خودای گه‌وره نه له ناسمانه‌گان و نه له زه‌ویدا نایناسیت و نازانیت له کوپیه؟! پاکی و بیگهردی بو خودا، خودا له‌م شته پرپوچانه‌وه دوره.

﴿ قُلْ أَيُّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ﴾ فصلت/۹ واته: بلی نایا نیوه باومر به‌و کردگاره ناهینن که زه‌وی له ماوهی دو روژدا به‌دییه‌ناوه؟! چون هاوشانی بو دادمنین؟

﴿ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ المائدة/۷۱ واته : بلی : نایا له غه‌یری خودا شتیک دمپه‌رستن که توانای خیر پیدان و زهرمر لیدانی بو‌تان نیه‌و رو له‌و خودایه و مرده‌گیرن که گوئی له قسه‌گانتانه‌و ناگای له حال و کاروبارتانه؟!

﴿ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ، مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسَىٰ مَا كَانَ يَدْعُوَ إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا ^(۱) لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ﴾ الزمر/۸ واته : که مرؤف توشی به‌لاو موسیبه‌تیک دم‌بییت یه‌کسه‌ر هاناو هاوار بو خودای په‌رومردگاری

(۱) واته: ده‌لی : فلانه شیخ و مشایخ نه‌و به‌لایه‌ی له‌سه‌ر لابر دم ، یان نه‌و به‌خششم به‌هوی فلان وه‌لی و مرگرت.

دھبات که خودای ه وا گه رامه وهو په شیمانم، خودای ه بی به هاوارمه وه.. که چی که که دهجیت به هانا یایه وهو نیعمه تی خوی پی دهبه خشیت، له جیاتی شوکرانه بژی ری نه وهش فهراموش دهکات که پیستر هر نه م بو هانای هر بو نه و خودای ه به دسه لاته دمبرد!! سه رباری نه م سبله یی و بی وهفاییهش دهیینیت هاوه لی بو خودای په رومردگار داناوه!! دهیینیت بهرنامه و ری بازیکی تری غهیری وه چی خودای ی گرتوته بهر تا خه لکی توشی گومرایی بکات !!

﴿ وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا كُفِيَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتَسْتَأْذِنَنَّ عَمَّا كُتِبَ تَقَرُّونَ ﴾ النحل/ ٥٣-٥٦ واته : هر نازو نیعمه تیکتان هه بی هر له خوداومیه، کاتی توشی ناخوشی دین هاوار ومبر نه و دهبه ن، که ناخوشیه که ی له سر لابر دن نه و کومه لیکتان لی هه لده گه رینه وهو ده لین : فلانه شیخ و پیاوچاک یا فلانه بت بو نه و ناخوشیه ی له سر لاداین و نه و نیعمه تهش له و بتانه وه چاومری دهکن! نه گه ر وا بکه ن له رۆزی دوا پیدا دمانن خودا جیتان به سر دینی؟ رۆزی نیمه پیمان داو ن که چی له پیناوی نه و بتاندها دمیبه خشن و پشکی بته گانیانی لی دمرده کن!! سویند به خودا له رۆزی دوا پیدا له وردو درستی نه و چه واشه کاری و درۆو ده له سه یه یان دمپر سر یته وه ..

به لام سه بارمت به جوړی دوه م له گومراییان، نه و ھورانی پیروز به م شیوه شایه تی و گه واهی دهدات:

﴿ وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاءَهُمْ لِيُزْذَوْهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ﴾ الانعام/ ١٣٧. واته : هه روا

گه وره پیاو سهرهك خيلاى عهره^(۱) زينده به چال كردنى كچه گانيان لاي خه لگى په سهند كردبو، يا وپان فير كردبون كه كوره گانيان بكه نه ديارى بو بته گان، نه وهش بوه هوى نه وهى به هيلاكيان ببهن و دینی پیغهمبهر (ئيراهيم و ئيسماعيل) يان لى تيكه ل كهن و دهستكارى بكه ن.

نه وهى له م نايه ته به ديار ده كه وئ نه وهيه كه مه بهست له وشه ي (شركاو) بت و سه نه مه گان نيه، به لگو مه بهست نه و سه روك و گه وره پياوانه يه كه كوشتنى منداله گانيان له پيش چاوى عهره به گان جوان كردبو، نه و كرده وه پوچه يان تيكه ل به دینی پیغهمبهر (ئيراهيم و ئيسماعيل سه لامى خودايان لى بيت) كردبو، هه روه ها وا تى ده گه يشتن كه نه و پياوه ده سه لاتدارانه ده سه لاتيان به سه ر سيستمى نه م بونه وه رده ا هه يه يا بيانپه رستن و لئيان بپارينه وه، به لگو نه و ده سه لاتدارانه يان كردبو هه وه لى خودا له وهى دانيان به وه دا هينابو كه شاپانى نه وهن به نارم زوى خويان به رنامه ي ژيان و ياساى شارستانيه ت و كو مه ليه تى و ره وشت و نايين دابنين.

— ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ الشورى/۲۱
 واته : يان نه وه تا چه ند هاوبه شيكيان هه يه مافى ياساو ريسا دارشتنيان داونه تى تا ري بازى زينيان بو دابنين و تاوانيان له بهر چاو جوان كهن، كه خوداى گه وره رى بى نه داوه، نه وهش بو نه وهيه تا له سه ر ري بازى خودا نه رو ن.

له جيگه ي تايبه تى خو ي له م كتبه دا به دري زى باسى وشه ي (دين) ده كه ين ، ئينجا به ديار ده كه وئ كه نه م نايه ته مانا كه ي چه ند فراوانه .

(۱) خاومنى ته فسيري (صفوة) ده فه رموى : (شركاء) به ماناى (شياطين) ه ، به لام ماموستا مه وودى به ريش سپى و سهرهك خيلى ليكداوته وه، كه نه وهش له گه ل (سياق) ي نايه ته كه زياتر ديت ، بو يه ني مه ش نه وه مان هه ل بازرد والله اعلم. ومرگير

ئەھۋى لېردا بەدىيار دەكەۋى ئەھمىيە كە سەرۋك و گەورمپىاوان بەرنامەو ياساۋ دەستورىيان ۋەكو دىنىك دادەناۋ بى ئەھۋى خۇدا رې پىدا بى، و عەرمبى ئەو سەردەمە جاھىلىيەش ۋا حالى بىون كە پىۋىستە شوپنىان بكەون و لەسەرى بېرۇن. ئەم ياسادانان و شوپنكەوتنە خۇى ھاۋەلپەيداكردىكى رون وروتى خۇدايەتى و بەرۋەردگارىەتى (اللە)پەو و باۋەرھىنانىشە بە شىاۋىتى ئەم ھاۋەل پەيداكرنە .^(۱)

بانگەۋازى قورئان دەربارەى پەرومردگارىەتى خۇداى گەۋرە

مەبەست لەم لىكۆلئىنەۋەيەى لەم چەند لاپەرپەيەى پىشودا نوقمى دەرىپاكەى بوين دەربارەى بىرۋاۋ دىدو بۇچونى نەتەۋە گومراكان ئەھمىيە كە پەردە لە روى راستىەك لادەين ئەھۋىش ئەمەيە: ئەو نەتەۋانەى كە قورئان مۇرى گومپرايى و سەرلېشىۋاۋى و ئاشوبگىپرى و زالمى لىدابون، ھەر لەكۆنەۋە تا كاتى ھاتنە خوارەۋەى قورئان، نەتەۋەيەكىان تىدا نەبو باۋەرپى نەبى بە ھەبۋنى خۇداى گەۋرە، ھەرۋەھا ملەجرەى ئەھمىيان نەدەكرد لەھۋى كە خۇداى گەۋرە

(۱) شەھىد سەيد قوتب دەفەرمۇى : لادانى عەرمبى سەردەمى جاھىلى لە رىگەى پەكتاپەرستى لەبۋارىكى تىرىشدا غەپىرى بۋارى بىرۋاۋەر دەردەكەۋى ، كە ئەھۋىش بىرىتىيە لە بۋارى ياساۋ رىسا دارپشتن و ئاراستەى دەسەلات و فەرمانپروايەتى ، كە ئىسلام بە سىماى پەكتاپەرستى و نىشانەى ئىسلامى دەزانى. ئەوان ھوكمىيان بە داب و نەرىتى جاھىلىيەت دەكرد كە لە فتاۋ بىرپارى فالجىەكان و سەرەك خىلەكان و ھاۋەل پەيداكرە گەۋرەكان و پاشماۋەى باۋباپىرانىان پىك ھاتبو.

ئەھۋى جىبى سەرسۋرمانىش بو ئەھمىو كە ئەمانەيان بە (شەرىعەتى خوا!) و دىنى ئىبراھىم دەزانى، ئاپىنى ئىسلامىش بۇ ئەۋە ھات كارەكە ھەمۋى بۇ دەسەلات و شەرىى خوا بگىرپتەۋە، ئەمەش بكات بە ماناۋ كرۇكى ۋاقىعى و عەمەلى (لا الە الا اللە).. بىروانە (مقومات التصور الإسلامى/ل۱۰۹).. (ئە.و)

په ورومردگار، به لکو گومرایی بنه رمتی هاوبهش له نیوان هه مویندا نه ووبو که مانای (رب) یان کردبوه دو بهشی جیا له یهک که له سه رمتای نه م بابه ته وه به به لگه ی زمانه وانی و قورئانی رونمان کرده وه سه ماندمان که له دو لایه نه وه تیگه یشتنی هه له دروست بوبو :

یه که م : نه و مانایانه ی که وشه ی (رب) دمیانگه یه نیّت له هه ئسان به په ورومردگردنی به دیه ئنراوه کان و ناگالی بونیان و نامادمکردنیان و جیبه جیکردنی پیداویسته کانیان و پاراستنیان به ریگایه کی به دمر له یاسای سروشتی که هه مویان خودای گه وره جیبه جییان دهکات، نه مه لای نه وان مانایه کی دی هه بو، نه وان هه رچهنده ته نها (الله) یان به په ورومردگاری هه ره به رزیان دادنا، به لام له گه ل خودای گه وردها باومریان وابو که فریشته و پهری (جن) و هیزه نادیاره کان و نه ستیره گه روکه کان و پیغه مبه ران و بیاوچاکان و پیشه وایینی هکانیش به شیکیان له و په ورومردگاری ته دا هه یه و هاوه ل و یارمه تیدمرو هاوبه شی خودان.

دووم : نه و مانایه ی که وشه ی (رب) دمیگه یه نیّ له لایه نی فه رمانکردن و ری له خراپه گرتن و دسه لاتداری و سه رومری هه ره به رزو سه رچاوه ی ری نمایه ی و مه رجه عیبه تی هه مو یاساو ده ستوریک و حاکی ده وئنه ت و جه مسه ری لیخرپونه وه ی شارستانیتی و کومه لایه تی، نه و لای نه وان مانایه کی دی هه بو، جا به پیّ نه م بوچونه نه وان یا نه ومه باومریان و ابو که که سایه تی مروّف به ته نها په ورومردگارن جگه له خودا ، یا نه ومه ژیرباری په ورومردگاریتی نه و که سایه تیانه دهبون له بواری ره وشت و شارستانیتی و سیاسه تا ، له پال نه وه ی باومریکی نه زمری بی کرده و میان هه بو که (الله) په ورومردگار.. نه مه ش نه و گومراییه بو که پیغه مبه ران سه لامی خودایان لی بیت دمنیردران تا لایبه رن. بانگه وازی هه مویان بو نه وه بو که وشه ی (رب) به هه مو ماناگانیه وه

لیکدمنه و مو بیسه لیئنه وه که هیج بهشیک له ماناکانی ناگه پرته وه بۆ هیج کس و لایه نیک، سیستمی ئەم بونه و مره به توندی بهنده به بنچینه و کرۆکی ئەو زارا و وه که خودای گه و ره دایه پنا و وه هر ئه ویش به پرتوی دما و هه مو دسه لات و کاره ئسورانیك له دهست خودای تاك و بیۆینه دایه.

جا مادام کس دهستی له به دیه پنا نی ئەم گهردونه و سیستمیدا نیه و هاوبهشی له به پرتو و بردن و هه ئسوراندنیدا نیه و دسه لاتی خودای گه و ره مهر که زیه، که واته هر ئه ویش له بازنه ی ئەو دیوی سروشته وه پهرو مردگار تانه. پهرو مردگار تانه له مهیدانی بهرنامه دیاری کردن و ئیداره ی سیاسهت و یاسا و ریسای شارستانیهت و پهسه ندکردنی قیه م و نه ریت و رهوشتا، وه تهنا خودای کردگار و پهرو مردگار په رسترا و تانه و هر دمی بۆ وی بچه مینه و وه سوژده ببه ن، هر ئه ویش گیرا کاری پارانه و مهکان تانه و مایه ی پشت پی به ستنتانه و مسوگهرو دابینکاری پیداو یستیتانه و هر ئه و پادشایه و خاومنی موک و دسه لاته و یاسادانهرو دهستور داریژو فه رماند رهرو ناسینه ری چاکه و خراپه یه.

ئهو دو چه مک و مانایه ی پهرو مردگاریتی که له بهر نه زانیان لیکتان جیا کردونه ته وه، له راستیدا کۆله که و ستونی چه مکی خودایه تیه و تایبه ته مندی خودایه تی خودایه. له بهر نه وه نابیت یه کیک له ماناکان له وی دی جیا که یه وه یا نابیت له هیج بهشیک له وانه هاوبه شیک بۆ خودا پهیدا بکه ین.

ئهو شیوازه ی که قورنان بانگه وازی لی دهکات له و باره وه به م شیوه یه یه:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ

الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۵۴﴾ الاعراف/۵۴. واته : په رومردگارتان نهو (الله) يه يه که ناسمانهکان و زهوی له شهبش روژدا دروست کرد، نینجا لهسهر عهرش جیگیربو^(۱) خودای گهوره روژ به شهو دادهپوشی، زو روناکیه که ی دهپچیته وهو روژو مانگ ونهستیرهکان به فهرومانی نهو ژیربار کراون، مهگهر نازانن که بهدیهینان و فهرومان به دهست نهوهو بهس، گهوره یی و پیروزی و خیروبیبری زیاد بی په رومردگاری جیهانهکان .

(استوی) ده بییت وا لیک بدریته وه که شایانی خودای گهوره بییت، بی جواندن (تشیبه) و بی له کارخستن (تعطیل) و بی بهرجهسته کردن (تمثیل) و بی لادان له بنجینه ی سیفه ته که (تحریف). وهک نیمام مالک رحمه تی خودای لی بییت دمبراره ی نه م (استوی) یه فهرومیه تی: (الإستواء معلوم ، والکیف مجهول، والسؤال عنه بدعة ، والایمان به واجب) واته: مانای وشه ی (استوی) دیاره، چونیه تیه که ی نازانری، پرسیار لیکردنی بیدعیه یه، و باوهر هینان به سیفه تی نیستیواکه فه رزه ..

— ﴿ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تُنْقَوْنَ ﴿۳۱﴾
فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنْتُمْ تُصْرَفُونَ ﴿۳۲﴾ یونس/۳۱-۳۲ واته:
بلی : کی له ناسمان و زهویه وه روژیتان دمدات؟! کی خاومنی چاو و گو یچکه یه؟

(۱) له نیو زانایاندا مشومری زور لهسهر مانای (استوی) هه یه، نه مانویست بجینه قولی نهو باسانه، چونکه نیمهش لهم کتیبه دا زیاتر مه بهستمان تیشک خستنه سهر نهو چوار زارواویه، دهنه نهو وشه یهش لهسهر چاوه زانستیهکان بهرونی باسی لیوه کراوهو نهوه ی دمیوه ی زیاتر لیی شاره زابی با بجیته خزمهت کتیبه کانی عه فیدمو تهفسیری زانایان ، لهویدا به مرادی خوی دمگا. - وهرگیر-

كى شتى زىندو له مردو بهدى دىنى و مردو له زىندو دهردهينيت؟ كى كاروبارى ئەم بونهومره هەلدەسورپىنى و بەرمو جى مەبەستيان دەبات؟ له وهلامدا دەلەين (الله) ، دەى پىيان بلى : ئەدى بۇ له سزاي ئەو خودايە ناترسن و لەوہى پشت له بەرنامەكەى دەكەن سلىك ناكەنەوہ؟ خو ئەو خودا گەورمىه پەرومردگارى حەقى ئىوہمىه، له دواى هەق گومرايى نەبى جىدى ھەپە؟ دەى سا بۇجى له حەق و راستى لادەمدەن؟

— ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ﴾ ... ﴿ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنِي تُصِرُّونَ ﴾ الزمر/ 5، 6. واتە: خودای گەورە ناسمانەکان و زەوى بە حەق دروست کردوو شو بەسەر رۇژدا دەھینیت و رۇژیش بەسەر شەودا دەھینیت و مانگ و رۇژى بە جۆرىك ژىربار کردو کە خزمەتى مەرفۇ دەكەن و ھەر يەكەيان بۇ کاتىكى ديارىکراو دەروات کە رۇژى دوايپە .. ئەم خودا گەورمىه پەرومردگارى ئىوہمىه، ھەمو شتىک له ناسمان و زەويدا مولكى ئەوو ھىچ پەرسراوىک نىه جگە لەو، ئىتر جۆن ئىوہ لە رىنگەى راست لادەمدەن و غەپىرى ئەو دەپەرسەن؟

— ﴿ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ﴾ ، ﴿ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا إِلَهًا إِلَّا هُوَ فَآَنِي تُؤْفَكُونَ ﴾ ، ﴿ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ ﴿ ٦٤ ﴾ هُوَ الْحَىُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾ غافر/ 65، 66، 67 واتە: (الله) ئەو

زاتەیه که شەوی بۆ داناون تا تێیدا بسمەون و ئارامی تێدا بگرن و بەسێنەوه روژیشی بە روناکی بۆ بەدیهێناون بۆ ئەوهی کاروگاسی تێیدا بکەن و تێیدا بێن و بچن.. ئەوه ئەو خودایەیه که پەرۆمردگاری حەقی ئیومیه و هەمو شتیکی بەدیهێناوه، هیچ پەرستراویک نیه تەنها ئەو نەبێ، نیتەر چۆن رو له پەرستنی ئەو بۆ پەرستنی غەیری ئەو وەردەگێرن؟ خودا ئەو خودایەیه که زەوی کردوه بە مەنزلی نیشته‌جێتان ناسمانیشی بۆ کردون بە بنمیچێکی پارێزمو ئیوهی بە شیوه‌یه‌کی جیا له گیاندارانی تر خولقاندوه و بە جوانترین و رێکوبێکتەین شیوه دروستی کردون و نەخشە و وێنە‌ی کێشاون و رزق و روژی له شتی پاک پێداون، ئەمانە نیشی خودای پەرۆمردگاری ئیومن، دەک هەر خێروبێر و گەورەیی زیاد بێت پەرۆمردگاری جیهانەکان. هەر ئەو زیندوه و هیچ خودا و پەرستراویکی تر نیه به حەق ئەو نەبێ، دە هەر بانگی ئەو بکەن و لێی بپارێنەوه ئاینە‌کە‌ی به دڵسۆزی و بێ ریا بگرنە‌بەر.

— ﴿ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ﴾ ، ﴿ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ لِّجَرِيِّ لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ ﴾ فاطر/ ١١، ١٣، ١٤. واتە خودای گەوره ئیوهی له گەل دروست کردوه، شەو تێهە‌لکێشی روژ دەکات و روژیش تێهە‌لکێشی شەو دەکاتە‌وه، روژو مانگی ژێربار کردوه و هەر یە‌کە‌یان بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری کراو دیاری کردوه. ئەوه‌یه (الله) که پەرۆمردگاری ئیومیه، موڵک و دەسه‌لاتی دنیا هە‌مو هی ئەوه، ئەوانە‌ی له غەیری خودا دەپارێنە‌وه و داوا دەکەن له‌م دنیا‌یه‌دا پشکیان به‌قه‌د ئەو پە‌رده‌ تە‌نکە‌ی به‌سه‌ر ناوکه

خورماوهیه که وهیه نیه،^(۱) نه گهر بانگیان بکه ن ناتانبیستن، و بشبیستن وه لامتان نادمه وه چونکه توانایان نیه، روژی قیامه تیش لیتان بیبهری دهبن و زوریان بی ناخوش دهبیت که نه وانتان کردوه به هاوهل و هاوشانی خودای خاومن و کردگار .

— ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ﴾، ﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾^(۲۸) ﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بَغَيْرِ عِلْمٍ﴾، ﴿فَاقْرَأْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الروم / ۲۶، ۲۸، ۲۹، ۳۰ واته: ههرچی له ناسمانه کان و

زهویدایه هی خودان و نهو به دیهیناون و به ریومیان دمباو هه موشیان ملکه چی خودان .. خودای گه وره ههر له خوتانه وه نمونه یه کی بو هینانونه وه؛ نایا هیج کامیکتان رازیه به وهی که نهو کوپله یه ی که هه یه تی ببیته هاوهل و هاوبهش لهو ماله ی که هه یه تی و خوا بیی به خشیه وه کو یه ک بن تیایا؛ ترسیستان له یه کتری هه یه!! مه گهر خوتان له وان به به رزتر نازان؛ که نه هیلن ببنه هاوبه شتان و رفیستان له وهیه، دهی که واته چون له به ندهکانی خودا هه لدمبزیرن و دهیانکه نه هاوهل بو خودا؟! نیمه ئاوا نیشانه وه به لگه

(۱) واته خاومنی هیج شتیک نین با به قهد نهو شته بچوگهش بیت.. راهه کارانی هورنان دمفه رمون نه مه نمونه یه که بو شتی که م و هیج و بی توانا دهینریته وه، بت و خواکانی نه وان ههش له بهر زمبونی و لاوازییان و دهسته پاچه بییان له ناست ههر کاروباریکا ، بوته جینگه ی مه سل و نمونه بیهینانه وه له بچوکی و هیج له بارا نه بیوان که خاومنی ج شتیک نین، ته نانهت نهو شته بی نرخهش.. (نه و)

دهمینینه وه بؤ که سانیک که تیڤکرن و نهقل و زیریان بخه نه گهر، به لام هه ن که به بی هیج به لگه و زانیاریه که هیج له م به ندو ناموزگاریه و مرناگرن و به عقل بیر ناکه نه وه و به دوا هه و او نارمزوی خویان ده که ون.. تو به پاکی رو له دینی خودا بکه و خوت له ریبار و ریچکه یه کی خواروخیج لاده، خودای گه و ره هه ره له سه ره تاوه مروقی و ا دروست کرده که هه ره له مندالیه وه برپوای به خودا هه بی، نه مهش ریسای ژیانه و ریسای خودای یش ناگورئ و هه ره به و شیومیه ده مینیته وه، نه مه یه ریگه ی راست و نایینی بی عه یب و که موکورتی، به لام به شی زوری خه لکی نازانن و به نه زانی لی دور ده که ونه وه.

﴿ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ ۗ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ يَمِينَهُ ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ وَتَعٰلٰی عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴾ الزمر/ ۶۷ واته: به و شیومیه ی که پیویسته و شیواوه ریزیان له خودا نه گرتوه و به گه و ره یان نه زانیوه، له گه ن نه وهش خودای گه و ره نه وه منده به ده سه لاته له روژی دوا پیدا زهوی به و گه و ره میه وه هه موی له دهستی خودا دایه و ناسمانه کان به دهستی راستیه وه لولن^(۱)، پاکی بؤ خودا له وهی هاوه لپه یداکه ره ان وه سفی ده که ن و هاوه لی بؤ په یدا ده که ن.

﴿ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۶﴾ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ الجاثیه/ ۳۶-۳۷ واته: سو پاس و ستایش بؤ نه و خودایه یه که په رومردگاری ناسمانه کان و زهویه و په رومردگاری هه مو

(۱) نایه تی وه سفی خوا چونه دمبی وه که خوی بخویندریته وه مو ته فسیر بکری بی گوران و جواندن و په که خستن.

جیهانیانه، و ههر نهو خاوین ریژو گهورمی و دمسه لاتی ناو ناسمانه کان و زهویه و ههر نهو زال و دانایه.

﴿ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴾

مریم/ ۶۵ واته : خودای گهوره پهرومردگاری ناسمانه کان و زهویه و نهوی له نیوانیشیانه، جا ههر نهو بپهسته و نارامگر به لهسه ر په رستی، نایا کهس دمزانی و دمناسی له وینهو سیفاتی نهودا بیت؟

— ﴿ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ﴾

هود/ ۱۲۳ واته : نادیاری ناسمانه کان و زهوی تهنا خودا دمیزانی و کهسی دی نایزانی، و ههمو شتیک و فهرمانیک دمگه پرته وه لای نهو تا داومری بکات، بیپهسته و پستی پی ببهسته.

﴿ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴾ المزل/ ۹ واته : خودای گهوره

پهرومردگارو کارهه لسورپنه ری بهدیته تراومکانه و خاوینی روژه لات و روژناوایه، هیچ خودایه کی به راستی نیه نهو نه بی، کهوابو بیکه به بریکاری خوت و به تهنا پستی پی ببهسته و کاروبارت بده دمست نهو.

— ﴿ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿۹۲﴾ وَتَقَطُّوا

أَمْرَهُمْ بِالنَّارِ جَعُونَ ﴿۹۳﴾ الانبیاء/ ۹۲-۹۳ واته : نهمه نوممه ته کهی نیویه، یهک نوممه ته و منیش خودای پهرومردگارتانم.. به لام خه لکی دوی پیغه مبه رهمکانیان له نیوان خویناندا بونه چین چین و داپرداپر بون ههر یه کهی به دوی نایینیک کهوتن، ههموشیان بو لای نیمه دمگه پرته وومو نیمه ش لییان ده پیچینه وه.

— ﴿ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا دُونَهُ مِنْ أَوْلِيَاءَ ﴾ الساعراف/۳

واته : شويڼي ښه و قورئانه بکھون که له لايه ن پهرومردگار تانه وه بؤتان نيردراوه، دواي ريښازي غهيري وي مه کهون و خاوه ن ريښازه کانيش مه کهن به مشورگي پرو گه وروهو پشتيواني خؤتان.

— ﴿ قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوّٰمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللهَ وَلَا

شُرِكًا يَدۡ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللهِ ﴾ آل عمران/ ۶۴ واته : بلئي: ښه خاوه ن په يامه ښاسمانيه کان و مرنه سهر وشه راست و دروسته کهي نيوان ښيمه و ښيوه، که بريتيه له وهي جگه له خودا کهسي دي نه په رستين و کهس نه کهين به هاوبه شي خواو هه نديکمان خؤمان نه کهين به خوداي هه نديکي ترمان و له جيبي خوداي گه وروه ياسا بؤ په کتري دانين و له سهري برپوين.. وهکو چؤن جوله کهو ديانه کان گوپرايه لي زاناکاني خؤيان کرد له حه لال و حه رام کردندا.

— ﴿ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴾ الناس/۱-۳.

واته : بلئي په نا دهبه مه بهر پهرومردگاري خه لکي، گه وروهو سه روک و پادشاي خه لکي، خوداي په رستراوي خه لکي.

— ﴿ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ اٰحَدًا ﴾

الکھف/ ۱۱۰ واته : ښه و کهسي دهميه وپت به دیداري خودا شاد بيت و پاداشتي خودا و مرگري و له سزاکه ي و مدور که وپته وه، با کردموه ي چاک بکات و جگه له خودا مه بهستي هيچ شتي تر نه بي، نه بادا ښه و شته ببپته هاوه ل په يداکردن بؤ خودا، و خودا کردموه ي پاک و بي گهر د نه بي و هري ناگري.

به خویندنه وهی ئەم نایه تانهی که له سه ره وه بۆ خویندنه مان هینانه وه به دیار ده که ویت که قورئان په رومردگاریتی به رام بهر فه رمان په وایه تی و خاومنداریتی (Sovereignty) به کار هینا وه و بۆمان باس ده کات که (رب) بریتیه له فه رمان په وای هه ره بهرز و ره ها (مطلق)ی ئەم بونه وه ره و خاومن و ئاراسته وانی تاک و ته نه ای ئەم بونه وه رمیه و بی ها وه ئە.

له م دیده وه وه له سه ر ئەم بنچینه وه زه مینه وه میه که باومرمان وایه: ته نه ا خودای گه وه ره په رومردگاری ئیمه و په رومردگاری هه مو جیهانیانه، په رومرده گارمان و جیه جیکاری داخوایه گانمانه. به و شیومه هه ر نه و مسوگه ری مافمانه و پاریزمرو جیکه ی ئومیدمانه.

وه گوپرایه ئیکردنی خوداش به و شیومه ئەو بنچینه فیتیه سروشتیه راستیه که بنچینه ی ژیا نی کۆمه ئایه تی له سه ر شیومه کی راست وره زا به خش له سه ر داده مه زریت.. به م ئیعتیاره شه که خودای گه وه ره شایانی نه ومیه که ئیمه و هه مو به دیه ئی را وه گانی دی بی په رستین، لیب پرین بۆی و ملکه چی بکه ین، به و ئیعتیاره ش که نه و خاومنی ئیمه و هه مو شتیکه و فه رمان په و او ده سه لاتدار و گه وه ره مانه.

له راستیدا له هه مو زه مانیکدا عه ره به کان و گه له نه فامه کان به هه ئەدا چوبون و تا نه مپروش هه ر به هه ئەدا دمپون که نه و چه مک و مانا گه وه ره گشتیه ی (ربوبیه) دابه ش ده که ن بۆ پینج به ش، ئینجا به خه یالی خو یان وا تی ده گن ئەم پینج مانایه هه ر په که یان بۆ چه ند زاتیك و چه ند که سیک ده گه رپته وه، تا گه یشته نه وه ی که بی دودلی بلین به ته وای نه و مانایانه بۆ چه ند خودا داتاشراویك ده گه رپنه وه!

جا قورئان هات و به به لگه به هیزو ئیقناعیه که یه وه سه لماندی که هه یج

ناگونجی و ری تی ناچی که له م سیستم و یاسا مەرکەزیە له بونەومردا هەیه، کارێک له کارەکانی (ربوبیە) زۆر بی یا کەم بگەرێتەوه دەست یەکیک له غەیری خودا، کە دەسەلاتی مەرکەزی بونەومردی له دەستدا نەبی، و هەر ئەم مەرکەزیەتە له م سیستم و ریکخستنەدا دەیسەلینی کە هەموو چۆرەکانی (ربوبیە) تاییبەتە بە خودای تاک و تەنیاو بی وینە کە ئەم یاسا و سیستمە ناوازمیە له م بونەومردا هیناوتە بون و بەرپۆوەی دەبات.

لەبەر ئەوە هەر یەکی وا تی بگا کە بەشیک له بەشەکانی (ربوبیە) دەگەرێتەوه بۆ کەسێک جگە له خودا یا بیگەرێتەوه بۆی بە هەر شیۆمیەک بییت و خۆیشی له م بونەومردا دەژی، ئەوا دزاییەتی راستی دەکات و له واقعیش لادەدات و زوڵم و ستم له راستی دەکات و خۆی دەخاتە بەر هۆکارەکانی خەسارتمەندی و لەبەین چون، ئەویش بەهۆی ئەو ماندوبونەیی توشی خۆی دەکا له روبەرپۆبۆنەوهی راستی و واقعیدا.

سىيەم: پەرستىن (العبادة)

لىكۆلىنەۋەي زامانەۋانى^(۱)

- (العبودة والعبودية والعبدية) لە روى زامانەۋانىيەۋە ھەر يەك لەمانە برىتتە لە ملكەچى و خۆبەكەم زانين، واتە خۆ بەدەستەۋەمدان و تەسلىم بونى كەسىك بۇ يەككەك كە ھىچ بەرگىرى بەرامبەر نەنۆيىنى و لە ھەرمانى لا نەداۋ لىي ياخى نەبى تا بە ئارمىزى خۆي بەكارى بەيىنى.

لەم سۆنگەۋە ەھرب بە وشترىكى جەۋكىشى ئاسانكارىان دەگوت: (بغير معبد).

- (طريق معبد) رىگايەكى خۆشكراۋ كە خەلك پىدا رۇيشتەۋە.

(۱) ئىبن فارس لە ھەرھەنگى (معجم مقاييس اللغة ۲۰۵/۵) ماددەي (عبد) دا دەلى : ەمىن و باۋ دو بنچىنەي راستى ئەم وشەيەن و دزە يەكن، يەكەمىان ماناى نەرمى و ملكەچى دەگەيەنى و دوەمىش ماناى توندوتىزىيە .

ئىبن سىدە لە ھەرھەنگى (المخصص ۹۶/۱۳) دا دەلى : بنچىنەي (العبادة) لە زامانەۋانىدا ملكەچى و پەرستىن و خۆبەكەم زانين و خۆدورگرتن و زەبونى دىت. ھەمو ملكەچىكە ملكەچىترى لەسەرەۋە نەبى (واتە ئەۋپەرى ملكەچ كىردن بى) ئەۋا عىبادەتە، جا گوپرايەلى تىدابىت بۇ پەرستراۋەكە يان نا، ھەمو گوپرايەلىك بۇ خوا لەشىۋەي ملكەچكىردن و خۆبەكەم زانين بىت ئەۋا پەرستىنە، پەرستىن جۇرىكە لە ملكەچ كىردن و شايانى ھىچ كەس نىيە تەنھا ئەۋەي ئەۋپەرى بەخششى گەۋرەي بەخشىيى ۋەكو زىيان و تىگەيشتن و بىستىن و بىننن. سوپاسگوزارى و پەرستىن تەنھا بۇ يەككەكە كە بەخششى بەخشىيى چۈنكە كەمترىن پەرستىن بەرزترە لەۋەي شايانى ھىچ كەس بى، تەنھا بۇ ئەۋەي كە گەۋرەترىن بەخششى بەخشىۋە كە خۋاى گەۋرەيە بۇيە پەرستىن بۇ ئەۋ نەبى بۇ كەسى دى نابى.

عبادمت لهم روانگه زمانه وانیه و میه مانای به ندایه تی و گوپرایه تی و به خودا دانان و خزمه تکردن و ریلنگرتن و مهنه کردن دیت.

له فهرهنگی (لسان العرب ۴/ ۲۵۹-۲۶۹) دا له ژیر ماددهی (ع ب د) بهو شیومیه ی خوارموه هاتوه که به کورتکراومیی دهیخهینه رو :

۱- (العبد) : بهنده و کویله، پیچه وانیه (نازاد)ه، که ده لین (تعبد الرجل) واته کردی به کویله، یا به شیوهی کویله له گه لیدا جولایه وه. ههروهها (عبد الرجل وأعبده وأعتبده) ههه بهو مانایانه دین.

له فهرمودهیه کی پیغه مبهری مهزن ﷺ هاتوه که فهرمویه تی: من دوژمنی سی که سم، یه کی له وانیه : (رَجُلٌ اَعْتَبَدَ مُحْرَرًا) له ریوایه تی کی دیدا (اعْتَبَدَ مُحْرَرًا) واته : پیاویک که که سیکی کویله نازاد بکا.

له قورئانیشدا هاتوه که موسا پیغه مبهه سهلامی خودای لی بیت به فیرعه ونی فهرمو: ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ واته: منه تی نه وه م به سهردا ده که یه که به نی ئیسرائیل (کورانی یه عقوبت) کردوه به کویله خوت؟

۲- (العبادة) : گوپرایه لیه که ملکه چی له گه لدا بی: (عَبَدَ الطاغوت) واته: گوپرایه لی تاغوتی کرد. (ایک نعبد) واته: بهو شیومیه گوپرایه لیت ده که یه که ملکه چی تیدا بیت و نه مهش ته نهها بو جه نابت ده که یه. (اعبدوا ربکم) واته: گوپرایه لی په رومردگارتان بکهن. (وقومهمنا لنا عابدون) واته: نه ته وه که یه وان ملکه چی نیمنه.

ههه که سی ملکه چی پاشایه ک بیت و گوپرایه لی ده ستورو فهرمانی بکا پیی ده گوتری (عابد) . (ابن الانباري) ده لی: (فلان عابد) واته: نه وه ملکه چی

خودايەو خۆى بەدەست فەرمانى ئەو داوہ.

۳- (عبدة عبادة ومعبداً ومعبدة) واتە: پەرستى و کردى بە خودا. (التعبُد) واتە: زمبونى و ملکہچى و پەرستن. کہ دەئین (هو المعبد) واتە ریزلیگیرا و بە گەورە سەیرکرا و وەك چۆن بپەرستری وایە. وەك شاعیر دەئى :

أرى المال عند الباخلين مُعبداً

واتە : مال و سامان لەلای رەزىل و قەرچۆکان دەبینم وەكو پەرستراو سەیر دەکرى، ئەومندە ریزی هەیه و خۆشەویستە لایان.

۴- (وعبد به): لەگەئى بو لىى جودا نەبۆوہ.

۵- (ما عبدك عني): چى وای لىکردى نەتوانى بىى بۆ لام.

لەم لىكدانەوہ زمانەوانیە کہ بۆ ماددەى (عبد) کرا دەردەگەوئت کہ چەمک و مانای بنەرەتى وشەکہ ئەومیە مرؤف ملکہچ بىت بۆ بەرزى و گەورەمى و دەسلەتتى یەکیك و لە نازادى و سەربەخۆیى خۆى دابەزىت و هیچ بەرەنگارى و یاخیبون و روبەر و بونەومیەك نیشان نەدات بەرامبەرى و بەتەواوى بچىتە ژىر رکیفیەوہ.

ئەمەیه کاکلەى بەندەو بەندایەتى، بۆیه کابرای عەرەب کاتى کہ گوئى لە وشەى (العبد) و (العبادة) دەبو یەكەم شت کہ بە مىشکیدا دەهات بیروبۆچونى بەندایەتى بو وەكو ئەوہى لە سەرەوہ باس کرا.

لەبەر ئەوہى کہ ئەرکى سەرەكى عەبەد گوپرايەلىکردنى گەورەمکەى و راپەراندنى فەرمانەکانیەتى، بۆیه مانای وشەى (العبادة) بە مسۆگەرى گوپرايەلى کردنىش دەگریتە خۆى. جا ئەگەر بەندە تەنها بەومندە نەومستا کہ تەنها خۆى تەسلىمى گەورەمکەى بکات و ملکہچى و گوپرايەئیشى بى بەئکو

له گهل نه وهشدا دان بنی به پله و پایه ی به رزی و دسه لاتی و بروای هبی به پله و پایه ی و دلی پر بیت له سۆزو سو پاسکردن به رام بهر به چاکه و به خشه کانی، نهوا به جوانترین شیوه پیدا دهلی به شیوه یه کی هونه ری و جوانکارانه سو پاسی خوی دهرده بری به رام بهر به خشه کانی و جیبه جیکردنی دروشمه کانی به ندایه تی. هه مو نهوانهش پیی دهگوتریت به خودادانان و عیبادت کردن. جا نه م شیوه بۆچونه ناچیته پال مانای په رستن مه گهر له گهل ته سلیم بونی رواله تی به نده یه ک بۆ گه وره کی و دلشی له گه ئیدا ملکه ج بیت، نه مه دهر باره ی مانا کانی یه که م و دو م و سییه م. به لام مانای چواره م و پینجه م که بۆ ماده ی (ع، ب، د) باسکران، دو بۆچونی لاهه کین و له مانای به ندایه تی (العبدیه) دا بنه ره تی نین، بۆیه له بارمیانوه قسه ناکه یین.

به کاره یانی وشه ی (العباده) له قورئاندا

دوای چونه نیو بنج و بناوانی وشه ی (العباده) له زمانه وانیدا نه گهر بگه ریینه وه بۆ قورئان ده بینین که نه م وشه یه به زوری به سی مانای یه که م و دو م و سییه م به کار هاتوه، له هه ندی جیگه دا به مانای یه که م و دو م پیکه وه هاتوه، له هه ندیکی دی ته نها به مانای دو م و له هه ندیکی تر دا ته نها به مانای سییه م به کار هاتوه. نه گهر چی له هه ندیک شویندا به هه رسی مانا پیکه وه به کار هاتوه.

نمونه ی به کاره یانی وشه ی (العباده) به مانای یه که م و دو م له قورئاندا:

﴿ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿۱۵۸﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

وَمَلَأْنَاهُ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿۱۶۱﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا

عَبْدُونَ^(۱) ﴿ المؤمنون / ۴۵-۴۷ واته : نینجا موساو هارونی برایمان به نیشانه گه وره کانه وه که نو نیشانه و به لگه ی رون و ئاشکرا بون، نارد بو لای فرعه ون و دارو دمهسته که ی (له ریش سپی و پیاوما قولانی) به لام پشتیان تیگردن و خو یان به زل زانی چونکه گه لیک ی یاخی و سه رگه ش و فیزاوی بون، گوتیان چۆن باوهر به دو که سی وه کو خو مان بی نین له کاتی کدا که گه له که یان کویله و ژیرباری نیمن و گوپرایه لمانن.

— ﴿ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴾^(۲) الشعراء / ۲۲ واته : منه تی نه وه به سه ردا ده که ی که چاکه ت له گه ل کردوم (مه بهستی فرعه ونه) له کاتی کدا هه مو به نی نیسرائیلت کردوه به بهنده ی خو ت و به کاریان ده هی تی؟ نیبن کثیر رهحه تی لی بی ده فره مویت: مه بهستی سه ی دنا موسا سه لامی خوای لی بی نه وه بو که به فرعه ون بل ی: نه وه هه مو خراپه ی له گه ل نه م نه ته وه مه دا کردوته ناکاته نه وه ی که چاکه ت له گه ل یه ک نه فره یان کردوه و منه تبارم بکه ی.

(۱) نیمامی ته بهری رهحه تی خوای لی بی ت له ته فسیره که یدا (۱۹/۸) ده فره مویت : (لنا عابدون) مه بهستی نه وه یه که گوپرایه ل و ملکه چن و فره مانیان جیبه جی ده که ن و ژیرباریان، و عه رب ده لئین: (کل من دان الملك عابد له) واته هه ره یه کی ژیرباری پاشایه ک بی نه وه گوپرایه لی ده کاو کاروباری ده داته ده ست نه و ته سلیمی ده بی.

(۲) نیمامی ته بهری رهحه تی خوای لی بی ت له ته فسیری نه م نایه ته دا له (۲۳/۱۹) ده فره مویت : مه بهستی وته ی (عبدت بنی اسرائیل) واته کردونت به بهنده ی خو ت (ان اتخذتهم عبیدا لك)، هه ره وه ها له و ته فسیره دا مو جا هید رهحه تی خوای لی بی ت ده فره مویت : یانی (استعملتهم و قهرتهم) واته ژیربارت کردون و به کارت هیناون. نیبن جورمیج رهحه تی خوای لی بی ت ده فره مویت: یانی (قهرت و غلبت و استعملت بنی اسرائیل) واته: به نی نیسرائیلت ژیربار و ناچار کردون و به کارت هیناون و به سه ریاندا زال بویت.

مه بهست له (عبادة) له ههردو نايه ته که دا به نديايه تي و ملکه چي و به گويزکردنه. هه به و مانايهش بو که فيرعه ون گو تي: نه ته وه ي موساو هارون ملکه چمانن، ژيردهست و ژيربارمانن و به گويمان دهکهن، سهيدنا موساش سهلام ي خوداي لي بيت فهرموي: تو بهني ئيسرائيلت ناچارو ژيربار کردوه به نارمزوي خوت به کاريان ديني.

ماناي يه که مي عبادت: به نديايه تي و گويزايه لي کردن

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كَلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَشْكُرُونَ﴾ البقرة/ ۱۷۲ واته: نه ي ئيمانداران، لهو شته پاك و هه لالانه بخون که پيمان داون و سوپاسي خودا بکه ن نه گهر ملکه چي نه و دهکهن و به ته نها ده پيه رستن^(۱).

نه م نايه ته به و بونه يه وه هاته خوارم وه که عه رمبه گان له پيش ئيسلامدا جو رها مه رج و ري و شوينيان دانابو بو خواردن و خواردنه وه نه مهش بو گويزايه لي کردني پيشه وا نايينيه گانيان و شوينکه وتني باو باپيرانيان ، به لام کاتي موسلمان بون خوداي گه وره فهرموي نه گهر من ده پيه رستن پيوسته هه مو نه و به ندو باوانه بشکينن و هه مو شتيك بخون که بوم هه لال کردون،

(۱) نيمامي ته به ري ره حمه تي خوي لي بيت له ته فسيري ﴿إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَشْكُرُونَ﴾ له به رگي (۵۰/۲) دا ده فهرموي: نه گهر ئيوه پابه ندن به فه رماني نه و، و گويزو گويزايه لي نه ون، نه وا هه مو شتيك که بو ي هه لال کردون بيخون و واز له به ندو باوي شه يتان بينن له هه رام کردني نه و شتانه که خوي گه وره ده فهرموي بيانخون و هه ر نه و بو ي داناون که بيانخون و واتي نه گهن که هه رامه و ري لي گرتون، که شتي هه لال به هه رام دابنين، چونکه به هه رام داناني نه و شتانه له کاتي نه فاميدا گويزايه لي کردني شه يتان بو، هه روه ها شوينکه وتني پيشه وا کافرو باو باپيره نه فامه گانيان بو.

واته نهگهر ئیوه بهندهی زاناو پیاوه نایینییه کانتان نین و خوٚتان به بهندهی گوپرایه لی خودا دادمنین و نهگهر وازتان له گوپرایه لی وان هیناوهو گوپرایه لی خودا دهگهن ، نهوا پئیویسته لهسهرتان که به دواى نهو بهندو ری ورسمه بکهون که خودا بوئی داناون نهک به دواى نهوهی که پیشهوا نایینییهکانی پیش نیسلام بویان داناون ، بوئه وشه ی (العباده) لیرهشدا به مانای بهندایه تی و ملکه چی و گوپرایه لیکردن هاتوه.

﴿ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مُّؤَبَّةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَّعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ

الْقَرْدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ ﴾^(۱) المائدة/۶۰ واته : بلی : نهو شته ی ئیوه به عهیی دادمنین بو ئیمه که یهکتابه رسته یه، ههواتان پی بدهم که سزایه کی خراپتر لهو عهیب گرتنه تان لای خودا چونه؟ نهوهی که خودای گهوره

(۱) نیمامی ته بهری رهمه تی خوی لی بیت له لیکدانه وهی (تاغوت)دا پاش نهوهی هسه ی ههندی له توپزمه وهی قورنان دههینییه وه له بهرگی (۱۳/۲)دا دهفرموی : نهوهی لای من راست بی نهومیه تاغوت بریتیه له وهی که هه مو شتیک له سنوری خوی لابداو ههقی خودا بو خوی زهوت بکات، و له باتی خودا بهرستری، جا چ به ناچار ی و به زوری بهرستی یا به نارمزی خو یان گوپرایه لی بکه ن و بیپه رستن، جا نهو بهرستراوه بنیادهم بی یا شهیتان، یا بت بی یا هه ر شتیک، وا دهزانم بنه رمتی وشه ی تاغوت لهومیه که کابرای گوٚتیار ده لی فلانه کهس تاغیه واته له راده ی خوی تیپه ری نهو سنوره ی بوئی دیاری کرابو لی لادا.

سهیری تهفسیری ماموستا مهودودی بو وشه ی تاغوت بکه بهو شیوه ی له لاپه ره (۵۲) ی نه م کتیبه دا هاتوه، و (ابو داود الطیالیسی) له (ابن مسعود)هوه . خوا لی رازی بیت - دمگپرتنه وه دهفرمویت له پیغه مبه ر ﷺ بهر سیار کرا دمه باره ی (القرده والخنازیر) که نایا نهوه ی جوله کهن؟ فه رموی: نا، خوی گهوره نه ته ومیه کی له عنه ت نه کردوهو شیوه ی گوٚرین (مسخ) و نهومیان هه بی. و نهوانه ش (القرده والخنازیر) به دیه تی راونیک بون نه ماون و دواى نهوه ی خوا له جوله که تو ره بو شیوه ی گوٚرین وه کو مهی مون و به راز.. تهفسیری نیین کثیر (۵۲۰/۱).

نه فرمتی لیکردوه و له بهزهیی خوی دوری خستوته وه ورق و تورپیی خوی بهسهردا رشتوه و له وان مهیمون و بهرازی دروست کردوه، هه روا که سیک که تاغوت و سه رکه شی په رسته وه.

- ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

النحل/ ۳۶ واته: بیگومان له نیو هه نه ته وه یه گدا نیردراویگمان ناردوه که بهته نها خودا بیهرستن و له تاغوت دورکه ونه وه.

- ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾ الزمر/ ۱۷

واته: ئەوانه ی له په رستنی تاغوت دورکه وتنه وه و گه رانه وه لای خودا، مزده ی لیخوشبون و چونه بهه هشتیان پیده.

له م سئ نایه ته دا مه بهست له عیباده تی تاغوت به ندایه تی و گوپرایه لی کردنیه تی و مانای تاغوت له زاراوه ی قورئاندا وه کو له پیشه وه نامازه مان بو کرد هه ر ده ولته تیک یا دمه سله لاتیک یا پیشه وایه تیه ک یا فه رمانه وایه ک له خودا یاخی بی و هه لگه رپته وه مافی خودا زهوت له و بارمیه وه بکا، نینجا فه رمانی دهر بکاو خه لکی له سه ر زهوی خودا ناچار بکاو هانیان بدا له سه ر نه و فه رمانه برپون، جا چ به ناچاری و توبزی لیکردن بی یا به فریودان یا فی رکردنی تیک ده رانه بی^(۱)، ته سلیم بونی مرووف به م جوړه دمه سله لاته و

(۱) بیگومان هه رچی تاغوتی سه رزهوی ورژیمه گانیان بو هه لئانی ژیردسته گانی تا له سه ر یاساکه ی برپون و ژیربار بن، نه م سئ نامراره به کار ده هینیت:

۱- ناچارکردن: نه ویش به دامه زرانندی دمه زگای سه رکو تکه رو داپلوسینهر بو جاوسورکردنه وه تو هاندن و گرتن و کوشتنی ئەوانه ی که له سه ر یاساکه یان نارپون به رپوه، تا نه وانیدی ناچار کرین ملکه چ بن.

۲- فریودان: به پله و پایه وه لپشتنی مال بو هه ندیک و ومعه پیدانی به دروو چاوبهست کردن و لیکدانه وه ی واقع له سه ر ناراستی و به کارهینانی نافرمت و خه ریک کردنی گه نجان و په ره پیدانی و مرزش به شیومه کی له رادمه به درو شتی دی وا

ملکه چیکردنی و گوپرایه ئی کردنی، عیبادت کردنه بۆ ئەو تاغوتە!

مانای دوهمی عیبادەت: بە گۆی کردن و گوپرایه ئیکردنی (الطاعة)

لێردە ئەو نایەتانه دەهینین که زاراوهی عیبادەتیان تەنها بە مانای دوهم

تیدا هاتوه، خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

— ﴿الَّذِينَ آٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّ لَهُمْ جَنَّٰتٍ مِّنْ دُونِ هٰٓئِذِهِمْ فِيْهَا نَجْمٌ مِّمَّنْ جَنَّٰتِ الْجَنَّةِ يُسْقَوْنَ فِيْهَا مَعِيْنٌ مِّنْ دُونِ الْمَعِيْنِ لَا يَسْمَعُونَ فِيْهَا لَهْفًا مِّنْ شَيْءٍ مَّا كَانُوا يَكْفُرُوْنَ ۗ﴾

یس/ ۶۰ واتە ئەو بنیادەم - روموړوی یاخیوانه - نایا من لەسەر زمانی پینغه‌مبهران ئاگادارم نه‌کردنه‌وو نامۆزگاریم نه‌کردن که گوپرایه ئی شه‌یتان نه‌که‌ن، به‌راستی شه‌یتان دوژمنیکی ئاشکرای ئیومه‌یه.

۲- به‌ فێرکردنی زانستی تێکده‌رو روخینه‌ر: ئەویش به‌ دانانی رینگه‌ی لارو وێر که رۆڵه‌کانی گەل به‌رمبه‌ره‌و بۆ ماومه‌یه‌کی دور له‌ ناین و رموشت و که‌له‌پوری خۆیان دور ده‌مکاته‌وه، ئەویش به‌هینانی ئەو بێردۆزو شیوازانه‌ی که هیچ ولاتیکی به‌ناو پێشکه‌وتوی پێ رازی نیه، بۆ نمونه له‌ زینده‌مورزانی بێردۆزی داروینیان هیناوه که‌ وا له‌ بنیادەم ده‌گه‌یه‌نی که‌ بنه‌چه‌که‌ی له‌ مه‌مونه‌وه هاتوه‌و له‌ ئابوریدا دیدی مارکسیزم که‌ مروّف و مکو کالابەك ده‌خه‌ملێنی، له‌ کۆمه‌لناسیدا دیدی دۆرکایم و فرۆید که‌ وا له‌ خه‌لك ده‌گه‌یه‌نن هه‌مو هه‌ولێ مروّف بۆ تێرکردنی ئاره‌زوی جنسه‌ یان دیدی داروین که‌ ده‌لی: هه‌ق له‌گه‌ل هیزدایه. له‌ بابته‌ی میژوش کتییی ئەوانه‌ی که‌ ئیسلام له‌بهرچاوی خه‌لك ناشیرین ده‌که‌ن و گۆرپویانه وه‌ك (جۆرجی زیدان) و رۆژه‌لاتناسه‌کان، هه‌روه‌ها گرته‌به‌ری سیاسه‌تی تێکه‌لکردنی کج و کوپ هه‌ر له‌منداڵیه‌وه و فێرکردنی سرودی وا که‌ بۆنی هاوه‌له‌په‌یداکردنی لێ دیت و گۆشکردنیا‌ن به‌ بیروبوچونی خاکپه‌رستی و زمان په‌رستی و چینی‌په‌تی و پیرۆزگرتنی که‌سایه‌تی و چه‌ندان شتی تر، که‌ له‌ دواپیدا ده‌بینین تا رادیه‌ك به‌رپۆه‌چونی میله‌تیا‌ن بۆ ئاسان ده‌بی تا پۆخه‌واتی رییبازو ده‌ستوریا‌ن به‌دیار ده‌که‌وێ و میله‌ت لیا‌ن وه‌خه‌به‌ر دی دیا‌نخاته‌ که‌ناره‌وه.. به‌لام به‌داخه‌وه تا ئیسلامیا‌ن ده‌گاتێ ده‌که‌ونه‌وه داوی تاغوتیکی دی و هه‌مان تاهیکردنه‌ومیان له‌سەر دو‌باره‌ ده‌مکاته‌وه ، نه‌گه‌ر به‌خۆ نینه‌وه‌وو له‌سەر یاسای خوا نه‌رۆن. وه‌رگیر

دهزانين له م دنيايه دا کهس دلی بؤ پهرستنی شهیتان ناجی، هه مو کهسی له خوئی دور دهخاته وهو نه فرمتی لی دهکا، بویه خودای گه وره له رۆزی دوا پیدا که تاوان ده داته پال بنیاده م له سهر نه وه نیه که شهیتانی پهرستوه، به لکو له سهر نه وه یه که گوپرایه لی کردوه به خیرایی به و ریگیانهدا رۆیشتون که شهیتان پیی نیشان داون.

— ﴿أَحْسِرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾ وَأَقْبِلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٤﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٥﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٦﴾ وَمَا كَان لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٢٧﴾ الصافات/ ٢٢، ٢٣، ٢٤، ٢٥، ٢٦، ٢٧ واته: سته مکاران وهاوینه کانیان کۆکه نه وه، زیناکار له گه ل زیناکار، شهرا بخۆر له گه ل شهرا بخۆرو ههروه ها.. له گه ل نهوانه ی له باتی خودا دهیان پهرستن، ریگه ی دۆزه خیان نیشان دهن چونکه ریی راستیان له دنیا دا نه گرت. ئەم شوین که وتوه سه رلیشیواو گومرپایانه له رۆزی دوا پیدا له گه ل سه رۆکه کانیانو روبه رو دهبن و لۆمه ی یه کتر ده کهن، شوینکه وتوان به سه رۆکه کانیان ده لئین: ئیوه هه میسه ریگه ی راستان لی ده گرتین و له لایه نی راستی و خیرخواییه وه بؤ لامان دههاتن تا بپرواتان پی بکهین، سه رۆکه کانیان ده لئین: نه خیر، ئیوه خو تان له وه رگرتنی نیمان دل تان رهق بو، ئیمه هیج دهسه لاتی کمان به سه ر ئیوه دا نه بو خو تان کۆمه لئیکی سه رکهش و له ری دمرچو بون.

به وردبونه وه له م گه فتو گوئی ه ی نیوان پهرستیارو پهرستراوان، دهرده که ویت که مه به ست له پهرستراوه کان بت و خودا داتا شر او مگان نین که نه ته وه که دهیان پهرستن، به لکو نه و پیشه واو چاوساغانه ی خو یان وا نیشان ده دا که ری نماو نامۆزگاری که ری خه لکن له به رگی پیاوچاک و داوینپاگانه وه هاتنه پیشه وه و

فریویان دابون به تهسبیح و جوببهکانیان و قهد و قیافه‌ی رواله‌تییان^(۱) و وایان کردبو که شوینیان کهون و هیتنهو نازاومیان بلاوکردبوموه بهناوی چاک کردن و چاکه‌کاری و چاکه‌خوازی.

جا لاساییکردنه‌وهو چاولیکردنه‌ومیه‌کی کویرانه‌ی نه‌وجوره که‌سانه‌و شوینکه‌وتنی فه‌رمانه‌کانیان که‌وتوته بازنه‌ی په‌رستنیانه‌وه.. نه‌مه‌شه که خودای گه‌وره له‌م نایه‌ته‌دا به وشه‌ی (عباده) ده‌ری برپوه :

• اَتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ﴿التوبة/۳۱﴾ واته: نه‌وانه (فه‌له‌و جوله‌که‌گان) حیبرو راهیبه‌کانی خو‌یان (که پی‌اوی دینیان بون) له‌باتی خودای گه‌وره کردبوه خ‌وای خو‌یان.. هه‌روه‌ها سه‌یدنا عی‌سای کولای مه‌ریه‌م!! له کاتی‌کدا که فه‌رمانی نه‌ومیان لی ته‌نکید کرابؤوه که ته‌نها خ‌وای تاك و پاك بپه‌رستن..

مه‌به‌ست له به‌خودادانانی زاناو پېشه‌وا نایینیه‌گان و په‌رستنیان له ی‌یه‌ن خه‌لکه‌که‌وه له‌م نایه‌ته‌دا نه‌ومیه که نه‌و خه‌لکه بر‌وایان وا بو که نه‌و زاناو پېشه‌وایانه خاوه‌نی ده‌سه‌لاتیکن دمی‌ی به گو‌ییان بکری له‌وه‌ی که ده‌لین بیکه یا مه‌یکه، و ملکه‌چیان بن بی نه‌وه‌ی که خودای گه‌وره یا پېغه‌مبه‌ر ﷺ ری‌یان پېدا‌بیت، پېغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له فه‌رموده راسته‌کاندا نامازهی بو نه‌وه کردوه، کاتی که پی‌ی گوتراوه نی‌مه زاناو پېشه‌واکانمان نه‌ده‌په‌رست، پېغه‌مبه‌ر ﷺ له وه‌لامدا فه‌رموی: مه‌گه‌ر چه‌لالی وانتان به چه‌لال دانه‌ده‌منا و چه‌رامی وانتان

(۱) بی گومان نه‌وانه‌ش ده‌گریته‌وه که به سی‌اسه‌تی دیما‌گو‌گیانه خه‌لکی له ده‌وری خو‌یان کو دکه‌نه‌وه‌و به‌رمو مه‌به‌سته‌کانی خو‌یانیان دمه‌ن. وهرگ‌یر

به حەرام دانەدەنا؟^(۱)

مانای سېيەمى عىبادەت: بەخودا دانان (التأله)

با ئىستا سەيرى ئەو ئايەتەنە بکەين که وشەى (العبادة) تىاياندا بە مانای سېيەم ھاتوھو با ئاگادارى ئەووش بىن که لىرەدا مانای عىبادەت لە بەخودا داناندا بە پى ئەوھى که لە قورئاندا ھاتوھ دو شت دەگرىتە خۆى:

يەكەم : ئەوھىە کہ مرؤف ھەندى لە دروشمەکانى پەرسەن بۆ يەكەك ئەنجام بەدات. وەك سوزدەو رکوع و لە خزمەت وەستان و سورانەوھ بە دەوریدا (تەواف کردنى) و ماچ کردنى دەرگا و نەزر لە خۆگرتن و قوربانى کردن.. تا ھەمو ئەو شتانەى کہ خەلکانىک بەنيازى پەرسەن و قوربانى کردن ئەنجامیان دەدات، جا گرنگ نىە مرؤف و بزانى کہ ئەو کەسە خودايەكى ھەرە بەرزەو سەربەخۆيە يا بۆ ئەوھ لىي بپارىتەوھ تا بە ھۆيەوھ لە خودا بەرزەكە نزىك بىتەوھ يان بىکا بە ھۆ وەسەيلەى تکاو شەفاعەت کردن ياخود بىکا بە ھاوھلى ئەو خودايە بەرزەو و بزانى شتىكى بەدەستە لە ھەلسورانى کاروبارى ئەم دنيايەدا.

دوھم : ئەوھ کہ مرؤف و دابنى کہ يەكەك لەم دنيايەدا زالە بەسەر ياسای ھۆکارەکاندا^(۲)، نىنجا لە کاتى گىرگرفت و پىويستى و ناچاریدا ھاوارى وەبەر

(۱) نامازمىە بۆ ئەو فەرمودەى پىغەمبەر ﷺ کہ سەيدنا عەدى كورپى حاتەم خوا لىي رازى بىت دەيگىرپتەوھ کہ پىش موسولمان بونى چۆن چوھ خزمەت پىغەمبەرى خوا، کہ خاچىكى لەملا بو.

(۲) مەبەست ئەوھىە ھەر كارىك ھۆكارىكى دەوى بۆ رودانى ، واتە خواى گەورە لەم گەردون و بونەوھەردا ئەم ياساو رىسايەى داناوھ کہ بۆ رودان و سەرھەلدانى ھەر كار و روداو (حەدث)ىك ھۆكار(سەبب)ىكى داناوھ.

بهري و په نای پيداو پي وای بیت له تهنګانه و لیقه ومان و که مدمرامه تی و له دهست دانی کهس و کاردا به هانایه وه دیت..

نهم دو شیومیه له کرداری مرؤفدا هر دوکیان دهچنه ناو بازنه ی ماناګانی (به خودا دانان) به پی نهم نایه تانه :

— ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَ فِي الْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّي﴾ غافر/ ۶۶ واته: بلی: خودای گه وره ری لی گرتوم له وهی که نه و دارو بهردانه بپهرستم له باتی نه و، له کاتیکا موعجزه مو به لگهی ناشکراو رؤشنم له لایهن بهروردگار مه وه بو هاتوه که نابی جگه له و بپهرستری.

. ﴿وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي﴾ ﴿فَلَمَّا أَعْتَزَلْتُمْ وَمَا يَبْدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ مریم/ ۴۸، ۴۹ واته : جیا دمبه مه وه و گوشه گیر دمبه لیتن، له خوتان و له و شتانهش که له جیاتی خودا دمبه پرستن و بانگیان دهکن و هانایان بو دمبهن، من به پاکیی رو دهکه مه خودا و بیهاوه ل دمبه پرستم.. کاتی (سهیدنا ئیبراهیم پیغه مبهر سهلامی خودای لی بیت) که له وان و له وانهی جگه له خوا دمیانپهرست جیابوه مه و کوچی بو شام کرد، ئیسحاقمان پی به خشی و دواپیش په عقوب..

. ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ﴿٥﴾ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ الاحقاف/ ۶۵ واته: کی له و که سه گومر اتره که هانا بو غهیری خوا بو شتانیک دمبات که ههتا رؤزی دواپی ناتوان به هانایانه وه بی! نهک هه هر نه وه به لکو هه ر ناګاشیان له و هانا بو هینانه ی نه وان نیه و بی ناګان لی، کاتی که خه لکیش له

رۆژی دوایدا کۆدەکرێنەوه بته‌کان ئەبن بە دوزمنی په‌رستیاره‌کانیان و نکوئی له‌وه ده‌که‌ن که ئەوانیان په‌رستی، واته‌ : پێیان ده‌ئێن ئێمه‌ فه‌رمانمان پێ نه‌کردون که بمانپه‌رستن و هه‌ر ئاگایشان لێ نه‌بوه که ئێمه‌تان په‌رستوه‌.

له‌م سێ ئایه‌ته‌دا به‌ ئاشکرا ده‌رده‌که‌وێت که عیبادت به‌ مانای پارانه‌وه‌و هاوار وه‌به‌ر بردن هاته‌وه‌.

- ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾ سبأ/ ۴۱ واته‌: به‌ئكو هاوه‌ڵ په‌یداكه‌ران هاواریان وه‌به‌ر جنۆكه‌ (۱) ده‌بردو به‌ندایه‌تی ئەوانیان ده‌کرد زۆربه‌یان باوه‌ریان پێیان هه‌بو وایان ده‌زانی که كچی خودان و ده‌سه‌لاتیان هه‌یه‌.

مه‌به‌ست له‌ په‌رستی جنۆكه‌و باوه‌ر پێ بونیان له‌م ئایه‌ته‌دا ئەو ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (جن) باشتر رونی ده‌کاته‌وه‌ :

- ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ﴾ الجن/ ۶ واته‌ : هه‌ندیك له‌ بنیاده‌مه‌گان (انس) په‌نایان وه‌به‌ر هه‌ندیك له‌ جنۆكه‌گان ده‌بردا!

ده‌رکه‌وت که مه‌به‌ست له‌ په‌رستی جنۆكه‌ هاوار لێکردن و په‌نا وه‌به‌ر بردنیانه‌ له‌ کاتی که‌م ده‌رامه‌تی و مردن و لێمردن و به‌لاو ناخۆشیدا. هه‌روه‌ها مه‌به‌ستیش له‌ باوه‌ر پێبونیان بریتیه‌ له‌ باوه‌رکردن به‌ ده‌سه‌لاتیان له‌سه‌ر په‌نادان و به‌ده‌مه‌وه‌ چون .

(۱) ئەو جنۆکانه‌ی که له‌ری خوا لایان داوه‌، لێرما مه‌به‌ست ئەوانه‌ن که له‌ هورئاندا به‌ (شیاطین) ناوبراون، دهننا جنۆکه‌ش موسلمانیان هه‌یه‌.

— (وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي

هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يُبٰغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ

مِنْ أَوْلِيَآءَ) ^(۱) الفرقان/۱۷،۱۸ واته : کاتی لهو روژهدا (قیامت) نهوانه‌ی غه‌یری خودا ده‌بهرستن و په‌رستراوه‌کانیشیان (وه‌کو عوزه‌یر و عیساو فریشته‌کان) کو ده‌گاته‌وهو خودای گه‌وره له په‌رستراوه‌کان دمپرسی؛ نایا نیوه نهو به‌ندانه‌ی منتان گومرا کردو پیتان گوتن بمانپه‌رستن یان خو‌یان ریگه‌یان ون کرد؟ نهوانیش به‌سرسورمانیکه‌وه ده‌لین: پاکی بو تو نه‌ی خودای گه‌وره! تو دوری له هه‌مو هاوه‌لئک، بو نیمه ناشی جگه له تو کس به گه‌ورهو مشورگیپر و په‌رستراو دابنیین.

له‌م نایه‌ته‌وه روژن ده‌بیته‌وه که مه‌به‌ست له په‌رستراوه‌کان پیغه‌مبه‌ران سه‌لامی خودایان لی بیت و پباوچاکان (الاولیاء)و.. مه‌به‌ستیش له په‌رستنیان نه‌وه‌یه که وا بزانی‌ت نه‌وانه له تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی به‌ندیه‌تی بالآترو ده‌ستر‌و‌یشتون هه‌ندی‌ک سیفه‌تی خودایه‌تیا‌ن هه‌یه و توانای نه‌وه‌یان هه‌یه له ریگه‌ی غه‌یبه‌وه به هانای خه‌لگیه‌وه بیتن و زیانیان له‌سه‌ر لابه‌رن، بو‌یه پینان وایه هه‌قه هه‌ندی‌ک له دروشمه په‌رستنه‌کانیان بو نه‌نجام بدریت، وه‌ک لیپارانه‌وهو قوربانی بو کردن و ته‌واوف کردن به ده‌وری نزرگه‌و مه‌رقه‌ده‌کانیاندا! هه‌روه‌ها ری‌زگرتن و به گه‌وره‌مدانانیا‌ن تا ده‌گاته‌ نزی‌ک نه‌وه‌ی بی‌ی به په‌رستن و ملکه‌چی کردن و سه‌ر بو دانواندن!

(۱) نیمامی ته‌به‌ری ره‌حه‌تی خوای لی بی له ته‌فسیرمه‌کیدا (۱۴۱/۸) ده‌فه‌رموی : خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی‌ت روژی که نه‌وانه‌ی باوه‌ریان به قیامت نیه و بتپه‌رسته‌کان و نه‌وانه‌ی غه‌یری خوا ده‌بهرستن له فریشته‌و نینسان و جنوکه کو‌ده‌کرینه‌وه.

— ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْتَوْلَاءِ إِنَّا كَرَّمْنَاكُمْ كَمَا تَوْعَدُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا

سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِسْنَا مِنْ دُونِهِمْ ﴿سبأ/ ۴۰﴾ واته : لهو رۆژهدا که خودای گهوره هاوهل پهداکهران و په رستراوه کانیان (فریشته کان) کو ده کاته وه، پاشان به فریشته کان ده فهرموئ : نایا نا نه وانه که ئیوه بیان ده په رست، ئیوه فهرمانتان پیکردبون؟ ده لئین: پاکی بو تو خودایه! تو به رزتری له وهی که کس هاوه لئت بی و ههر تو گه وره و خوداو په رستراوی ئیمه ی و ئیمه له وان بی به رین و ته نها تو دوستی ئیمه ی نه ک نه وان.

جا مه به ست له په رستنی فریشته ^(۱) له م نایه ته دا به خودا دانانیا نه و ملکه چ کردنه بو په یکه رو وینه خه یالیه کانیا ن هه روه ک که خه لکی سه رده می نه فامی تی وایان ده کرد، مه به ست له مه ش رازی کردنیا ن بو، به و نومیده ی گوا یه داوای سو زو به زه بیان لای خودای مه زن بو ده گهن و له کاروباری دنیا دا پشتیا ن ده گرن.

- ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَتَوْلَاءِ

شَفَعْتُونَا عِنْدَ اللَّهِ ﴿یونس/ ۱۸﴾ واته : هاوهل پهداکهران شتانیکی غه پیری خودا ده په رستن که نه زیانیا ن پی ده گه یهنن و نه قازانج، ده یان په رستن و ده لئین: نه وانه تکا کاری لای خوای مه زنن ..

— ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ﴿

الزمر/ ۳﴾ واته : نه وانه ی جگه له خوا سه ر په رشتیاری تریان گرتوه و به گه وره ی

(۱) گه له نه فامه کانی تریش فریشته یان به خوا (God) داناوه.

خۇيان داناون دەئىن : ئىمە بۇ ئەۋە دەيانپەرستىن تا پلەيەك لە خودامان نرىك بكنەۋەو بۇمان بپارپىنەۋە.

مەبەست لە عىبادەت لەم ئايەتەدا دىسان بەخودادانانە، و ئەو مەبەستەش تىيدا رون كراۋەتەۋە كە لەبەرچى ھاۋەل پەيدا كەران دەيانپەرستىن.

پهرستن به ههرسی مانای به ندایه تی و گوپرایه لیکردن و به خودا دانان

له هه مو نهو نمونانهی پیشهوه که باسمان کرد تهواو رون دمبیتهوه که وشهی (العبادة) له هورئاندا له هه ندی جیگادا به ههردو مانای به ندایه تی بو کردن و به گوئی کردن دیت و له هه ندی جیگه تی تردا تهنها به مانای به گوئی کردن دیت، و جیگای تردا تهنها به مانای به خودادانان دیت واته: (التأله) .. نیستاش پیش نهوهی نهو نمونانه بهینینهوه که وشهی عیبادت تیایاندا به ههرسی مانا پیکهوه هاتوه، نهوا دمبی ناگات له هه ندی شتی سهرمتایی هه بیت وهک نهو نمونانهی که له پیشهوه هیئاماننهوه که هه مویان باسی پهرستنی غهیری خودا دهکمن، به لام نهو نایه تانهی که وشهی عیبادت تیایاندا به ههردو مانای به ندایه تی و گوپرایه لی کردن هاتوه، نهوا مه بهست له زاراوله پهرستراو تیایاندا یا شهیتانه یا نهو ناده میانهن که له خودا یاخی بون و خویمان کردوه به تاغوت و خه لکیان ناچار کردوه که له باتی به ندایه تی و پهرستن و گوپرایه لی کردنی خودای گه وره به ندایه تیان بکهن و گوپرایه لیان بکهن، یا مه بهست نهو پیشهواو سهروکانهن که خه لکیان ژیربار هیئاوه بو نهو ری وشوین و شیوازی ژیانه که دایان هیئاوه و کتییی خوداشیان کارکه نار کردوهو نیشی پی ناکه و پشت گوپیان خستوه.

که چی نهو نایه تانهی که وشهی عیبادت تیایاندا به مانای (به خودا دانان و گه ورمگرتن) هاتوه نهوا مه بهست له پهرستراو (معبود) له ویدا یا نهو پیغه مبهرو پیاوچاک و دوستانه ی خودان که خه لگی به خودای خویمان دانابون، هه رچه نده

رئى راستىشىيان بە خەلكى نىشان دابو و فيرى خوداناسى و چۆنيەتى پەرسىنيان كرىبون. يا مەبەست ئەو فرىشتەو جنۆكانەن كە لەبەر ناحالى بونى خەلگەكە بە ھاوئلى خوداي گەورمىيان دانابون و لە ھەلسورانى ياساكانى سروشتدا بەشيك لە دەسەلاتيان دابونى، يا ئەوئە مەبەست وئەو پەيكەرى ھىزە خەيالئەكان بون كە بيون بە پەرسىتگاو روگەى نوئىز و پارانەومىيان كە شەيتان فرىوى دابون. قورئانى پىرۇز ھەمو ئەو پەرسىتراوانە بە پىروپوچ و بى بايەخ لە قەلەم دەداو عىبادەت كىردنىيان بە ھەلەيەكى گەورە دادەنى، جا ئەو عىبادەتە بەندايەتى كىردن بوبىت يا گوپرايەلىكىردن و بەگوئىكرىدن بوبىت، يا خود بەخودا دانانىيان بوبىت، جياوازى نىيە، جا قورئان پىيان دەفەرموئىت : ھەمو ئەوانەى دەميانپەرسىتن بەندەى خودان و شايانى پەرسىتن نىن و لە پەرسىنياندا بىجگە لە سەرشۆپى و مايەپوچى جى ترتان بۇ نامىنىتەو، و خاوەنى راستەقىنەى ئەوان و ھەرچى لە ناسمانەكان و زەويدايە تەنھا خوداي بەرزو بالادەستەو ھەمو كاروبار و دەسەلاتىك بەدەست ئەو، كەواتە بىجگە لەو كەسى تر شايانى پەرسىتن نىيەو نابى كەسى تر بىپەرسىتى.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلَيْسَ جِيبُوا ^(۱)

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ الاعراف/ ۱۹۴ واتە: ئەوانەى ئىيە لەباتى خودا بانگىيان دەكەن وداواى جىبەجىكرىدن داخوازىەكاناتانىيان لى دەكەن، ھەر بەندەى وەكو ئىيەن، ئەگەر راست دەكەن دە بانگىيان بكەن وداوايان لىبكەن وبا ئەوانىش وەلامتان بەدەنەو بەزانن ھىچتان بۇ دەكەن؟

(۱) مەبەست لە (فلىستجىبوا) لىرەدا وەلامدانەوئەى بە دەنگ نىيە، بەلكو وەلامدانەوئەى كىردارىە بۇ داواكە وەك لەپىشەو نامازەمان پى كىرد.

﴿ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ وَلَا تَنْفُسَهُمْ يَصُرُونَ ﴾

الاعراف / ۱۹۷ واته : نهوانه‌ی نیوه له‌باتی خودا بانگیان ده‌کهن، نه ده‌توانن نیوه سهر بخهن و نه ده‌توانن خو‌یان سهر بخهن.

﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُۥٓ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿۳۶﴾ لَا يَسْبِقُونَهُۥٓ

بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿۳۷﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ

إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ مِنْهُمْ مِنْ خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿ الانبیاء / ۲۶-۲۸ واته : هاوهل په‌یدا‌که‌ران (تویژره‌وانی قورئان ده‌لین نه‌وانه کۆمه‌لئیک بون له تیره‌ی خوزاعه) گوتیان: خودا مندالی^۱ هه‌یه (مه‌به‌ستیان نه‌وه‌بو که فریشته کچی خودان) نه‌خیر! فریشته به‌نده‌ی ریزلیگیراون و جیگای به‌ریزان هه‌یه و قسه له فه‌رمایشتی خودادا ناکهن و به پی‌ی فه‌رمانی نه‌و کارده‌کهن، خودای گه‌وره ناشکراو نه‌ینیان ده‌زانی، هه‌روه‌ها داوای لی‌خوشبون بو که‌سی ناکهن تا خودای گه‌وره رازی نه‌بی لی‌ی چونکه له خودای مه‌زن ده‌ترسن.

﴿ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمٰنِ اِنْتًا ﴿ الزخرف / ۱۹ واته: فریشته

که به‌نده‌ی پاکی خودای میهره‌بانن کافره‌کان به میینه‌و کچی خودایان ده‌ناساندن!

﴿ وَجَعَلُوا بَيْنَهُۥٓ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا ۚ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿ الصافات / ۱۵۸

واته: هاوه‌لپه‌یدا‌که‌ره‌کان په‌یوه‌ندی باوک نه‌ولادی و خزمایه‌تیان له نیوان خودای گه‌وره‌و جنۆکه‌دا دادنا! ده‌یانگوت خودای گه‌وره جنۆکه‌ی کرد به

(^۱) وشه‌ی (ولد) له زمانی عه‌ره‌بیدا کچ و کور ده‌گریته‌وه. (نه‌و.)

هاوسهری خوئی و فرشته‌یان لی پهبدا بو، جنوکه‌کان له هاوه‌لپه‌یدا که‌ران
باشتر دهمانن که خودای گه‌وره نه‌وانیش ناماده‌ی لیپینه‌وه دمکات..

— ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ
يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾ النساء/ ۱۷۲ واته :
هه‌رگیز مه‌سیح لوتبه‌رزی نا‌کا و به‌لایه‌وه نه‌نگی نیه که به‌ندایه‌تی خودای
گه‌وره بکا، فرشته‌ نزیکه‌کانی خوداش فیزو دهمارگیری له‌وه‌ی که به‌ندایه‌تی
خودا بکه‌ن نانوینن، هه‌ر که‌سێ فیزو لوتبه‌رزی و خو‌به‌زل زانین له
به‌ندایه‌تی کردنی خودادا بنوینی ئه‌وا روژی دوایی هه‌مویان کو دمکاته‌وه بو
سزادان و لیپرسینه‌وه زیندویان دمکاته‌وه.

. ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مُجْسَبَانِ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾ الرحمن/ ۶۵ واته :
مانگ و روژ به یاسایه‌کی دیاریکراو کاتیکی ریکوپینکدا دهرۆن و دهمورپینه‌وه‌مو
ئه‌ستیره^(۱) و دره‌ختیش ژیربارو جیبه‌جیکه‌ری یاسای خودای گه‌ورهن.

— ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا
نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ الاسراء/ ۴۴ واته : زه‌وی و هه‌ر جهوت ئاسمان و نه‌وه‌ی
تیایاندایه‌ شایه‌دی بونی خوداو پاکی له هه‌مو ناته‌واویه‌ک و یه‌کتایی دهمدن و

(۱) ماناکردنی (النجم) به‌ نه‌ستیره‌ی ئاسمان بۆچونی (مجاهد)مو هه‌لبژارده‌ی (ابن
کثیر)یشه، هه‌ندئێ له‌ توێژمه‌روانی قورئان وای بۆ چون که (نجم) هه‌مو رومکیکه که له
زه‌ویدا نه‌روئ و لق و پۆپی نیه، به‌رامبه‌ر به‌و دره‌خته‌ی که لق و پۆپی هه‌یه، نه‌مه‌ش
بۆچونی (ابن عباس)مو هه‌لبژارده‌ی (ابن جریر)ه .. وا دیاره بۆچونی یه‌که‌میان راستر
بیت.. بروانه (صفوة التفسیر ج ۳/ ۲۹۴) (نه‌و).

ههرجی شتیک له بونه و مردا هه بی ئەم زیکره دمکات، به لآم ئیوه له زمانی ئەو زیکره تیناگه ن.

﴿ وَ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ قَلْبُونَ ﴾ الروم/ ۲۶ واته : ههرجی

له ئاسمانه كان و زهويدايه هه موی هی خودايه و هه موشیان ملکه چی ئەون.

﴿ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هِيَ آخِذَةٌ بِنَاصِيهَا ﴾ هود/ ۵۶ واته : گیانداریک نیه به سه ر

زهويدا برپوا ئیلا ئاراسته ی به دهست خودای گه وره مویه.

(الاحذ بالناصية) نمونه یه که بو دسه لات و زال بون و خاوه نداریتی.

_____ ﴿ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴾ ﴿۱۳﴾ لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ

وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿۱۴﴾ وَ كَلَّمَهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿۱۵﴾ مريم/ ۹۳-۹۵. واته : ههرجی

له ئاسمانه كان و زهويدان، هه ر هه مویان به ملکه چی تی به ندانه وه دینه وه حزوری خودای په رومردگار. خودای گه وره سه ر ژمیری کردون و حال و باریان ناگاداره و رۆزی قیامت هه مویان زیندو دمکرینه وه هه ریه که یان به ته نها دینه وه لای خودای گه وره.

— ﴿ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ

تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ آل عمران/ ۲۶ واته : بلی:

ئهی خودايه، ئەی خاوه نی هه مو مو لکیک، تۆ به ویستی خۆت مو لک و مال به یه کی دهبه خشی و له یه کیکی دی دهستی نیه وه، سه ر به رزی و پایه به رزی به یه کیک دهبه خشی که ئارمزوت لی بیت و له یه کیکیشی دمگریبه وه که ئارمزوت لی بی لی و مرگریه وه بی ریزی که ییت، خیر و چاکه هه موی به دهست تۆیه، به راستی تۆ ئەی خودای گه وره به سه ر هه مو شتیکا توانایت.

دوای نهوهی که قورئان به به لگهوه سه لاندی که هه مو نهوانه ی خه لکی دمیانه پرستن به شیوهیهک له شیوهگانی په رستن، نهوا بهنده ی خودانه و بی دسه لاتن له بهرامبه ریدا، نینجا مروّف و جنوکان بانگه یشت دهکا تا به تهنه ا خودای گه و ره بپه رستن و به هه مو مانا جوړاو جوړه گانی (عیبادت) به ندایه تی نه و بکه ن.. که و ابو ده بی به ندایه تی تهنه ا بو خودای گه و ره بکریت و هر گوپراهه لی نه و بکریتو جگه له و کهس به خوداو گه و ره نه گریت، و هیج شتیک له سی و اتاگانی (عیبادت) بو که سیکی تر و شتیکی تر جگه له خودا به جی نه هیتریت هه رچه ند که میس بیت.

— ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

النحل/ ۳۶ واته: به ته نکید له هه مو نه ته وه میهک پیغه مبه ریکمان ناروده که پیان راسپیریت که توخنی تاغوت مه که ون و لی دور که ونه وه..

. ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى﴾ الزمر/ ۱۷. واته

: نهوانه ی وازیان له تاغوت هیناو بریاریاندا چیدی نه په رستن و به ره و خودای گه و ره گه رانه وه، نهوانه مزده ی خویشیان دمدریتی.

— ﴿أَلَمْ نَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾

وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿ يس/ ۶۰ واته : نه ری نه ی نه وه ی نادم په یمانم لیومرنه گرتن که شهیتان نه په رستن، چونکه دوژمنی سه رسهخت و ناشکرای نیومه، په یمانم لی وهرنه گرتبون که ده بی به تهنه ا من بپه رستن، نا نه وهش ریبازی راست..

— ﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ التوبة/۳۱

واته : جوله کهو دیانه کان جیبرو راهیبکانی خویمان - که پیاوانی دینه که یان بون - له باتی خودا کردبویاننه جاوساغ و رینیشاندهری ژیانیان.

— ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ﴾ التوبة/۳۱ واته : ههر

فهرمانی نهومیان پیه درابو که تهنه یهک خودا بپهرستن.

. ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِتْيَاهُ

تَعْبُدُونَ ﴾ البقرة/۱۷۲ واته : نهی نیمانداران، له پاکهکانی روزهک بخون که پیمان بهخشیون، نه گهر راست دهکن و بهتهنها نهو دهپهرستن شوکرانه بژییری خوداش بکن..

خودای گهوره لهم نایه تانه دا فهرمان دهکات که به تهنه نهو بپهرستری، پهرستنه که شی بریتیه له بهندایه تی و گوپرایه لی و ملکه چ کردن، نیشانه ی نه مهش له نایه ته کاندای باش به دیار دهکه ویت چونکه تیایاندا خودای گهوره فهرمان دهکات که له گوپرایه لی کردنی شهیتان و تاغوت و قه شهو مالم و باب و باپیره له ری دمر چومکان دور که ونه وهو و مرنه سهر گوپرایه لی کردنی خودای تاک و تهنه.

— ﴿ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي

وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ غافر/۶۱ واته : بهو کافرانه بلی : من لهو کاته وه که نیشانه و به لگه ی خواییم پی گه شتوه، ری نه وه م لیگیراوه که نه وانه بپهرستم که نیوه له باتی خودای گهوره هاناو هاواریان دمه نه بهر، من فهرمانی نه وه م پیکراوه که ملکه چیه کی ته و او بو خودای جیهانیان دهر بپریم..

— ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾ غافر/ ۶۰ واته: پهرومردگارتان فهرموی: لیم بپارینه‌وو هاوار له من بکهن، منیش وه‌لامتان دهمه‌وو به دمنگانه‌وو دیم، بهراستی نه‌وانه‌ی به فیزو دهمارن و پیمان که‌میبه دست بهرز که‌نه‌وو له خودا بپارینه‌وو، نه‌وا به‌سه‌رشوړیه‌وو فریدمدرینه‌وو ناو دوزه‌خه‌وو.

— ﴿ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿۱۳﴾ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَا يَسْمَعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ ﴾ فاطر/ ۱۳، ۱۴ واته: نه‌مه نه‌وو خودا که‌وره‌میبه‌ی پهرومردگاری نیو‌میبه که هه‌مو خاومنی‌تی و دمه‌لا‌تیک هی نه‌وو، نه‌وانه‌ی غه‌یری خودا که هاناو هاواریان دمه‌نه‌ لاو بانگیان ده‌کن مولکیان به‌قه‌دمر نه‌وو په‌رده‌ ته‌نکه‌ی سهر ناوکی خورما له‌م که‌ردونه‌دا نیه، جگه له‌وه‌ی بی‌ تواناو بی‌ دمه‌لا‌تن، کاتی که هانا‌یان بو‌ دمه‌ن پارانه‌وو له‌لان‌ه‌ومه‌که‌تان نابیستن! چونکه گو‌ی‌یان لی‌ نیه، نه‌گه‌ر گو‌یشیان لی‌ بیت توانای وه‌لام دانه‌ومیان نیه، روژی دوا‌یی کاتی خودای که‌وره به‌دمنگیان دینیت خو‌یانتان لی‌ بی‌ به‌ری ده‌کن و نکولی ده‌کن و له‌ومش تو‌ره دمه‌ن که نه‌وانتان له‌ زیانی دنیا‌دا به‌ هاوه‌لی خودای که‌وره گرتوو به‌ندایه‌تیتان بو‌ کردون.

— ﴿ قُلْ اتَّبِعُوا اللَّهَ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ المائدة/ ۷۶ واته: نایا نیو‌ه بی‌جگه له‌ خوا شتیک دمه‌پرستن که ناتوانی نه‌ زیانتان لی‌ بدات و نه‌ قازانجتان پی‌ بگه‌می‌نی، نی‌ خو‌ خودای که‌وره گو‌یی له‌ داواکانتانه‌وو به‌ حال و کردمو‌تان زانایه.

خودای گه وره له م نایه تانهدا فرمانمان پیده کات که پرستن به مانای به خودا دانان (التأله) تایبته بکریت تهنا بو نهو، نیشانه و به لگهی نه مهش به ناشکرا له نایه تهکاندا دیاره که وشهی (العبادة) تیایاندا به مانای پارانه وه هاتومه عاده تن له پیش و پاشی نهو نایه تانهدا هاتون که باسی نهو خودا داتاشراوانه دهکن، که له پهرومردگاریتی و بهرپوه بردنی یاساکانی نهو دیوی سروشته وه کردبویانن به هاوه لی خودای گه وره.

نیستا بو هه مو زیریک رون بوه وه که هر کاتی له قورئاندا وشهی (العبادة) هات و هیچ شتیك یا به لگه یه ک نه بو له نایه تهکانی پیش و پاشی ماناکهی بو شتیکی تایبته دیاری بکات، حمتمن و اتای په کیك له سی ماناکانی دهبه خشیت، سی مانای (به ندایه تی و گویرایه لی و به خودادان) ه.

بو نمونه سهیری نه م نایه تانه ی خواره وه بکه :

— ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي﴾ طه/۱۴. واته : به ته نکید نه وه منم خودام، هیچ خویه ک نیه سیاوی پرستن بیت جگه له من، دهی سا توش بمپه رسته ..

— ﴿ذَالِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلِقُ كُلَّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ الانعام/۱۰۲ واته : نهو خودایه ی که پهرومردگاری نیویه، تاک و ته نهایه وه هر نهو شایانی پرستنه وه هیچ په رستراویکی تر نیه جگه له وه، به دیهینه ری هه مو شتیکه، دهی سا به ته نها نهو بپه رستن و به ندایه تی بو نهو بکن، نهو هه لسورپنه ری هه مو شتیکه ..

— ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكِّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّنَا وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ یونس/۱۰۴
 واته : بلئی : نهی خه لکینه نه گهر نیوه گومانتان له راستی نایینه کهم ههیه ^(۱) ،
 نهوا من نهوانه ی نیوه نابه رستم که هاواریان دهکهنی، من نهو خودایه
 دهپه رستم که دهتان مرینی و قازانج و زیانتان به دهستی نهوه، من فهرمانم
 پیکراوه له ریزی نیمانداراندا بم.

- ﴿ مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِ إِلاَّ أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَشْرَوْا بآؤُكُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ بِهَا
 مِن سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلاَّ لِلَّهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلاَّ إِنَّا هُوَ الَّذِي الْقَيْمُ ﴾ یوسف/۴۰ واته
 : نهوانه ی که نیوه دهیانبه رستن، ههر ناوی بی نیوه روکن و هیج دمه لاتیکیان
 نیه، خوٚتان و باب و باپیرانتان داتانه ینانون و ناوتان ناون خودا، خودای گهوره
 فهرمانی نه کرده به په رستنیان و ری پی نه داوه، نیوه هیج به لگه یه کیتان
 دهر باره میان نیه، فهرمانه یوایی تایبه ته به خودا، خودا فهرمانی کرده که جگه
 لهو به ندایه تی هیج شتیکی تر نه کهن و هیچی تر نه یبه رستن، نه مه یه ریگه ی
 راست و نایینی ریگ و پیک.

— ﴿ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ﴾
 هود/۱۲۳ واته : زانینی نادیارو په نهانی ناسمانه کان و زهوی ماف و توانای خودای
 گه وره یه وه همو کاروباریک بؤ لای نهو ده گه ریته وه، ده توش ههر نهو
 بپه رسته وه له همو کارو کرداریکتدا پشتی پی ببهسته .

(۱) ته به ری ده فهرموی : نه مه و مکو نه وه وایه که بلئی : پئیویست ناکا گومان له دینی من
 بکهن، که به لگه م ههیه، به لکو گومان لهو بتانه بکهن که هیچیان به دهست نیه.

﴿لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ (٦١) رَبُّ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ ﴿٦١﴾ مريم/ ٦٤-٦٥ واته: خودای گهوره ناگای له هه مو کرده و میه کمانه؛ نهوی له را بردودا کرد و مانه و نهوی به دهستانه و میه و نهوی له داهاتودا دهیکهین، پهرو مردگارت هیچی له بیر ناچی، پهرو مردگار هه لئسورپینهرو ئاراستهوانی ئاسمانهکان وزهوی و ههرچی له نیوانیانداپه، دهی سا بیپه رسته و سهبری ئیزاقی له سهر په رستنی خوا به خوٚت ده.

﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

الكهف/ ١١٠ واته: جا نهوهی ئومیدی به دیداری پهرو مردگاری خوئی ههیه و دمیهوئی پاداشتی خودای دهست کهوئی و له سزای وهدور کهوئتهوه، با له بهر خاتری خودا کردهوهی چاک و پوخت بکات (واته به پئی شهرعی خودا بی و له پیناوی خوداش بی، که نهوهش دو مهرچی قبول بونی کردهوهی بهندمکانن) با ریای تیکه ل نهکات.

له مانایه تانه دا وشه ی (عیبادت) به مانای (به خودا دانان، و به ندایه تی وگوپرایه لی) هاتوه، پئویست ناکات وشه ی (عیبادت) که تایبته بکری به یه کیك له و اتاگانی. قورئان کاتی باسی عیبادت دهکات دمیهوئی نهوه له مروؤف بگه پئی که خودایه تی و به ندایه تی بو کردن و گوپرایه ئیکردن به تهنه ا بو خودای مهزن دهبی نه نجام بدریت، دهبی مروؤف نهوهش تهنه ا بو خوا به دئسوژی و پاکی نه نجام بدات.. نه گهر ئیمه بمانه وئت وشه ی (عیبادت) تهنه ا له یه ک مانایدا کورت بکه پنهوه وهکو (دروشمه گانی په رستن)، نهوه له راستیدا مانای کورت هه لئینانی بانگه وازی قورئانه. نه نجامی مسوگه ری نهو کورت هه لئینانه نهوه دهبی که خه لکی بهو شیوه کورتبیینه باوهر به دینی خوا دمه پینن و وا دزمانن بانگه وازی قورئان به دهوری چه ند چه مک و مانایه کی

بهرتەسك و دیاریکراودا دەخولیتەوه، ئەوه بیگومان بیروبۆچونیکی تەسك
بینانە‌ی دیاریکراوی دەبیت، جا کاتیک کابرا هەمو دینەکه‌وا که‌م و کورت
دەبینی ئیتر بەشیوه‌یه‌کی ناتە‌واو شوین تە‌نها دروشم و رینماییه‌کانی نوێزو
رۆژوه‌که‌ ده‌که‌ویت.. واش حالی دەبیت که دینەکه‌ هەر ئەومندەیه.. ئەومش
ئەو کیشەیه که ئەم کتیبە‌مان بۆ چاره‌سەری نوسی..

پاشکویه کی کورتی وەرگیر

مامۆستا مهودودی رهحمهتی خوی لی بی مانای عیبادهتی لهو سی مانایه‌دا (به‌خودا دانان، و به‌ندایه‌تی، گوپرایه‌تی) دیاری کردوه که‌چی مامۆستا نوپخوازه‌کانی سه‌ردهم وه‌کو (سید قطب و محمد قطب و یوسف القرضاوی) به‌شیویه‌کی وا لیک دهنه‌وه که هه‌مو لایه‌نه‌کانی زیان بگرییه‌وه و نه‌ویش له‌زیر تیشکی نه‌و دو نایه‌ته پیرۆزهدا که خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات/۵۶. واته : جنۆکه‌و بنیاده‌م ته‌نها بۆ نه‌وه دروست کردوه که بمپه‌رستن.. واته زیانی مرۆف هه‌موی په‌رسته‌نه. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الأنعام، ۱۶۲ واته: بلی : نوپۆکردن و قوربانی کردن و زیان و مردنم هه‌موی بۆ په‌رومردگاری جیهانه‌کانه. له‌م نایه‌ته‌دا وشه‌ی (صلاتی) هه‌مو دروشمه په‌رسته‌نه‌کانی زیانی مرۆف ده‌گریته‌وه، وشه‌ی (نسکی) هه‌مو جموجۆلی زیان ده‌گریته‌وه، وشه‌ی (محیای) زیان به‌هه‌مو جموجۆله‌کانیه‌وه ده‌گریته‌وه خوی که ده‌بی له‌پیناوی خوادا بی نه‌ک شتی تر، هه‌روه‌ها (مماتی) مردنیک بی له‌ ری خوادا بی نه‌ک له‌ ری تردا. به‌گشتی زیان هه‌موی به‌ندایه‌تی و په‌رستنی خوی گه‌ورمیه، جا ده‌بی هه‌ولده‌ی له‌و بازنه‌ی ته‌وحیده‌ دهرنه‌چی بۆ بازنه‌کانی دی، که بازنه‌ی هاوه‌ل بۆ خودا په‌یداکردن..

چوارەم: نایین (الدين)

لیکۆلینه وهی زمانه وانی

وشه‌ی (دين) ^(۱) له زمانى عه‌رمبیدا به زۆر مانا به‌کار دێت له‌وانه : ^(۲)

۱. ناچارکردن و دسه‌لات و هوکمرانى و فه‌رمانکردن.. ناچارکردنى كه‌سيك بۆ گوێپاڤه‌لى كردن و به‌کاره‌ينانى هه‌يزى ناچارکه‌ر (Sovereignty) به سه‌ريداو كردنى به به‌نده‌و گوێپاڤه‌ل، ده‌لێن:

* (دان الناس): واته خه‌لکه‌که‌ی ناچار کرد بۆ گوێپاڤه‌لى كردن. كه ده‌لێنى (دنتهم فدانوا) واته ناچارم كردن و نه‌وانيش گوێپاڤه‌لێان كردم .

* (دان الرجل): کابرا بوه خاوه‌نى عيززمت و سه‌ربه‌رز بو .

* (دنت الرجل): واته پياوه‌که‌م ناچار کرد نه‌و نيشه بکات كه پێى ناخۆشه، (دين فلان) واته فلان که‌س ناچارکرا نيشيك بکا كه پێى ناخۆشه.

* (دنته): واته کاروبارىم به‌رپوه بردو خسته‌م ژێر رکیفى خۆمه‌وه ، (ديتته القوم) واته سياست و کاروبار به‌رپوه‌رديانم خسته ده‌ستى نه‌و . هه‌روه‌ها شاعير حوته‌ينه (الخطيئة) داىكى ده‌دوينى و ده‌لێ :

(۱) نيين فارس له (مقاييس اللغة به‌رگى ۲ لا ۳۱۹) دا له مادده‌ى (دين) دا ده‌لێ : دال و ياو و نون يه‌ك بنجینهن، هه‌مو له‌هه‌كان ده‌گه‌رپنه‌وه بۆى، نه‌ویش بریتیه له جۆرى ملکه‌چى و خۆبه‌ده‌سته‌وه دان.

(۲) سه‌پرى (لسان العرب به‌رگى ۱۷ لا ۲۴-۳۰) بکه.

لقد ديتت امر بنيك حتى تركتيهم أدق من الطحين^(۱)

واتە : سىياسەتى تۆ لەبارەى بەرپۆمبەردنى كاروبارى مندالەكانت بە چەند شتىك بو كە وەختىك ئەوانت بەجى ھىشت لە ئارد نەرمتر بوبون.

بېغەمبەرﷺ دەفەرموئت: ((الكيس من دان نفسه وعمل لما بعد الموت))
واتە كەسى ژىر و زىنگ ئەو كەسەيە كە نەفسى خۆى زىبون و ملكەج بكاو بارى بىنى و ئىش بۇ دوارۋۇزى بكا.

ھەر بۆيە بە كەسىكى زال و دەسەلاتدار بەسەر ناوچەيەك يا نەتەومىيەك يا ھۆزۈ عەشىرمىتىك، ھەرودھا بە حاكىمى فەرمانرەوا دەوترىت (دىتان) . شاعىر ئەعشاي ھەرمازى كە بېغەمبەرىﷺ دەدواند دەيگوت : (يا سيد الناس وديان العرب) واتە : ئەي گەورەى ھەمو و خەلكى و ئەو كەسەى كە بەسەر ھەمو عەرمبدا زال بويت !

لەسەر ئەم بىنەرمتە بە بەندە و كۆيلە دەوترىت (مدىن) و بە ئافىرمتى كۆيلە واتە كەنىزەك دەوترىت (المدينة) و (ابن المدينة) واتە كورى بەندىيەكى ئافىرمت، ھەرودك (أخطل) دەئيت:

رئت و ربا في حجرها ابن المدينة^(۲)

واتە : كورى ئافىرمتە ئافىرمتە كۆيلەكە ئە باومشىدا پەرومردە كرا.

(۱) ئەم بەيتە لە (لسان العرب بەرگى ۱۷ لا ۲۸)دا ھەيە، و (اساس البلاغة) بەرگى ۱ لا ۲۹۱ و لە (ديوان الحطينة)دا گىرپدراومتەوہ (۶۱) (وھد سوست امر بنيك.....)
(۲) ئەم بەيتە لە ديوانى (أخطل)دا ھەيە ، و (لسان العرب بەرگى ۱۷ لا ۱۸ و ۱۸۹)، و بەرگى ۱۳ لا ۳۱۲، و (معجم مقاييس اللغة بەرگى ۱ لا ۳۲۴ و بەرگى ۲ لا ۳۱۹).

له قورنانشدا هاتوه: ﴿ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينٍ ﴿٨٦﴾ تَرْجُمُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ الواقعة/ ۸۶، ۸۷. واته : نهگهر راست دمکهن نیوه له ژیر هیزو دسهلاتی خوادا نین و لیټان ناپرسریتهوه له کردهوهکانتان، دهی بوجی گیان ومبهر نهو مردوهدا ناکه نهوهو دهیلن بمری؟!

۲- گوپرایه لی کردن و بهندایه تی و خزمهتچیه تی و ژیردمست بونی په کیك و به قسه کردن و قبول کردنی فهрман و ژیردمستی و ملکهج بون له ژیر دسهلاتیدا.

★ دهلین: (دنتهم فدانوا) واته : ناچار و ژیربارم کردن و نهوانیش گوپرایه لیان کردم.

★ (دنت الرجل) خزمهتم کرد.

ههروها له فهرمودهی پیغه مبهر ﷺ دا هاتوه : ((اريد من فريش كلمة تدين بها العرب)) واته: وتهیه کم له قورمیش دهوی بیلین که عمرمب ملکهج و گوپرایه لی دهکا بویان و له بهرامبه ریاندا سهریان بو نهوی دمکهن.

هه بهم مانایه به نهته وهیه کی گوپرایه لی دمگوتريت (قوم دین)، هه بهم مانایه وشه (دین) له فهرمودهی تابهت به (خوارج) دا هاتوه که ((يَمْزُقُونَ مِنَ الدِّينِ مَرْوَقَ السُّنْهِمِ مِنَ الرِّمِيَةِ))^(۱) واته : خهوارچه کان خیرا له گوپرایه لی

(۱) مهبستی فهرمودمه که نهوه نیه که (خهوارج) له دین دمرجون، نا، چونکه سهیلنا علی خوا لی رازی بیت که لیان پرسى نایا نهوانه کافرن؟ فهرموی: له کوهر ههلاتون، وتیان: نهدی دورون؟ فهرموی: دورومکان زور کهم یادی خوا دمکهن، بهلام نهوان بهمانی و نیواران یادی خوا دمکهن.. جا لهوموه دمدمکهوی که مهبست له (دین) لهو فهرمودمیه گوپرایه لی کردنی پیشهوايه، و (ابن الأثیر) له کتیبی (النهاية) بهو مانایه لیکی داومتهوهو

کردنی پیشه‌وا دمرده‌جن وهك دمرچونی تیر له كه‌وانه‌وه .

۳. شهرع و یاسا، دهستور، ریگه‌وری‌باز، به‌رنامه، باو نه‌ریت.

كه ده‌ئین (ما زال ذلك دینی و دیندنی) واته هیشتا ئه‌وه خو و نه‌ریت و عاده‌تی منه. ده‌ئین (دان) بو كه‌سیك كه له‌سه‌ر خیر یان شهر پ‌راهاتبی.

له‌ فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌رداﷺ هاتوه ((كائت فریشن و من دان بدینهم)) واته: قورمیش و ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ریگه‌و باو نه‌ریتی قورمیش بی، و تیایا هاتوه كه (اته‌ علیه‌ السلام كان علی دین قومه) واته له‌سه‌ر ئه‌و سنور و بنجینه‌و باوو ریورمه‌سانه دهرۆیشت كه له‌ ناو نه‌ته‌وه‌كه‌یدا باو بون، له‌ باره‌ی ژن ماره‌کردن و ته‌لاق و میرات و چه‌ند شتی تری شارستانی و كۆمه‌لایه‌تی.

۴. سزاو پاداشت دانه‌وه، خه‌لات كردن و بپ‌یاردانی حوكم و لپ‌رسینه‌وه:

له‌ په‌نده‌ عه‌رمبه‌كاندا هاتوه (گما تدين تدان) واته چۆن له‌گه‌ل خه‌لكیدا بچوئیتیه‌وه هه‌ر به‌و شیوه‌ش له‌گه‌لتدا ده‌چوئینه‌وه. چی بچینیت هه‌ر ئه‌وه دمه‌دوریته‌وه.

قورئانی پیروژ به‌م شیومه‌ گوفتار و قسه‌ی بیباوم‌پ‌ان ده‌گی‌رپ‌ته‌وه‌وه ده‌فه‌رموئیت: (اِنَا لَمَدِينُونَ) واته ئایا ئیمه‌ لیمان ده‌پ‌رسرپ‌ته‌وه‌وه سزای خرابه‌کاریمان هه‌یه؟ یا له‌ فه‌رموده‌یه‌گدا كه عه‌بدولای کوری نیمامی عومه‌روه‌وه خودا لییان رازی بییت ده‌گی‌رپ‌ته‌وه‌وه: پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رمویه‌تی: (لا تسبوا السلاطين، فان كان لابد فقولوا اللهم بئهم كما یدینون) واته : چوین به‌ فه‌رمان‌پ‌رواگان مه‌دمن، ئه‌گه‌ر ناچار بون (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خراب

ده‌ئێ: مه‌به‌ست له‌ دین به‌گوێگرده‌نه، واته ئه‌وان له‌گوێپ‌رایه‌تی پیشه‌وای هه‌ق دمه‌رده‌جن.. (به‌رگی ۲ لا ۴۱-۴۲).

بون) ئەوا بلىن خودايە ئەوان چيمان بەسەردىن تۇش ئاوابان بەسەردا بىنەوہ.

لېرەوہ وشەى (الدیان) بە مانای قازى و داومرى دادگا دىت، لە پىرىكىان دەربارەى سەيدنا عەلى كورپى ئەبو تالیب خودا لىی رازى بىت، پرسى لەوہ لامدا گوتى: (إِنَّهٗ كَانَ دِيَانًا هَذِهِ الْأُمَّةَ بَعْدَ نَبِيِّهَا) واتە: ئەو دواى پىغەمبەر ﷺ گەورەترىن قازى ئەم ئوممەتە بو.

بەكارهينانى وشەى (دين) لە قورئاندا

لەوہى كە لە پىشەوہ سەبارەت بە وشەى (دين) باسمان كرد دەرەمكەوئى كە چەمكى ئەم وشەيە لەسەر چوار مانا بنیات نراوہ، يا بە دەربرىنىكى تر وشەى (دين) لە بىر و زمىنى ھەر تاكىكى عەرەبىدا چوار ماناى بنەرمەتى دەدا بەدەستەوہ:

يەكەم : زال بون و ناچار كردن لەلایەن خاومن دەسەلاتىكى بەرزموہ .

دوہم : گوپرايەلى كردن و بەندايەتى بو كردن و پەرسەتن لەلایەن ملكەچىكەوہ بو خاومن دەسەلاتىك.

سىيەم: ئەو سنورو ياساو رىبازانەى كە خەلكى پىرەمويان دەكەن وشوئىنيان دەكەون.

چوارەم: لىپرسىنەوہو داومرى كردن و پاداشت و تۆلەومرگرتنەوہ.

عەرەبەكان بەر لە ھاتنى ئايىنى ئىسلام بە پىى زارگوئن (لەھجە) حياچياكانى خوئان، وشەى (دين) يان جارىك بە يەككىك لەو مانايانەى سەرموہ بە كار دەھىناو جارىكى دى بە مانايەكى ترى، بەلام تىروانىنيان بو ئەم چوار

چۆرئان قورئاندا دېيىلگەن نەرسىلەر

مانايە رون و ئاشكرا نەبو و دوربىنى و بەرزىتى پىۋە ديار نەبو، لەبەر ئەوۋە بە كارھىنانى وشەى (دين) تىكەلاۋى خلتەو پلتەو تەم و مزو ناديارى بوبو، ھەر بۇيە بوارى ئەوۋە نەپەخسابو كە ئەم وشەيە ببىتە زاراۋمىەك لە زاراۋە پتەۋە فىكرىەكان لاي ئەوان، تا قورئان ھاتە خوارەموۋو ئەو وشەيە كە رىك و ھاۋناھەنگ بو لەگەل ئامانجەكانىدا بۇ دەربىرىنى مەبەستەكانى قورئانى بە شياۋ زانى، بۇيە بۇ مانا ديارو ديارىكراۋەكانى بەكارى ھىنا، ھەئىبزاردو كردى بە زاراۋمىەكى تايبەتى خۇى. لەبەر ئەمەيە كە دەبىنى لە قورئاندا وشەى (دين) جىگەى سىستىمىكى تەۋاۋ دەگرىتەۋە كە لەچۋار بەش پىك دىت :

۱- فەرمانرەۋايەتى و دەسەلاتى ھەرمبەرز.

۲- گوپراپەلى وملكەجى بۇ ئەو فەرمانرەۋايەتى و دەسەلاتە.^۱

۳- ياساۋ رىساۋ دەستورى سىستىمىكى فىكرى يان سىياسى يان كۆمەلايەتى.

۴- موحاسەبەو پرسىنەۋەو ديارى كردنى سزاۋ پاداشتى ئەو كارانەى ئەنجام

دراۋن..

قورئان جارىك وشەى (دين) بە ماناي يەكەم و دوەم بەكار دىنى، و جارىكى ترىش بە ماناي سىيەم و ھەندى جارىش بەماناي چوارەم. ھەندى جار كە وشەى (دين) بەكار دىنىت مەبەستى لەيەك كاتدا ھەر چوار بەشەكەيەتى، واتە ئەو نىزام و رىسا تەۋاۋ و رىكوپىكەى لە پىشەۋە ناماژەى پىكرا، رەچاۋ كراۋە.

بۇ رونكردنەۋەى ئەم بابەتە ۋا چاكە سەپرىكى ئەم ئايەتانەى خوارەموۋە

بكەين :

^۱ بىروانە باشكۆ كورتەكەى دواى ئەم بەشە..

به کارهینانی وشهی (دین) به مانای به کهم و دوم

﴿ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ (٦٤) هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿ غافر/ ٦٤-٦٥ واته: (الله) نهو زاتهیه که زموی بو کردونه جینی دابین بون و نیشته جی و ناسمانی وهکو بنمیچیکی پاریزگار بوتان داناوه و به جوانترین و تهواوترین شیوه نیوهی نادمی دروست کردوه و پنهی کیشاون وله پاک و جهلال پشکه رزهی خوتانی پیداون. نهوه (الله) ی پهرومردگاری نیومهیه، ریزو فهرو بهرزو پیروزی ههر بو نهوه که پهرومردگاری هه مو جیهانیانه. ههر نهو زیندوهو نامری، هیج پهراویکی دیکه نییه جگه لهو، دمسا هانا تهنها بو نهو بهرن و دینداری راستان بو نهو تهرخان کهن، سوپاس بو خودای پهرومردگاری هه مو جیهانیان.

﴿ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ (١١) وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴾، ﴿ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ. رَبِّي (١٤) فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ﴾ الزمر/ ١١-١٢، ١٤-١٥ واته : بلی : من فهرمانم پیکراوه که سهراستانه و بهدلسوزی خودا بیهرستم و دین و دینداری خوم بو نهو پهکلا بکه مهوه^(١). فهرمانم پیکراوه که پهکه مین مسولمان بم که واز له نایینی.. خودا بهتهنها دهپهرستم و دینداری خومی بو پهکلا دهکه مهوه و تهفوی خومی بو پالفته دهکه م، نیوه که میفی خوتانه! ههر جیهک غمیری خودا دهپهرستن بیپهرستن.

(١) توپزهرموانی فورنان دهفهرمون: خوی گهوره روی له پیغه مبهری کردوه تا خه لکی وا حالی بی که نهوان دهبی زیاترو زوتر روبکه نه خوا.

— ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ﴾، ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ الزمر/١٧، ٣-٢ واته: نه وانهی بو په رستن و گوږپرایه لیبی توخنی تاغوت نه که و تن و گه پړانه وه لای خودا، مزدهی خویشیان پې دهمدری.. به راستی نېمه کتیبیکمان به هه ق بو ناردوی، دهی سا توؤش تهنها خودا بپه رسته و دین و دینداریتی خوئی بو په کلا بکه ره وه. دین و دینداریتی دهبی به خوی پهر و مردگار ه وه تاپبمت کرین..

— ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ﴾ النحل/٥٢ واته: هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه هی خودایه و نهو به دپهینان و هه مو بهندهی نهون، دین و گوږپرایه لیکردنی ته و او پپوویست و به رده و ام تهنها بو خودایه.. چما نیوه له غهیری خودا دهمترسن؟

— ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ آل عمران/٨٣ واته: چما غهیری ناپینی خویان دهوی؟! له کاتیکدا که هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدان پپیان خوؤش بی پان پپیان ناخوؤش بی گهردن که چی فه رمانی نهون، هه موش هه ر بو لای نهو ده گه پینه وه؟

— ﴿وَمَا أُمْرًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ البينة/٥ واته: به ته نکید فه رمانیان و ا پیدرابو که به ندایه تی و په رستن تهنها بو خوا نه نجام بدن و دین و دینداریتی ه کی ساغ تاپبمت به خوی گه و ره بکه ن و سه رراستانه لا که ن به لای هه ق هه ق خوازپیه وه ..

لهو هممو نه و نایه تانهدا وشه‌ی (دین) به مانای دمه‌لاتی همرمهرز هاتوه، نینجا به مانای ملکه‌چی بؤ نه و دمه‌لاته و به‌گویی کردنی و به‌ندایه‌تی کردنی، مه‌به‌ستیش له (اخلاص الدین لله) نه‌ومیه که بنیادهم به فرمان‌پروایی و فرمانی هیچ که‌سئیک رازی نه‌بیت جگه له خودا، وه گوپ‌پرایه‌لی و به‌ندایه‌تیه‌که‌شی پاک و سهرپرستانه بؤ خوا په‌کلا بکاته‌وه به جورئیک دوا‌ی به‌ندایه‌تیکردنی خودا به‌ندایه‌تی که‌سی تر نه‌کا و گوپ‌پرایه‌لی که‌سئیکیش نه‌کا که خودا پئی ناخوش بی^(۱).

به‌کاره‌ینانی (دین) به‌مانای سئیه‌م

— ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي تَوَفَّقَكُمْ وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۴﴾ وَأَنْ أَوْمَرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۵﴾ یونس/ ۱۰۴، ۱۰۵. واته : بئیی : نه‌ی خه‌لکینه، نه‌گهر ئیوه گومان‌تان هه‌یه له راستی نایینه‌که‌م، نه‌وا من نه‌و بتانه ناپه‌رستم که ئیوه له‌باتی خوا دهمیان‌په‌رستن! که زیان و قازانجیان نیه، به‌لکو نه‌و خودایه دمه‌پرستم که دمه‌نمرئینی و ههر نه‌و قازانج و زیانی به‌دهسته و فرمانم

(۱) مه‌به‌ستی نه‌ومیه گوپ‌پرایه‌لی کردنی غمیری خوا (ههر شتیک بی) ههر دمبی له چوارچیوه‌ی گوپ‌پرایه‌لیکردنی خودا بیت. وه‌ک گوپ‌پرایه‌لی کردنی مندا‌ل بؤ باوک و دایکی یا به‌ندمیه‌ک بؤ گهورمه‌کی، یا ناهرمت بؤ می‌ردمه‌کی نه‌گهر له چوارچیوه‌ی شهرعی خودا بیت نه‌وا گوپ‌پرایه‌لی کردنی فرمانی خوایه، نه‌گهر له‌و چوارچیومیه دمرچو نه‌وه یاخیبون و دمرچونه له یاسای خوا.

نه‌مه له گوپ‌پرایه‌لیکردنی حکومه‌تیشدا ههر وایه، چونکه نه‌گهر نه‌م حکومه‌ته له‌سهر یاسای خوا بنیات نرابیی نه‌وا گوپ‌پرایه‌لی کردنی پیویسته، به‌لام نه‌گهر له‌سهر یاسا دانراوه‌کانی بنیادهم (القوانین الوضعیه) دا بنیات نرابو نه‌وا گوپ‌پرایه‌لی کردنی تاوان و دمرچونه له گوپ‌پرایه‌لیکردن و فرمانی خوا‌ی گهوره.

بکه‌و رو له هه‌مو ریباژیکی تر وەرگیره‌و له هاو‌هل بریارده‌ران مه‌به.

— ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ یوسف/ ۴۰ واته :

حوکم و فه‌رماندان به په‌رستن و هه‌لسوران و ویست و مو‌لکایه‌تی و ئاراسته‌کردن ته‌ن‌ها به‌دمست خودایه‌و فه‌رمانی کردوه که به ته‌ن‌ها ئه‌و به‌رستن ، ئه‌مه‌یه ئایینی راست و دروست.

— ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ قَنُوتٌ﴾ الروم/ ۲۶ واته : هه‌رچی

له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه له مو‌لک و وهدیه‌ینان و هه‌لسوران‌دن هه‌موی هی خودایه‌و هه‌موی فه‌رمانبه‌ر و ملکه‌چی نه‌ون.

— ﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي

مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَسْرَ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ الروم/ ۲۸ واته :
خودای گه‌وره نمونه‌یه‌کی له خۆتانه‌وه بو‌ هیناون، ئایا ئیوه رازین به‌وه‌ی که
ژێرده‌ست و کۆیله‌کانتان هاوبه‌ش و برابه‌شتان بن له‌و ماله‌ی که خودای گه‌وره
کردویه‌تی به رزق و رۆزیتان و تیایدا یه‌کسان بن؟ حه‌تمه‌ن رازی نابن. باشه
که بو‌ خۆتان رازی نه‌بن چۆن رازین به‌وه‌ی خودای گه‌وره له‌و مو‌لک و
دمسه‌لاته‌ی هه‌یه‌تی هاوبه‌شی هه‌بیت ؟ کاتی که ئیوه له‌ژێرده‌سته‌کانتان
ناترسن له‌سه‌رانی ئازاده‌کان ده‌ترسن.

— ﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ الروم/ ۲۹ واته: نه‌وانه‌ی

سته‌میان کرد نه‌زانانه شوینی هه‌واو ئاره‌زوی خۆیان که‌وتن.

﴿ فَأَقَمَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ^(۱) لَا بَدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ الروم/۳۰ واته: سهرراستانه لاکه به لای حهقهوهو رو بکه نهو نایینه راسته و خوت له ههرچی ریچکهی خواروخیچ ههیه لابه، ناینی خودا لهگهه سروشتی مرؤفهکاندایه، خودای گهوره سروشتی مرؤفی وا بهدییهناوه که یهکتا په رست بی، گورینی دهسکردی خودا به هیچ شیومیهک ماف و توانا بواری نیه، نا نه مهیه نایینی راست و دروست، به لام زوربهی خه لکی نازانن.

_____ ﴿ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ ﴾ النور/۲ واته : سهده ههچی له ههریهک له زیناکه رانی میبینه و نیرینه بدن، له جیهه جیکردنی حوکمی خودا بهزه میبتان نه یاته وه..

_____ ﴿ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ﴾ التوبة/۳۶ واته : بیگومان لهو روژموه خودای گهوره ناسمانهکان و زهوی دروست کردوه به پیی سورانهوی مانگ دوازده مانگی داناوه بو حیساب و حوکمی شهرعی، لهوانه چوار مانگیان حه رامن، واته گهورهو ریژلینگراون و جهنگیان تیدا حهرامه، که بریتین له زولقیعهدهو زولحیججهو موچه رهم و رهجهب.. نه مهیه نایین و یاساو دستوری دروست و تهواو.

(۱) واته نهو سروشت و تهبعهتهیه یا نهو غهریزهیهی که خوای گهوره مرؤفی لهسهر بنیات ناوه، که ناینی پیویستهو زوش باومر بهوه دمکا که خوای گهوره له بهدییهنانی مرؤف و روژیدانی و کارهه لسورانی هیچ هاوهلی نیه، پیچهوانهی شهرعی خوا هیچ په رستن و گهورمی و گوپراه لیهک بو هیچ مرؤفیک نیه. جا ریگهی راستی مرؤف نهوهیه که تمنها بهندهی خوا بی و بهندهی کسی دی نه بی .

﴿ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ ﴾ يوسف/۷۶ واته
 : ناوا تهگبیرمان بؤ یوسف کرد تا بتوانیت براهکی لای خوی بهیلئیتهوه، چونکه
 به پئی یاسای پاشای میسری نهو سهردهمه نهیدمتوانی بیگریت، لهبهر نهوهی
 یاسای سزادانی دزی لای نهو پاشایه وابو که له دزکه بدریت و دو هاتی
 نهوهشی که دزیویهتی لئی بسهنرئیتهوه.

— ﴿ وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ
 شُرَكَاءَهُمْ ^(۱) لِيُرُدُّوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا ^(۲) عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ﴾ الانعام/۱۳۷ واته:
 نهوانهی که لهگهل خودا کردبویاننه خوا، کوشتنی مندالهکانیان لهلا پهسهند
 کردبون! وهک نهوه که پئیان بلئن پیاوهتی له زینده بهچالکردنی کچاندایه، یا
 له قوربانی کردنی کوراندایه بؤ بتهکان. نهمهش بؤ نهوهی به هیلاکیان
 بدهن و ناپینهکهیان لی تیکهل و پیکهل بکهن.

— ﴿ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ ﴾ الشوری/۲۷
 واته : یان چهند هاوهلئیکیان ههیه له شهیتانهکان و بتهکان که کردویانن به
 هاوبهشانی خودا که یاساو ریسای وایان بؤ دادهرئرن که خودا مؤلتهتی پئی نهداوهو
 پئی رازی نیه ؟

(۱) مهبهست نهو پیاوماقول و سهرگردانهیان بون که له حوکم و فرمان دهرکردن و
 یاساداناندا کردبویانن به هاوهلی خوا.

(۲) مهبهست له (لبس) ی ناپین نهومیه که نهو یاسادانهره درؤزنانه نهو تاوانهیان لهلا
 خوشهویست دهکن تا وایان حالی کهن نهمه بهشیکه له ناپینی پیغمبهر نیبراهیم و
 نیسماعیل سهلامی خویان لی بی .. وهکو نهو مهلا دین فرؤشانهی کوهرو فسقی
 فرمانرخوا بی دینهکان دمهرعینن!!

• ﴿لَكُمْ دِينُ كَرِيمٌ﴾ الكافرون/۶ واتە : ئايىنى خۇتان (كە داب ونەریت و ياساو دەستورتانە) بۇ خۇتان و ياساو دەستورى خۆشم بۇ خۆم.

مەبەست لە وشەى (دین) لەو ئایەتانەى سەرەمدا ئەو ياساو دەستورو رىبازو سىستەمە فىكرى و كردارىيە كە مرۇفۇ خۇى پىۋە دەبەستىتەۋە. جا ئەگەر ئەو دەسەلاتەى مرۇفۇ پىشتى پى دەبەستى بۇ جىبە جىكردنى دەستور يان سىستىمىكى زىان، بە پى شەرىى خودا بى ئەوا بىگومان ئەو كەسە لە دىنى خودادايەو ئەگەر ئەو دەسەلاتە دەسەلاتى پاشايەك بىت ئەوا ئەو كەسە لە دىنى پاشاكەدایە.. ئەگەر دەسەلاتى قەشەو شىخەكان بىت ئەوا ئەو كەسە لە دىنى واندايە، ھەروەھا ئەگەر ئەو دەسەلات و دەستور و ياسايە دەسەلاتى خىزان يان ھۆز و تىرە يا جەماۋەر بىت ئەوا ئەو كەسە بى گومان لە دىنى ئەواندايە.

بە كورتى ئەۋەى پىشت و پەناى بە يەككىك بىبەستىت و بە بەرزترىن پالپىشتى دابنى و لە رىبازى فىكرى و ەمەلىدا شوپىنى بكوئ و ھەمو حوكمىك لەو ۋەرگىرئ و بە بەرزترىن حوكمىشى دانى، ئىنجا بە پى ئەو حوكم و پىشت پى بەستەى رىگايەك دىارى بكات و لە زىاندا بىگرىتە بەر، ئەۋە دىنى ئەو كەسە بىگومان برىتتە لەو بەرنامەو رىبازەو ئەو كەسەش بە بى ھىچ گومان و رارايىەك لە شوپىنكەۋتەى ئەو دىنە (كە بەرنامەو رىبازى زىانىتى) دىتە ھەژمارد.

وشه‌ی (دین) به مانای چوارم

— ﴿ إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ ۝۵ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۝۶ الذاریات/ ۶-۵ واته : نه‌وه‌ی به‌لینتان بیدراوه راسته‌و دروی تیدا نیه. روژی موحاسه‌به‌و سزاو پاداشت هر دیته پیش.

. ﴿ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ۝۱۱ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَلِيَّتَهُ ۝۱۲ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝۱۳ الماعون/ ۱-۳ واته : نایا دهمانی نه‌و که‌سه کئیبه که هه‌بونی روژی لیپرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت به‌درو ده‌خاته‌وه کئیبه ؟ نه‌وه نه‌و که‌سه‌یه که پالی به مندالی هه‌تیوه‌وه هیناوه‌و سوکایه‌تی پی کرده.. نه‌و که‌سه‌ی به توندو تیژی له‌گه‌ل هه‌تیواندا ده‌جولیته‌وه‌و سته‌میان لیدمه‌کات تاوانی وه‌کو تاوانی نه‌و که‌سه قورسه که باومری به زیندوبونه‌وه‌ی روژی دواپی نیه.

. ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝۱۷ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝۱۸ يَوْمَ لَا تَعْمَلُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝۱۹ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝۲۰ الانفطار/ ۱۷-۱۹ واته : تو جوزانیت که روژی پرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت چیه؟ پاشان تو جوزانیت که روژی پرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت چیه؟! نه‌وی روژی نه‌و روژه‌یه که که‌س به هانای که‌سی ترموه ناچیت و که‌س خاومنی هیچ دمه‌لاتیک نیه.. هه‌مو شتیکی نه‌و روژه به ده‌ست خودای گه‌ورمیه.

دیاره که وشه‌ی (دین) له‌و نایه‌تانه‌دا به مانای لیپرسینه‌وه‌و پاداشت دانه‌وه‌و سزا دان وبریار دمرکردن هاتوه.

به کارهینانی (دین) وهکو زاراو هیه کی گشتگیر

تا ئیره قورنان وشه‌ی (دین) ی بهو شیومیه به کارهیناوه که نزیك بیت لهو مانایانه‌ی باوبون له‌ناو عه‌ربه‌کاندا، به‌لام له‌ومدوا دمبینن که به‌شیوه‌ی زاراو هیه کی گشتی و همه‌لایه‌نی (الجامع الشامل) به‌کار دینن. که مه‌به‌ستی پی به‌رنامه‌و یاساو ریساو سیستم همه‌لایه‌نه‌ی ژیا‌نه، که مرؤف تیایدا بو دمه‌لآتیک، هر دمه‌لآتیک بیت، ملکه‌ج دمبیت نینجا گوپراه‌ئی ده‌کات و په‌یره‌وی له‌دمستورو یاساو ری و رسمی نه‌و دمه‌لآته ده‌کات و پاشان سه‌رمنجامی پابه‌ندبون و گوپراه‌ئی و سل‌کردنه‌وه‌ی له‌هه‌ر شه‌ی سه‌ریچی کردنی له‌فه‌رمان و دمستورو یاساکانی، چاومرپی خه‌لات و به‌رزبونه‌وه‌ی پله‌وپایه‌ی ده‌کات.

رمنگه له‌هیچ زمانیکدا زاراو هیه‌ک نه‌بیت بهو گشتگیری و همه‌لایه‌نیه‌وه نه‌و همو چه‌مک و مانایه له‌خو بگریت. نزیکه وشه‌ی (State) خو‌ی له‌قه‌ره‌ی نه‌و چه‌مکه بدات، به‌لام نه‌ومنده فراوان نیه تا همو ماناکانی (دین) بگریته خو‌ی، به‌لکو پیویستی به‌وه هه‌یه که چوارچیوه‌ی چه‌مکه‌که‌ی فراوانتر بگریت بو نه‌وه‌ی بگاته سنوری همو نه‌و مانایانه.

له‌و نایه‌تانه‌ی خوارمودا وشه‌ی (دین) بهو زاراو به‌ره‌فراوان و گشتی و همه‌لایه‌نیه به‌کارهاتوه:

﴿ قَبِلُوا الذِّبْنَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحْمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الذِّبْنَ أَوْ تَوَّالِ كَتَبَ حَقًّا يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴾ التوبة/ ۲۹ له‌رسته‌ی ﴿ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ﴾ وشه‌ی (دین) به‌مانای یه‌که‌م و دوهم به‌کارهاتوه، له‌رسته‌ی ﴿ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾ دین

چوار زاراوه کسهی قورئان

به مانای چوارم و له رستهی ﴿وَلَا يُحْرَمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ دین به مانای سیهه به کارهاتوه.

واته : جهنگ له گهل نهوانه دا بکهن که باومرپکی راست و دروستیان به خواو روژی دوایی نیهو نهو شتانه به حهرام نازانن که خودا و پیغه مبهرمکهی حهرامیان کردوه و شوین دینی راست و حهق ناکهون که ئیسلامه، لهوانهی خاوهن کتیبه ناسمانیهگانن، ههتا ملکه چانه باجی خویمان دمدن.

(دین الحق) لهو نایه ته دا وشهیهکی زاراومیهه خودای بالآدهست خوئی دایناوهو لهو سی رستهیهی هیلمان به ژیردا کیشاون ماناکهی لیگداومهوه، (دین الحق) گوزارشتی له ههرچوار ماناکهی دین کردوهو لهو یهک نایه ته دا باسی کردون.

— ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ غافر/ ۲۶ واته : فیرعهون به دارودسته کهی گوت : لیم گهرین تا موسا بکوژم ، نهویش با هاوار کاته خوداکهی خوئی تا رزگاری کات له دستم، من دمترسم دینه کهتان لی بگوژی یان نازاوهو ناشوبگیری له میسر دا بنیتهوه.

نهگهر سهرنجی چیرۆکی سهیدنا موسا سهلامی خودای لی بیئت و فیرعهون له قورئاندا بدمین نهوا هیچ گومانیک له وهدا نامینی که وشهی (دین) تهنها به مانای چهند دروشمیکی په رستنی نایینی نههاتوه، به لکو مه بهست لیی دهولمت و یاساو ریسای شارستانیشه. جا نهوهی فیرعهون لیی دمترسا نهوه بو نهگهر موسا سهلامی خودای لی بیئت له بانگه وازه کهیدا سهرکهوی نهوا دهولمت و دمستوری ولاتی دهکه ویته دمست و رمگ و ریشهی یاساو ریساو

نهریته فرعه و نیه‌کان له بناغه وه هه‌لده‌کیشریت، نینجا دهیخستنه سه‌ر نه‌و خه‌مه‌ی که یا نه‌وه‌تا له جینگه‌ی دستوره‌که‌ی فرعه‌وندا یاسایه‌کی جیا دینیتته کایه‌وه یا نه‌وه‌ته ده‌وله‌ت له به‌ره‌لایی و بی یاساییدا ده‌زییت و جوړیک له پاشاگه‌ردانی و بی سه‌ره‌و به‌ره‌یی سه‌رزهمینی فرعه‌ونیه‌کان داگیر ده‌کات.

﴿ إِنَّا الَّذِيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ اِلٰسَلَمُ ﴾ آل عمران/ ۱۹ واته : نه‌و دینه‌ی که خودا پی‌ی رازییه که ببیتته دستورو یاسا بو هه‌مو لایه‌نه‌کانی زیانی مروؤ ته‌نها ئیسلامه‌و به‌س.

— ﴿ وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ﴾ آل عمران/ ۸۵ واته : هه‌ر که‌سیک جگه له ئیسلام سیستم و دستورو یاسایه‌کی ژین بگریته به‌رو په‌په‌روه‌ی لی بکات دوا‌ی نه‌وه‌ی خودای گه‌وره (موحه‌مه‌د) ی ناردوه، نه‌وه لی‌ی و مرناگریت.

— ﴿ هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهُٓ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِیُظْهِرَهُ عَلٰى الدِّيْنِ کُلِّهٖٓ وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُوْنَ ﴾ التوبة/ ۳۳ واته : خودایه‌یه که پی‌نغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ رینمای‌ی و ئایینی حه‌ق و راسته‌وه ناردوه (که ئیسلامه‌و هه‌مو کون و که‌له‌به‌ریکی زیان ده‌گریته‌وه‌و چونکه گشتگیرو ته‌واوه) نه‌خشه بو دانراویشه که ده‌بی به‌سه‌ر هه‌مو ئایینی‌کدا زال بی‌ی، با کافرو هاوه‌لپه‌یدا که‌رانیش پینان ناخوش بیت.

— ﴿ وَقَالُوْهُمْ حَتّٰی لَا تَکُوْنَ فِتْنَةً وَّیَکُوْنَ الدِّيْنُ کُلُّهٗ لِلّٰهِ ﴾ الانفال/ ۳۹ واته : نه‌ی ئیمانداران جه‌نگ له‌گه‌ل کافرو هاوه‌لپه‌یدا که‌راندا بکه‌ن تا نه‌بنه هو‌ی پاشگه‌ز کردنه‌وه‌ی خه‌لکی له نایینه‌که‌ی خوداو هاوه‌لپه‌یدا کردن

(شريك) ١ بلاونه بیته وه و پوره نهستی و تا دستورو یاسای ژبان هر دینه که ی خوا بیته.

« إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۚ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝ » النصر/ ۱-۳ واته :
هر کاتی سهرکه وتنی خودا گه یشته نیوه و به سهر دوزمنه کاتاندا زالبون (لیردا به مهبهستی رزگارکردنی شاری مه که که یه) دهبینی که تیره و هوزه عارمه کان پؤل پؤل دینه ناو نیسلام، جا له و کاتاندا زور یادی خودا بکه و داوای لیخوشبونی لی بکه، به راستی نه و توبه قبول ده کاو زور به زمیی به بهنده کاندا دیته وه.

مه بهست له وشه ی (دین) له هه مو نه و نایه تاندا بریتیه له یاسایه کی تیرو ته سهل و هه مه لایه نه ی ژبان له باره ی بیروبو چون و لایه نی فیکری و رهوشتی و کرداریه وه.

خودای گه وره له دو نایه تی یه که م و دوه مدا رایگه یاندوه که یاسای قبول کراو و په سند لای خودا نه و یاسا ونیزامه یه که له سهر بنه مای به ندایه تی و په رستن و گوپرایه لی کردنی نه و بنیات نرابی، به لام هر یاسایه که له سهر گوپرایه لی کردنی ده سه لاتیک که پهیره وی له یاسای خودا نه کا بنیات نرابی، نه و رمت ده کریته وه و لای خودا و مرناگیری، چونکه شتیکی سروشتیه که خودای گه وره به یاسا و دستوریکی دی رازی نابی، له بهر نه وه ی مرؤف خوی خولقاوی خودایه و په رورده ی دهستی خودایه و له مهمله که تی خودادا ده زی و ژبانه که ی وه گو ژبانیکی ژپردهستی گه وره یه که، بو یه نابی سهر بو غهیری نه و

١ نین عه باس خوا لی رازی بیته دمفه رمویت: (فتنه) لیردا به مانای (شرك) ه .

نەوى بكاو بە گوڤيان بكات يان شوڤن كەسكى تر بكهوڤت و بەنداڤهتى بۆ بكات، يان بەرنامەى لايەنىكى تر وەرگرئ.

لە ئايەتى سىيەمدا فەرموڤهتى كە پىغەمبەرەكەى ناردوہ بە خۇى و بەم شەرە پاكەوہ كە ئىسلامە، مەبەستەكەشى ئەوڤيە كە جىگەى ھەمو رى و شوڤن و دەستورەكانى ترى زيان بگرڤتەوہو ببڤتە تاكە ياسا و پەيامى مرؤفايەتى.

لە ئايەتى چوارەمدا خوداى گەورە فەرمان دەكا بە ئيمانداران كە كوشتار بكن لەگەل ھەمو ھاوہلپەيداكەرانى سەرزەوى تا دەسەلاتى ھاوہلپەيداكردن كۆتا دئ.. بە دەربرڤنىكى تر تا ھەمو ياسايەك كە لە خودا ياخييە نەمىنى و بەنداڤهتى و گوڤرايەلئى كردن تايبەت دەبئ تەنھا بۆ خوداى پەرورمردگار.

لە ئايەتى كۆتاييدا كە ئايەتى پىنجەمە، خوداى گەورە رو بە پىغەمبەرەكەى دەفەرموڤت: كاتىك كە دواى ھەول و تىكۆشانى بئوچانى ماوہى بىست و سئ ساللە، شۆرڤش و گوڤرانكارى ئىسلامى روى داو، ئىسلام بە ھەمو بەشەكانىەوہ جىگەى گشت ياسا فيكرى و رموشتى و پەرورمردەبى و شارستانى و كۆمەلايەتى و سياسى و ئابورىيەكانى ئەو ھاوہلپەيداكەرانەى گرتەوہو نوڤنەرى عەرمبەكان لە ھەمو لايەكەوہ دەستەدەستە ھاتن بەرمو ئىسلامەكە، ئەو كاتە نىشانەى ئەوڤيە كە پىغەمبەر ﷺ پەيامى راسپڤردراوى خوداى مەزنى بە تەواوى گەياندومو ئەو بارەى سەرشانى دەگەيەنىتە جىگەى ديارىكراوى خۇى، لەو كاتەدا خوداى گەورە پىنى دەفەرموئ : وا نەزانيت كە ئەم كارە مەزن و گەورمىە بە شان و شەوكتە و دەسەلاتى خۆت تەواو بوہ ئەى موحمەد، لەخۆت بايى نەبى، بەلكو ئەوہى كە دورە لە كەموكوپرى و بئدەسەلاتى و پاك و بئ خەوشە و ھەمو سيفەتىكى تەواوى ھەيە تەنھا

خودایه، ده تۆش دان به بی له کهیی خودادا بنی و له هه مو کهموکورتیهک به دوری بگهرو له سه ر پشتگرتن و دستگرتن و یارمه تیدان و سه ر خستنت سوپاس و شوکرانه بژیری بکه.. به پشتیوانی ئه و بو سه ر هنجام توانیت ئه و نه ر که گه و ره و گرنگه رابگه یه نیت و ته و او ی بکه یت، داوای لی بکه و بلی : خودایه له و کهموکوریانه م ببوره که له کاتی به جی هینانی نه رکی سه ر شاندا له ماوه ی بیست و سی سالی خه باتی پیغه مبه ریتیمدا دمه ر که وتون لی مه وه.. خواجه چاوپۆشیم لی بکه.

دوا وشه ی نی مه ش:

الحمد لله رب العالمين

پاشكۆيه كورت

بۇ دو تىبىنى گىرنگ لەسەر وشەى (دين)

يەكەم: لە زمانى عەرەبىدا ھەندىك وشە ھەن پىيان دەلئىن (كلمات الاضداد) واتە: ئەو وشانەى مانايەك و دژە مانا كەى دەمەن.. بۇ نمونە وشەى (مولى) واتە (السيد والمطاع) واتە گەورەو قسەرۆىشتو، كەچى لە ھەمان كاتدا دەوترىت (بلال مولى أبى بكر) واتە سەيدنا بىلالى ھەبەشى كە كۆيلەى سەيدنا ئەبوبەكرى سەدىق بو.. خوا لىيان رازى بىت.. وشەكە لە يەك كاتدا ماناى خاوەن كۆيلەو كۆيلەكەى دا.

لەم وشانە لە فەرھەنگى (معجم مقاييس اللغة/ ابن فارس) دا زۆر دەبىنەت، جگە لەوەى يەككى وەكو زاناي زمانەوانى عەرەبى ئىبنوسسككىت كىتەبىكى سەربەخۆى ھەر بەو ناوہ (كلمات الاضداد) داناوہ.

وشەى (دين) یش واىە.. ئىمامى مەودودى بەرپىز ھەردوكيانى ھىناومتەوہ بەلام نامازەى بەم خالە نەكردوہ، بىروانە كە دەفەرموى :

(لەبەر ئەمەيە كە دەبىنى لە قورئاندا وشەى (دين) جىگەى سىستەمىكى تەواو دەگرىتەوہ كە لەچوار بەش بىك دىت :

۱. فەرمانرەوايەتى و دەسەلاتى ھەربەرر.

۲. گوپرايەتى و ملكەچى بۇ ئەو فەرمانرەوايەتى و دەسەلاتە.

۳. ياساو رىساو دەستورى سىستەمىكى فىكرى پان سىياسى پان كۆمەلايەتى.

چوار زار او کسه قورئان

۴. موحاسه به و پرسینه وه و دیاری کردنی سزاو پاداشتی نه و کارانهی نه نجام دراون..)

دوم: همو نیسلام له چوار مانه که ی وشه ی (دین) دا گو دهبیته وه.. مانای یه که م نامزیه بو (عه قیده ی ته وحید) که بریتیه له ناسینی خوی کردگار و په رومردگار به ناوه جوانه کان و سیفته کامله کانی خوی. مانای دوم: نامزیه بو نه نجامدانی خواپه رسته یگان و نواندنی عه بدایه تی ته او بو خوی گه وره به و شیوا زانه ی پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم رونی کردوته وه.

مانای سییه م : نامزیه بو پابه ندبون به شه ریعه ته که ی خواوه، به پاراستنی سنوره کانی حه لال و حه رامه وه.

مانای چواره م: نامزیه بو نه و چاره نوسه ی رۆزی قیامت که له سر زانین و پابه ندبونی مرو فقه کانه وه به سی مانا که ی یه که مینی دینه که وه (عه قیده، عیبادت، شه ریعت) داده مه زریت، که سی مهیدانی خودا به یه کناسین. که او بو مانای چواره م له سر پابه ندبونه به سی مانا که ی یه که مه وه، کابرا نه گهر خودای ناسی و په رستی و پابه ندبو به شه رعه که یه وه، شایانی پاداشتی خوا دهبیت.. نه گهر له یه کیک له م سی مهیدانه ی خوا ناسیندا که مته رخم بو، شایانی سزا دهبیت.. له م روانگه وه یه که (یوم الدین) ناشیت بکریته: رۆزی دواپی، یان رۆزی قیامت، یان رۆزی پرسینه وه.. چونکه پرسینه وه به شیکه له مانای چواره می دین.

دهشیت مانای یه که م و دوه میش پیکه وه گری بدرینه وه و ببنه مانای خواناسین، به پیناسه ی ئیمامی ئیبنولقه ییمی جهوزیه (توحید المعرفه والاثبات)، مانای سییه میش دهبیته پابه ندبونی ویست و ئیراده ی موسولمان به و خواناسیه وه که نه و ناوی ناوه: (توحید الاراده والقصد). مانای چواره می

لای نیمامی مهودوبش دهبیته مانای سنیهمی دینهکه لای نیمامی
نیبنولقهییم که لای ههردوکیان بریتیه له رۆژی پاداشت دانهوهو سزادان..

رحمهتی خوا له نیمامی مهودودی که بهم نامیلکه بچوکه نهوهکانی
سهردهمی خستهوه سهر بایه خدان به زاراوهی قورنانی و گریدانهوهی واتا
جیاوازمکانی و چهساندنهومیان له واقعی نویی نوممهتهکهدا ..

پیرست

- ۶.....وتەيەكى پېويست
- ۹.....پېشەكى وەرگېرى كوردى
- ۱۱.....پېناساندنىك
- ۱۳.....ئەبولئەللاي مەودودى لە چەند دېرىكدا
- ۱۷.....پېشەكى دانەر
- ۲۰.....گرنگى ئەم چوار زاراومىيە
- ۲۱.....ھۆى سەرمكى ئەم تىگەيشتنە چەوتە
- ۲۵.....ئەنجامەكانى ئەم تىگەيشتنە چەوتە
- ۲۷.....يەكەم: الالە (خودا)
- ۲۷.....لېكۆلېنەھوى زمانەوانى
- ۲۹.....بىروبوچونى نەفامان دەربارەى (الە)
- ۳۹.....بىنەماى بابەتى خودايەتى
- ۴۰.....بەلگەى قورئانى بۇ ئەم مانايە
- ۵۵.....دوھەم: پەرورمردگار (الرب)
- ۵۵.....لېكۆلېنەھوى زمانەوانى
- ۵۵.....۱-پەرورمردەکردن و پىگەيانندن و گەشەپىندان
- ۵۶.....۲-كۆکردنەھوو كۆمەلېون و ئامادەکردن
- ۳-بەلېندان و چاكکردن و چاودېرى و لە ئەستۆگرتن و سەرپەرشتى
- ۵۶.....کردن

- ۴- پایه‌به‌رزى و گه‌وره‌یى و سه‌روکایه‌تى و سه‌رویشتن و دهست له
 کاروبار و مردان و کاربه‌جی بون..... ۵۷
- ۵- خاومنداریتی ۵۸
- به‌کارهینانی و شه‌ی (الرب) له‌فورئاندا ۶۰
- ۱- به‌کارهینانی به‌مانای په‌که‌م ۶۰
- ۲- به‌کارهینانی به‌مانای دوهم و هه‌ندیك له‌مانای په‌که‌م ۶۱
- ۳- به‌کارهینانی به‌مانای سییه‌م ۶۲
- ۴- به‌کارهینانی به‌مانای چواره‌م و هه‌ندیکیش له‌مانای سییه‌م ۶۲
- ۵- به‌کارهینانی به‌مانای پینجه‌م ۶۴
- تیروانینی نه‌ته‌وه گومراکان سه‌بارت به‌ په‌رومردگاریتی ۶۶
- نه‌ته‌وه‌ی سه‌یدنا نوح سه‌لامی خودای لی بی‌ت ۶۶
- عاد (نه‌ته‌وه‌ی سه‌یدنا هود) سه‌لامی خودای لی بی‌ت ۷۰
- سه‌مود (نه‌ته‌وه‌ی سه‌یدنا سألج) سه‌لامی خودای لی بی‌ت ۷۱
- نه‌ته‌وه‌ی سه‌یدنا ئی‌براهیم سه‌لامی خودای لی بی‌ت ۷۳
- نه‌ته‌وه‌ی (لوط) سه‌لامی خودای لی بی‌ت ۸۲
- نه‌ته‌وه‌ی شوعه‌یب سه‌لامی خودای لی بی‌ت ۸۵
- فیرعه‌ون و دهست و پی‌ومنده‌کانی ۸۸
- جوله‌که‌و دیانه‌کان ۱۰۶
- هاوه‌لپه‌یداکه‌رانی عه‌رب ۱۱۱
- بانگه‌وازی فورئان دمه‌باره‌ی په‌رومردگاریه‌تى خودای گه‌وره ۱۲۰
- سییه‌م: په‌رستن (العباده) ۱۳۲
- لیکۆلینه‌وه‌ی زمانه‌وانی ۱۳۲
- به‌کارهینانی و شه‌ی (العباده) له‌ فورئاندا ۱۳۵
- مانای په‌که‌می عیبادت: به‌ندایه‌تى و گوپراه‌لی کردن ۱۳۷
- مانای دوهمی عیبادت: به‌گوئ کردن و گوپراه‌لیکردنی (الطاعة) ۱۴۰

- ۱۴۲ مانای سییه می عبادت: به خودا دانان (التأله)
- ۱۴۹ بهرستن بههر سی مانای بهندایه تی و گوپرایه ئیکردن و به خودا دانان
- ۱۶۱ پاشکویه کی کورتی و مرگیر
- ۱۶۲ چوارم: ناپین (الدین)
- ۱۶۲ لیکوئینه وهی زمانه وانی
- ۱۶۶ به کارهینانی وشه ی (دین) له قورئاندا
- ۱۶۸ به کارهینانی وشه ی (دین) به مانای په که م و دوه م
- ۱۷۰ به کارهینانی (دین) به مانای سییه م
- ۱۷۵ وشه ی (دین) به مانای چوارم
- ۱۷۶ به کارهینانی (دین) و مکو زار او میه کی گشتگیر
- ۱۸۲ پاشکویه کی کورت
- ۱۸۲ بو دو تیبینی گرنگ له سهر وشه ی (دین)